

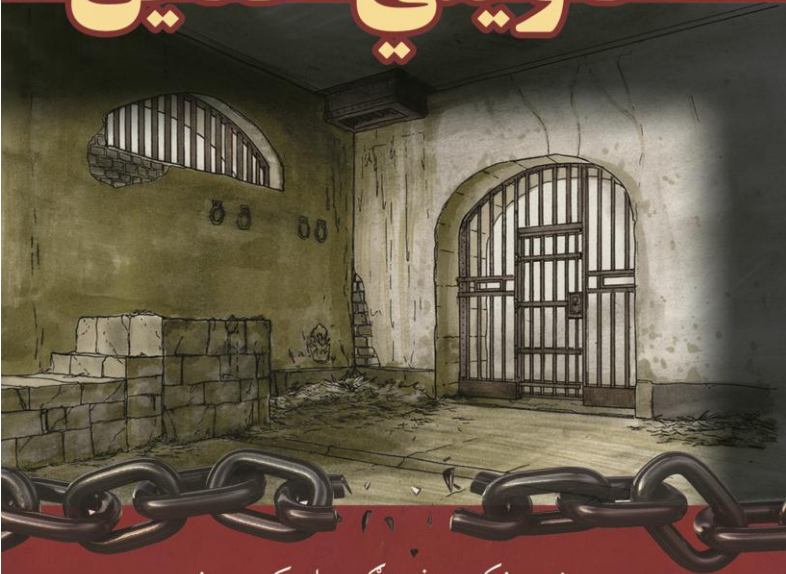
رب السجن احب الي ما يدعونني اليه

۱۱

د افغانستان زندانونه

او

ناويلي حقايق

خپروونکی : د فرهنگي چارو کمیسیون
د تالیف او ترجمې څانګه

Download from: aghalibrary.cm

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د پیل خبرې

الحمد لله رب العلمين، والصلاة والسلام على سيد المرسلين،
محمد وعلى آله واصحابه اجمعين وبعد :

زندان زندان وي او بيا د دښمن زندان، دښمن هم داسي
چې هېڅ ډول انساني او اخلاقي معيارونه نه پيژني.

هو کي! امريکايان، هغوی چې بشریت يې له يو ستر
ناورين سره مخامخ کړی دی، د مظلومانو ويني يې زبېښلي دي،
کړولي يې دي، بي کوره کړي يې دي او بالاخره د داسي تورو تمبو
شاتو يې اچولي دي چې کلونه کلونه يې د مړي او ژوندي څرک نه
معلوميږي، هغوی چې د نورو د ژوند د رڼا ډيوې مړي کوي خو
خپلي بيا د دغو بي وزلو او مظلومانو له وينو بلي ساتي، هغوی
چې ځانونه په نړۍ کې د بشري حقونو علمبرداران بولي، خو خپله

بياله بشر سره څه ډول چلند کوي، په زندانونو کې يې څه تيريري او له بنديانو سره يې چال چلند څه ډول دی؟

لس کاله وړاندې چې امريکايي يرغلگرو د افغانستان په پاک حريم ناولي قدمونه کينډول، د هوايي ناترسه بمباريو، ډلييزو وژنو او نورو ډول ډول مظالمو او تيريو ترڅنگ يې دهغو افغانانو چې اسلامي او افغاني غرور او جذبه يې لرله، کورونو او جونگړو ته په توره شپه کې په لوی بربريت او دهشت ورننوتل، د ديني مقدساتو او افغاني عنعناتو په سپکاوي سر بيره يې هغه مظلومان دخپلو کورونو په غولي او دخپلو کورنيو دغرو په وړاندې په ډيرې بيدردي زولانه، توري کڅوړې يې ور په سر او دگوانتنامو، بگرام، کندهار او نورو پټو او ښکاره جهنمي زندانونو ته وغورځول او هغه شکنجي يې ورکړي چې دبشریت په تاريخ کې يې ساری نه ليدل کيږي؛ د ډول شکنجه شويو افغانانو شمير او س تر لکونو او بنسټی اولادوام لري.

ستاسو په لاس کې کتاب لکه څنگه يې چې له نوم څخه واضحه ده، په افغانستان کې د زندانونو په اړه حقائق او واقعيتونه راسپړي، د افغانستان په تېر دېرش کلن څپڅپانده حالت کې د غميزې يوه ډيره بورېنوونکې او لږ اسپرل شوې خوا، په دې هيواد کې د زندانونو دننه ترسره شوي جنايات او مظالم دي، په تيرو دريو لسيزو کې په ځانگړي ډول دروسي او امريکايي يرغلونو په مهال د افغانستان په زندانونو کې د دې مؤمن او مجاهد اولس په وړاندې خورا ډير او بي ساري جنايات ترسره شوي دي، چې په عامه رسنيو کې انعکاس دنشت برابر دی.

دا کتاب په مجموع کې يوه کوچنۍ هڅه ده، ترڅو د زندانونو د تورو تمبو شاته، تر سره کيدونکي جنايات رابرسيره او د عاملينو څيري يې نړيوالو او د افغانستان مسلمان ملت ته وروپيژني.

په تيرو دريو لسيزو کې، د افغانستان زندانونه که له يوې خوا د دښمن د جرمي کړنو او وحشت شاهدان وو له بلې خوا يې زموږ د مجاهد اولس د اسيرو شا ځلمو د صبر، استقامت، عزم او تدبير ډېرې هينسوونکې حماسې هم ليدلي دي، په دې کتاب کې به د مجاهد اولس ميريونو زنداني بچيانو د قربانيو او زندان ماتوونکو حماسو په خاص ډول د کندهار د زندان د پرلپسي ماتيدو په اړه هم ډير څه ولولئ، او له دې علاوه به له زندان او حبس سره تړلې مسئلې، خاطرې او لارښوونې هم په کې ومومئ.

د افغانستان د اسلامي امارت د فرهنگي چارو کميسيون وياړي، چې د کتاب دمينه والو د تندې څړوبولو لپاره د کتابونو د چاپ دلړۍ په جاري ساتلو توانيږي، او د دې سلسلې (۱۱) شماره کتاب د چاپ په گڼه پسولي، فرهنگي کميسون تردې وړاندي هم تر لسو گڼو پورې مختلف کتابونه چاپ کړي، خو په پخوانيو چاپ شويو کتابونو (مسلسل شميره) نه ده ليکل شوي.

په پای له گرانو همکارو وروڼو هريو مؤمن اقبال، حسن مومند، عمران خليل، سيد سعيد، غزنيوال، محمد الياس عاصم او عبدالرؤف حکمت څخه د زړه له تله مننه کوي چې د کتاب په اوږدون او جوړښت کې يې خپله همکاري ونه سپموله، ټولو ته دې الله تعالی د خير بدله ورکړي.

په درنښت

خپړندوی

لومړی فصل

په اسلام کې د زندان حيثيت او د اسيرانو سره چلند

زمونږ دا ليکنه دوه برخې لري لومړۍ برخه کې پدې غږېږو چې د مسلمانانو سره د اسير شوي تن سره به د مسلمانانو سلوک څه وي؟ او په دوهمه برخه کې به پدې غږېږو چې د کفارو سره د اسير شويو مسلمانانو په اړه د نورو مسلمانانو مسؤليت څه دی؟

خو په اصل مقصد د پيل نه وړاندې دا وضاحت ضروري بولم چې اسلام پدې اصرار نه کوي چې مقابل جانب دې خامخايا ووژل شي او يا دې اسير شي، بلکې اسلام حربي کفارو ته هم دوژل کېدو نه دځان خلاصولو لار بنودلی او هم يې ورته د اسير کېدو نه د خلاصون لار ورپه گوته کړې ده، نو اسلام وايي چې که چېرته د بنمن دځان نه د دفاع کولو او زموږ سره د جنګېدلو توان درلود خو بيا يې هم اسلام قبول کړ او موږ ته يې ځانونه وسپارل نو د شرعي لاربنوونو له مخې د دوی اسلام د اعتبار وړ دی، دوی به آزاد گڼل کېږي، مالونه او ځانونه به يې دنورو مسلمانانو په څېر محفوظ وي او دوی به نشي اسيران کېدای، اگر چې پر کفر د پاتې کېدو او پر ضد يې د جنګ کولو په صورت کې دوی ته د ماتې ورکولو غالب گومان هم مسلمانانو درلودلو خو سره له دې چې اسيران کېږي به نه مسلمانان د دوی نه د مصلحت پر بنسټ دامير په حکم و سلې ټولولی شي.

دا خو هغه صورت و چې د اسلام قبلولو او تسللمېدونه وړاندې په دوئ کې دخپل ځان نه د دفاع کولو ځواک شتون درلود

او که چېرې دوئ چې اسلام يې اعلان کړی دی پکې دخپلو ځانونو نه د دفاع توان نه و بلکه د جنگ ډگر کې ياپه خپلو کلا گانو او ښارونو کې دمجاهدينو دمحاصرې لاندې راغلي وو نو پدې صورت کې د تسللمېدو نه پس دوئ آزاد نه گڼل کېږي بلکه دوئ جنگي قيديان دي البته اسلام قبلولو يې وينه محفوظ کړې ده، يانې وژل يې لکه دنورو مسلمانانو ناروا دي، دادواړه صورتونه په شرح سیرالکبير کې په تفصيل سره ذکر شوي دي.

جنگي اسير مسلمان شوی وي او که په خپل کفر پاتې وي په اړه يې چې کومه پرېکړه کولی شي هغه به وروسته ذکر کړو او هلته به ووايو چې په اړه يې د پرېکړې اختيار د مسلمانانو دامير سره دی، هغه به گوري چې په احسان کولو، فديې اخستلو، مريتوب يا وژلو هريو کې چې د مسلمانانو اجتماعي خيرو وي هغه پرېکړه به صادروي خو وړاندې له دېنه چې په هکله يې پرېکړه وشي دا پوښتنه مطرح کېږي چې د اسيرانو سره د سلوک په هکله اسلامي لارښوونې څه دي؟

نو غواړو چې لومړی د اسير سره د سلوک په مسئلې لږه رڼا واچوو او بيا يې حکمونه ذکر کړو.

الله تعالی د سورة دهر په ۸م آية کې مسکين یتيم او اسير ته طعام ورکونکي ستايلي دي، او فرمايي: (وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا) ژباړه: دوئ ورکوي طعام سره دميني ددوی د طعام سره مسکين یتيم او اسير ته.

ابن عباس رضی اللہ تعالیٰ عنہما فرمایي چې د اسیر نه مراد هغه مشرک دی چې د مسلمانانو په لاس کې پرېوتی وي، امام قرطبي رحمه الله په خپل تفسیر کې د دې آیت لاندې فرمایي چې دا آیت دهغه کسانو په باره کې نازل شوی دی کومو کسانو چې د بدر د اسیرانو کفالت په خپلو غاړو اخیستی و او دوی ۷ مهاجرین وو، ابوبکر، عمر، علي، زبیر، بدرالرحمن بن عوف، سعد او ابو عبیده رضی اللہ عنہم اجمعین.

ابن کثیر رحمۃ اللہ علیہ د ابن عباس رضی اللہ عنہما په حواله د دې لاندې لیکي چې د بدر ټول اسیران مشرکان و خورسول الله صلی الله علیه وسلم خپلو اصحابو ته حکم کړی و چې د دې اسیرانو عزت دې کوي نو ځکه به بیا دوی لومړی ډوډی اسیرانو ته ورکوله او بیا به یې پخپله خوړله.

د ابن هشام سیرت کې راغلي چې ابن اسحاق د نبیه بن وهب نه داسې را نقلوي: د بدر اسیران رسول الله صلی الله علیه وسلم په خپلو اصحابو کې ووېشل او وېې فرمایل چې درته د اسیرانو سره د ښه سلوک کولو وصیت کوم، نبیه بن وهب فرمایي چې د مصعب بن عمیر سکه ورور ابو عزیز بن عمیر هم د بدر په اسیرانو کې و، ابو عزیز وایي چې زما ورور مصعب بن عمیر زما تر څنگ تېر شو او زه دیوانصاري سره اسیروم زما ورور انصاري ته وویل چې کلک یې ونیسه! مور یې ښه مالداره ده شاید په بدل کې یې فدیة درکړي (سیرت ابن هشام لیکي چې ابو عزیز مصعب بن عمیر ته وویل وروره! زما په باره کې دې همدا د خیر نصیحت دی؟! مصعب بن عمیر ورته وویل چې ته مې ورور نه یې بلکې دا انصاري مې ورور دی! دا ابو عزیز مور وپوښتل چې په قریشي اسیرانو کې دیو اسیر په بدل کې تر ټولو زیاته څومره فدیة ورکړل شوې ده؟ ورته وویل شو چې ۴ زره درهم، هغې دمکې نه ۴ زره درهم راواستول او ابو عزیز یې پرې آزاد کړ) ابو عزیز وایي زه چې دکومو انصارو سره اسیروم

او دبدر نه يې مدينې ته راوستی وم دهغوئ دا حال و چې کله به د سبا او بيگاد ډوډۍ خوړلو وخت شونو در رسول الله ﷺ دهغه وصيت له امله چې خپلو صحابه وو ته يې دبنديانو په هکله کړی و دوی به پخپله کجوري خوړلې او ماته به يې ډوډۍ راکوله (هغه مهال چې دعربو په خاوره کې دغلو دانو ډبرکمنبت و نو ډوډۍ پر کجورو ډبر فوقيت درلود)، دوی به که ډوډۍ کومه کوچنۍ توتيه هم وموندله ماته به يې راکړه مابه له شرمه دوی ته بېرته ورکوله خو دوی به ورته لاس هم نه وروړ.

د ذکر شوو او ورته نورو نصوصو نه دا جو تېرې چې داسارت نه پس به مسلمانان دخپلو کافرو بنديانو سره ددبښمنۍ سلوک نه کوي بلکې داسې به يې گڼي لکه خپل يو محترم ميلمه، او همدا يوله هغه مثبتو دريځونو څخه دی چې اسلام يې دبشر د حقوقو او انساني کرامت په وړاندې لري او حقيقت دادی چې داسلام او مسلمانانو لپاره دا ډېر دستر افتخار خبره ده او هرڅومره زيات چې پرې ووياري کمه به وي.

دبنديانو سره دغوره سلوک کوم تعليم چې اسلام ورکړی دی او بيا مسلمانانو عملي کړی دی يو ملت او مذهب يې هم په وړاندې کولو نشي توانېدلی، لري نه څو، فرعونيان، نمروديان او اصحاب الاخدود نه رايادوو او نه دهغه کفارو او مشرکينو سلوک رامخې ته کوو کومو چې در رسول الله صلی الله عليه وسلم اصحاب دنيولو نه پس گرمو تېلو ته وراچولي چې له امله يې په څو ثانيو کې غوښې او هډوکې ديوبل نه جلا شوي دي، چنگيز خان، هلاکو خان او گوډ تيمور به چې مسلمان اونا مسلمان مخالفين دنيولو نه پس وژل او دهغوئ ډير پکړو سرونو نه به يې دغرونو په څېر ستر ستر امبارونه جوړول دابه هم دتاريخ زړې خبرې وگڼو، په صليبي جنگونو کې چې صليبيانو دنيول شوو مسلمانانو سره دو حشت نه ډک کوم سلوکونه کړی دی هغه به هم له ياده وباسو، په

هسپانيه کې چې د اسلامي واکمنۍ د له منځه تللو نه پس هسپانوي عيسويانو مسلمانان قيد کړل او په سوونو زره يې په ډېرې بې دردی سره ووژل هغه به هم هېر وگڼو، فرانسوي او ايټالوي امپراتورانو چې د المغرب نه تر ليبيا په خپلو مفتوحو سيمو کې دمغلوبو ولسونو سره کوم ظلمونه کړي دي په هغې به هم سترگې پټې کړو او په نړيوالو ۲ سترو جنگونو کې چې دواړو اړخونو د نيول شوو زندانيانو او د قبضه کړو خاورو د کمزورو ولسونو سره دو حشت، دهشت او ظلم نه ډک کوم سلو کونه کړي هغه به هم دخپل پيدا کېدو نه وړاندې او دخپل يادنه لري پېښې وگڼو، که دا هرڅه هېر کړو خو کوم څه چې زمونږ تر مخه او زمونږ په يادو تېرشول او تېرېرې که يواځې همدا رامنځ ته کړو نو همدا د اسلام او مسلمانانو د عدل او بشر دوستۍ او دکفارو د ظلم و حشت او انسان د بنمنۍ د اثبات لپاره کافي دی او ورته ستر دليل دی.

د قفقاز او منځنۍ اسيا په اسلامي جمهوريتونو او افغانستان کې روسانو او دهغوئ گوډاگي کمونستانو د مسلمانو بنديانو سره په برقي ډنډو دو هلو نه تر نوکانو و پستلو پورې کوم ظلم و چې ويې نه کړ؟ او مهم دا چې دا ټول ظلمونه په دولتي سطحه او د دولت د جنگي پاليسۍ له مخې کېدل خو د همدې روسانو سره د مجاهدينو سلوک بيا دومره نیک و چې له امله يې ډېر ژوندي نيول شوي روسان مسلمان شوي وو او بيا به دروسي فوځيانو پر ضد جنگېدل. ورپسې مو امريکايان او دهغوی نور غربي متحدین هم وليدل چې د مسلمانانو اسيرانو سره يې په عراق او افغانستان کې څومره د ظلم او وحشت نه ډک او نا انساني سلو کونه وکړل خو مسلمانو مجاهدينو چې د دوی نه څوک ژوندي نيولي دي دهیڅ يوسره يې بد سلوک ندي شوي او د دې لپاره يو مثال وړاندې کول کافي بولو، هغه دا چې طالبانو هېواد ته په غلا راداخله شوې ايوان ريډلي

نومي برتانوي جاسوسه په داسې حال کې ونيوله چې د افغاني مېرمنو لباس او چادري يې پرتن وه او داسې آلات ترې هم ترلاسه شوي وو چې په جاسوسۍ کې ترې کار اخيستل کېږي، د طالبانو سره دولس ديارلس ورځې قيد وه او چې کله پرېښودل شوه نو د طالبانو د بڼه سلوک نه دومره متاثره شوې وه چې برتانيې ته دستنېدونه سمدستي پس يې د اسلام مطالعه پيل کړه بيا يې دا آسماني، حق او فطري دين قبول کړ، دايوان ريډلي نه مريم ريډلي شوه او اوس يې يواځيني کار د اسلام او مسلمانانو نه د دفاع کولو هڅې دي او خپل ټول وخت يې همدې کار ته بښلی دی.

داخو يوه برتانوي وه چې د مسلمانانو سره قيد شوې وه خو ددې پېښې نه کابو دوه نيم کاله پس چې د عافيه صديقي په نوم يوه مسلمان مېرمن د القاعدې سره د تړاو په تور امريکايانو سره له خپلو ۳ کوچنيانو باگرام ته يوړه نو ترننه د امريکايانو سره په زندان کې ده او دومره ناانساني سلوک ورسره په تېرو څو کلونو کې شوي دي چې خوله يې په ويلو او قلم يې په ليکلو شرمېږي.

د شلټرنو نومي موسسې ۸ تنه کار کوونکي چې د اخلاقي فساد خپرولو او ارتداد ته د ناپوهو تنانو رادعوت کولو په جرم طالبانو نيولي وو او ورپسې ډېر نېرېدې جنګي حالت رامنځته شو د کوم غرب سره چې ددې مجرمينو تړاو وو د هماغه غرب صليبي اتحاد پر طالبانو درانه بمونه راغورځول چې له امله به يې هره ورځ ډېر طالبان په شهادت رسېدل طالبانو د انتقام اخستلو او خپل ټيټريخولو په موخه هغوی ټول بايد وژلي وای خو آفرين د طالبانو په عدل او عالي اخلاقو چې وژل يا وهل ټکول خو پرېږده دي بنديانو ته يې يوه ترخه خبره هم نه وه کړې او چې لا د مسلمانو قاضيانو له لورې دهغوی شرعي جزا نه وه تعين شوې

نو د تلو پر مهال هم ورته طالبانو څه ونه ويل گيڼي په سرو نو يې ويشتل
ډېر اسان کار و.

څوک دې دانه وایې چې طالبانو دخپلو زندانيانو سره بد سلوک
ځکه نه کاوه چې ددوئ سره لا بد سلوک نه وشوی دادې څوک ځکه نه
وايې چې په گونتانامو او دهېواد په نورو زندانونو کې چې د طالبانو سره
هر ډول نا انساني سلوکونه شوي وود هغې نه پس چې طالبانو د جنوبي
کوريا ۲۳ تنه مسيحي مبلغين، ورپسې امريکايي عسکر او بياداري ځله
فرانسويان ونيول نو ټولې نړۍ وليدل چې ددې بنديانو سره هم طالبانو
دميلمنو په څېر سلوک کړی او خپلو شرعي اصولو ته ژمن پاتې شويدي.

لنډه دا چې زموږ د بنمنان که هر څه کوي، کوي به يې خوموږ د الهي
حکمونو تابع يو، د اسيرانو په هکله چې راته خپل شريعت څه لارښوونې
کړي دي هغې ته مسؤل يو اوله نيکه مرغه چې تر ډېره حده ورته عملاً
ژمن هم يو.

خو يوه يادونه ډېره ضروري بولو هغه داده چې داسې هم نده چې په
يو حالت کې هم گيڼي اسلام خپلو متبعينو ته د اسير سره د سختۍ کولو
اجازه نه ورکوي، بلکې که اړتيا پېښه شي په حدودو کې دننه د جنگي
اسيرانو سره سختي کول جواز لري.

د بدر د غزا اړوند يو حديث په صحيح مسلم کې راغلی دی: دهغه
حديث مفهوم دادی چې د جنگ پيل کېدو نه وړاندې څو صحابه د قريشو
د حال معلومولو لپاره وتلي وو چې په هغه ۲ هلکانو و ربرابر شول چې
د قريشو لښکر ته يې اوبه ورلې، دا دواړه يې ونيول او رسول الله صلی الله
عليه وسلم ته يې راوستل پدې وخت کې رسول الله لى الله عليه وسلم په
لمانځه ولاړ و، نو نيونکو صحابه وو ددواړو هلکانو نه د قريشو د لښکر

په باره کې پوښتنې پيل کړې خو چې دواړو هلکانو د قريشو دلښکر په باره کې هغسې څه نه ويل چې صحابه وو ترې غوښتل نو صحابه و گومان وکړ چې دوى راته دروغ وايي او دخپل لښکر په اړه موږ ته سم معلومات نه راکوي نو په وهلو يې پرې شروع وکړه چې لږ څه يې ووهل هغوى دواړو داسې څه وويل چې صحابه يې خوښ کړل نو يې ددوى وهل بس کړل کله چې رسول الله صلى الله عليه وسلم سلام وگرځاوه نو ويې فرمايل چې کله دوى رښتيا ويل نو تاسو ووهل او چې کله يې دروغ وويل نو پرې موبنودل، يقيناً ددوى تر او د قريشو دلښکر سره دى، بيا دواړه هلکانو ته راماخامخ شو او د قريشو دلښکر په باره کې يې ترې وپوښتل هغوى وويل چې لښکر دلته نږدې دى.

اصل خبره داوه چې صحابه و گومان کاوه چې دوى دواړه د ابوسفیان د هغې قافلې کسان دي دکومې پسې چې مسلمانان راوتلي وو نو دوى چې ددې قافلې سره دتړاو نه انکار وکړ او ويې ويل چې زموږ تړاو د قريشو دلښکر سره دى صحابه وو ته دا خبره خوښه نه شوه نو ويې وهل چې دوهلونه پس هغوى د مجبوريت په اساس د ابوسفیان د تجارتي قافلې سره دتړاو اعتراف وکړ چې دارښتيا نه وه.

د حديث د ظاهر نه خوداسير دنه وهلو خبره معلومېږي خو علماء د همدې حديث نه دا رتيا په صورت کې دوهلو د جواز استدلال کوي او فرمايي چې دلته خبره د خاصو اسيرانو وه او درښتيا ويلو په صورت کې د صحابه و له لوري په وهلو رسول الله ﷺ تعجب ښکاره کړ، په هر حالت کې داسير دنه وهلو نه دلته کومه عمومي منع نشته که عمومي منع مطلوب وای رسول الله صلى الله عليه وسلم به په ښه صراحت عمومي منع فرمايلى وای ځکه خو امام نووي ددې حديث لاندې فرمايي چې:

وفيه جواز ضرب الكافر الذي لاعهد له وان كان اسيراً ' ثباره: ددې حديث نه د غير معاهد كافر دو هلو جواز ثابتېږي اگر چې اسير وي .

خرگنده ده چې دامام نووي رحمه الله مقصد دادی چې كله يې وهلو ته اړتيا وي او پكې فايده وي .

امام ابو داؤد رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ددې حديث لپاره ترجمه الباب پدې عنوان راوړی دی چې 'باب في الاسير يُنال منه، ويُضرب، ويُقَرَّر او امام خطابي ترې لاندې ليكي چې: وفيه جواز ضرب الاسير الكافر اذا كان في ضربه طائل .

نو اسلام د ژوند تېرولو او نظام چلولو په هكله كامل اوبې ساری لارښوونې لري داسې نده چې دنيول شوي د بنمن سره د بنه سلوك تاكيد خوگيښي كوي او ورنه درازونو معلومول او د بنمن دسترو خطرونو نه دځان ژغورلو د هر ډول اقدام نه منع كوي، داسې نده ځينې په اصطلاح جديد پال (هغوی چې په هره مسئله كې د داسې خوابونو وركولو كوښښ كوي چې غرب پرې خوشالېږي) وايي چې اسلام په يو حالت كې هم د نامسلمان جنگي اسير سره د پرې لږې سختۍ اجازه هم نه وركوي .

نولنډه دا چې په عامو حالاتو كې اسلام خپلو متبعينو ته د كافر اسير سره د بنه سلوك امر كوي خو دا پتيا په صورت كې د مناسبې سختۍ اجازه هم وركوي خو دا پتيا او سختۍ تعين د هر چا كار نه دی .

د مسلمانانو د اسيرانو په اړه د نورو مسلمانانو مسؤليت

اوس راځو ددې ليكنې دوهمې برخې ته نو تر كومه چې د بنمن سره د مسلمان د اسير اكبډلو خبره ده نو په وړاندې پرې يوڅه رڼا واچول شوه او دا راته جوته شوه چې مسلمان د داسې حالاتو سره هم مخامخ كيداى

شي چې شريعت يې ځان وژني ته نه اړباسي اونه ورته ددې اجازه ورکوي بلکې ددښمن په لاس کې اسير کېدل ورته شرعا جواز لري نو اوس پوښتنه داده چې ددښمن په لاس کې دداسې اسير شوي مسلمان په اړه د نورو مسلمانانو مسؤليت څه دی؟

امام بخاري رحمه الله تعالى د (باب فکاک الاسر) تر عنوان لاندې داراتلونکې حديث راوړيدي: عن ابي موسی الاشعري رضي الله عنه قال قال رسول الله ﷺ فکوا العاني، يعني الاسير واطعموا الجائع، وعودوا المريض.

ژباړه: حضرت ابو موسی اشعري رضی الله تعالی عنه فرمایي چې رسول الله صلي الله علیه وسلم وفرمايل چې (ددښمن له قيد نه) اسيران ازادوئ! وړي خلک مروئ! او د مريضانو پوښتنه کوئ!

د بخاري په مشهورې شرح فتح الباري کې علامه ابن حجر رحمته الله عليه د باب فکاک الاسير نه پس ليکي چې بمال او بغيره بيابې د ابن بطال دا قول ذکر کړيدي چې ،، فکاک الاسير واجب على الكفاية وبه قال الجمهور ، ،

ياني د زور، پيسو او يا تبادلې له لارې د اسير را خلاصول د ټولو مسلمانانو فريضه ده نو که ځينو مسلمانانو د اکارو کې يانې مسلمان اسيران يې ددښمن د منگلونه را خلاص کړل نو د ټولو شرعي مسؤليت ادا شو او که هيچا هم ددې لپاره قدم پورته نکړنو بيا پدې شرعي مسؤليت کې د کوتاهې او غفلت له امله دنړۍ ټول مسلمانان گناهگاران دي اگرکه يو مسلمان هم اسير پاتې وي.

تر کومه چې په زور يا پيسو د کفارو د قيد نه د اسيرانو د را خلاصولو د جواز خبره ده نو پدې خود امت اجماع ده يو مجتهد يا امام يې هم خلاف نه دی اونه يې په مخالفت کې د کوم فقيه قول رانقل شویدی، ټول فقهاء فرمایي چې اسلامي لښکرو که په زور ددښمن د منگلونه خپل

اسيران راخلاصولای شول نو ډیره غوره ده او که په زور يې نه شو راخلاصولای نو دروپو یا کوم بل ډول مال په بدل کې به قيدي راخلاصولای شي، که بیت المال شتون درلودلو او روپۍ پکې وې نو د بیت المال پیسې به د دې هدف لپاره لگولی شي او که بیت المال نه وي یا پکې پیسې نه وي نو په عامو مسلمانانو تر هغې پدې لار کې دخپلو مالونو لگول واجب دي چې یا یو مسلمان اسیر هم د د بنمن په اسارت کې پاتی نه شي او یا د مسلمانانو ټول مالونه پدې لار ولگول شي او ورسره یوه روپۍ هم پر لاس پاتی نه شي.

کومه خبره چې مو وکړه همدا زموږ د دین اتفاقي اصل او اجتماعي مسئله ده چې نامتو عالم او مشهور مفسر علامه قرطبي رحمه الله تعالی په صراحت فرمایلي چې (قال علماءنا: فداء الاسارى واجب وان لم يبق درهم واحد، وردت الاثار عن النبى انه فك الاسارى، وامربفکهم وجرى بذلك عمل المسلمین وانعقد به الاجماع، ويجب فك الاسارى من بیت المال فان لم یکن فهو فرض على كافة المسلمین ومن قام به منهم اسقط الفرض عن الباقین. احکام القرآن ۲۳۸۲)

ژباړه: زموږ علماء و فرمایلي دي چې دا سیرانو را خلاصول پر مسلمانانو واجب دي اگر چې د مسلمانانو ټول مالونه پدې لار کې مصرف شي او ورسره یوه روپۍ هم پاتی نه شي، د نبی علیه السلام نه پدې باره کې ډېر احادیث راغلي دي چې هغه پخپله هم اسیران را خلاص کړيدي او در ا خلاصولو حکم یې هم خپل امت ته کړيدي، د مسلمانانو عمل هم همداسې راروان دی او په همدې د مسلمانانو اجماع هم ده، دا سیرانو در ا خلاصولو لپاره به د بیت المال پیسې لگول کېږي او که بیت المال نه وي (یا پکې پیسې نه وي) نو بیا یې را خلاصول د ټولو مسلمانانو فریضه ده

اوپه مسلمانانو کې چې ځينو دامسؤوليت ادا کړ (اوپو بندي هم د کفارو په قيد کې پاتې نه شي) نو د ټولو غاړه خلاصه شوه (گينی ټول گناهگار دي).

داخو د زور يا مال له لارې د کفارو د قيد نه د مسلمانو اسيرانو در اخلاصولو خبره وه او دمخه مو وويل چې پدې باندي د ټول امت اجماع ده ديو امام او مجتهد نه پدې اړه خلاف نه دی رانقل شوی؛ د مسلمانو اسيرانو در اخلاصولو يوه بله لار د تبادلې لار ده؛ د اسيرانو سره د اسيرانو د تبادلې په هکله د امام ابو حنيفه رحمه الله تعالى نه دنه جواز يو قول رانقل شويدي او دليل کې يې د سورة توبې دا آيت راوړل شويدي چې (فاقتلوا المشركين حيث وجدتموهم)

هغه فرمايې چې د مسلمانانو سره اسيران شوی تنان حربي مقاتلين دي، الله تعالى خوددوئ د وژلو حکم کړيدی هر چيری چې وموندل شي اوپه تبادلې کې خو ددوئ ژوندي پريښودل دي چې پکې د الله تعالى د حکم نه مخالفت دی نو ځکه جواز نه لري.

خودا د امام ابو حنيفه رحمه الله تعالى ظاهر الرواية قول ندی، د امام ابو يوسف او امام محمد رحمهما الله په خير امام ابو حنيفه رحمه الله تعالى هم د ظاهر الرواية قول له مخې د جواز قائل دی لکه چې په السير الكبير کې راغلي دي: ولا باس بان يفادی اسراء المسلمين باسراء المشركين فی ايدي المسلمين من الرجال والنساء وهذا قول ابي يوسف ومحمد وهو اظهر الروايتين عن ابي حنيفة.

ژباړه: پدې کې څه باک نشته يانې جواز لري دا چې د مسلمانو اسيرانو سره د کفارو اسيرانو تبادلې وشي، سړي وي او که ښځې همدا قول

دامام ابو يوسف او امام محمد دی او همدا د امام ابو حنيفه په دوه روايتونو کې اظهر روايت.

او هر چې د سورة توبي د ذکر شوي آيت خبره ده نو د دې په هکله خو مفسرينو فرمايلي دي چې هذه الآية في حق الكفار قبل القائهم في الاسر، بدليل جواز استرقاق الاسارى وعدم قتلهم حتى عند ابى حنيفة نفسه،

يانې پدې آية کې چې د مشرکانو د وژلو حکم شويدي نو مراد ترينه هغه کفار او مشرکان دي چې لاد مسلمانانو سره نه وي اسيران شوي حکم چې که چېرته د اسيرانو شويو کفارو او مشرکانو په باره کې هم يواځې د وژلو حکم وای نو بيا خو پکار ده چې غلام گرځول يې ناروا وای حال دا چې پخپله امام ابو حنيفه رحمه الله يې هم د جواز قائل دی نو معلومه شوه چې دا آية دنا اسير شويو حربي کفارو او مشرکانو په باره کې دی.

اوس راځو د تبادلې د جواز دلایلو ته نويو دليل خويي هغه حديث دی چې وړاندي مو تری يادونه وکړه چې در رسول الله صلى الله عليه وسلم اصحابو د بني عقيل يوتن نيولی و او رسول الله يې په تبادلې کې خپل هغه ۲ اصحاب را خلاص کړي وو کوم چې ثقيف قبيلې نيولې و و رسول الله حکم د عقيل قبيلې د نيول شوی تن په ذريعه خپل ۲ ملگری را خلاص کړل چې ثقيف او عقيل په خپلو کې سره اتحاديان وو

همدارنگه مسلم شريف او ابو داؤد د وارود (فکاک اسرى المسلمين من ایدی العدو) د باب لاندي د سلمة بن الاکوع يو اوږد حديث راوړیدی په هغی کې سلمه بن الاکوع فرمايې چې د بنو فزاره پر ضد د جنگ لپاره رسول الله صلى الله عليه وسلم زموږ يو لښکر واستولو او ابو بکريې زموږ مشرکې، د حديث په وروستی برخه کې سلمه رضی الله فرمايې چې ما په يواځې ځان د د بنمن يوه ډله چې پکې مېرمنې او کوچنيان هم وو

ونيو له او ابوبکر ته مې راوستله په غنيمت کې مې چې کومه برخه رسيدله دهغې نه علاوه راته ابوبکر ددې ډلې يوه ترټولو بنسکلی انجلۍ دانعام په توگه راکړه او مورمدينی ته راستانه شولو، مالا دانجلۍ نه خپل ضرورت نه وپوره کړی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم راسره په مدينې کې مخامخ شو او راته يې وويل چې دا انجلۍ ماته هبه کړه ! ما ورته وويل يا رسول الله ! دا انجلۍ مې ډېره خوښه شوه او لامې ورنه خپل ضرورت ندی پوره کړی، رسول الله راسره بيا مخامخ شو او رانه يې همداغوښتنه بيا وکړه، په الله مې دې قسم وي چې ما ورنه لا خپل ضرورت نه وپوره کړی، (نور سول الله ته مې ورکړه) رسول الله صلی الله عليه وسلم هغه مکې ته واستوله او هغه مسلمانان يې پرې را آزاد کړل چې په مکې کې اسيران شوي وو.

امام نووي ددی حديث لاندې ليکي چې ،،فيه جواز المفاداة وجواز فداء الرجال بالنساء الکافرات، ددې حديث نه دمسلمانو اسيرانو په مقابل کې دمفاداة (تبادلې) کولو اودمسلمانو سرپه مقابل کې دکافرو بنحو د ورکولو جواز ثابتېږي

هو ! دلته په يوې کافري قيدي رسول الله صلی الله عليه وسلم ډېر مسلمان قيديان را خلاص کړل او په وړاندې حديث کې موهم ولوستل چې په يوقيدي رسول الله ﷺ دوه مسلمانان را خلاص کړي وو.

علماء فرمايې د اضروري نده چې خامخابه دلرو کفارو په مقابل کې ډېر مسلمانان وي بلکې ددې عکس هم جواز لري او حضرت عمر بن عبد العزيز رحمه الله تعالی دخپل خلافت په زمانه کې همدا سې کړي و.

حضرت عبد الرحمن بن ابي عمرة فرمايې ،، چې زه کله عمر بن عبد العزيز په قسطنطنيې کې درو ميانو د قيد نه دمسلمانو اسيرانو د

راخلاصولو لپاره استولم نو ما ورته وويل امير المؤمنین! که هغوی (روميان) ديوپه مقابل کې په يونه راضي کېدل بلکې ديوپه مقابل کې يې دخپلو زياتوقيديانو غوښتنه کوله نوڅه وکړم؟ هغه وفرمايل ورزيات يې کړه! ما ورته وويل که په ۲ روميانو يې هم يومسلمان نه راكولو نو؟ هغه وفرمايل ۳ ورکړه ماعرض وکړ که ۴ يې غوښتل؟ هغه وفرمايل چې ديو مسلمان په مقابل کې چې په څومره تنانوراضی شول ور يې کړه، زمادې په الله قسم وي چې ماته يومسلمان د ټولو هغو مشرکينونه ډيرزيات ارزښت لري کوم چې زما سره قيد دی، که په دوئ (د مسلمانانو سره په قيد شويو روميانو) ټولو دې يومسلمان هم راخلص کړ نو دابه دې برياليتوب وي ځکه چې ته ددوئ په بدل کې داسلام اخستونکی يې،

عبدالرحمن بن ابی عمره فرمايې چې (زه ولاړم او دروم پاچا سره مې خبرې وشوې نو) دروم پاچا د ۲ روميانو په بدل کې ديو مسلمان په راخوشی کولو راضي شو.

د عبدالرحمن بن ابی عمره نه ځنی راويانو داهم رانقل کړيدی چې عبدالرحمن بن ابی عمره د عمر بن عبدالعزيز نه د هغه ذميانو په هکله وپوښتل کوم چې دروميانو سره قيد شوي وو (ياني دروميانو دمنگلونه دهغوی دراخلصولو لپاره هم څه وکړم که نه؟) حضرت عمر بن عبدالعزيز ورته وفرمايل چې د مسلمانانو دراخلصولو لپاره چې څومره فديه ورکوي د ذميانو هم هماغومره فديه ورکړه او راخلص يې کړه!

علماء فرمايې چې د ذميانو سره د عقد همدا تقاضا ده او د ذميانو په باره کې بايد داسلامي حکومت دريځ تل همداسی وي علماء د حضرت علي رضي الله عنه دا قول رانقلوي چې

:انما بذلوا الجزية لتكون دماثهم كدمائنا و اموالهم كماوالنا.

ژباړه: ذميانو جزیه د دې لپاره موږ ته را کړې چې وینې یې زموږ د وینو او مالونه یې زموږ د مالونو په څېر (محفوظ) وي مسلمانانو تل په خپل همدې اصل عمل کړیدی او اسلامي حکومتونه په ډېرو سختو حالاتو او شرایطو کې هم د مسلمانانو نه زیات د خپلې واکمنۍ لاندې د ذميانو د ځان مال او عزت ساتنې ته ژمن پاتې شوي دي چې پخپله نامسلمان هم پرې اعتراف کوي، څوک به د مسلمانانو په ټول ۱۴ سوه کلن تاریخ کې کوم کوچنی داسې مثال هم وړاندې نکړای شي چې پکې د خیر القرون د زمانې نه ډیر را وروسته کوم اسلامي حکومت د ذميانو سره امتیازي سلوک یا ظلم کړی وي، یا یې د دوئ حقوق تر پېښولاندې کړی وي چې همدا د مسلمانانو د تاریخ یو ډېر زرین باب دی.

لنډه دا چې د دې نښمن سره د زنداني شویو مسلمانو اسیرانو په اړه حاکمان او عام مسلمانان ډېر ستر مسئولیت لري خو متأسفانه چې د دې ستر مسئولیت احساس او س په حاکمانو او عامو مسلمانانو کې د نشت برابر دی، بس یواځې د اسلامي نړۍ مجاهدین دي چې نه یواځې دا چې خپل دا مسئولیت یې پېژندلی دی او ادا کوي یې بلکې حقیقت دادی چې د خپل شرعي مسئولیت نه هم څو قدمونه وړاندې تللي دي او د زندانونو نه د مسلمانانو د آزادولو لپاره د تصور نه وتې قرباني ورکوي داسې قرباني چې نړۍ یې هکه پکه حیرانه کړیده.

د چا د آزادۍ لپاره به څوک خپل ځان قربان کړي؟ نه به پلار د ځوی او نه به ځوی د پلار د آزادۍ لپاره ځان قربان کړي او نه په تاریخ کې چېرته داسې شوي دي خو د مجاهدین دي چې په زندانونو فدا یې بریدونه کوي، خپل سرونه قرباني او خپل مسلمان ورونه را خلاصوي د کندهار زندان

درې ځلي مجاهدینو مات کړ او په زرو نومسلمان مجاهدین يې ترې را آزاد کړل خو هر ځل چې کوم مجاهدین د دې زندان د ماتولو لپاره تللي دي هغوی کابو ټولو خپل سرونه قربان کړيدي، په پل چرخي زندان کې دننه هم دنورو د آزادۍ لپاره لسگونو مجاهدینو خپل سرونه قربان کړل او په باگرام کې خو هر مجاهد داسې کار ونوته سخت خوشالېږي چې له امله يې هغه په میاشتو میاشتو جزایي کېږي خو چې په نورو د اسانتیا راشي.

او همد احوال دنړۍ د ټولو مجاهدینو دی، د اسرائیلو په زندانونو کې د پرتو مسلمانانو د آزادۍ لپاره د غزې ټولو مجاهدو مسلمانانو او په ځانگړی توگه خماس ډېرې حیرانونکې قربانۍ ورکړې، گیلاد شالیت نومي یو اسرائیلي عسکر حماس ژوندی ونیو، اسرائیلو دخپل عسکر دراخلصولو لپاره د غزې مجاهد مسلمانان د ډېرو فشارونو لاندې راوستل، غزه يې په کلي ډول محاصره کړه د مسلسلو بمباریو ترڅنګ يې پرې په ۲۰۰۸ کې خونړی يرغل وکړ چې ۲۴ ورځې يې دوام وکړ او پکې په زرو نومسلمانان ټپیان او شهدان شول خود اسرائیلو فشار يې ونه منلو اونه د عسکرو رګولو ته چمتو شول تردې چې د اسرائیلو د زندانونو په يې پرې شاوخوا ۱۳۱ سوه مسلمانان را آزاد کړل.

محترمولو ستوالو ته به معلومه وي چې د اسرائیلو په زندانونو کې نېږدې ۱۱زره فلسطیني مسلمانان قید دي چې د ځوانانو ترڅنګ پکې کوچنیان، مېرمنې او بوډاگان هم شامل دي؛ که فکرو شي نو ديهودانو سره د مسلمانو مېرمنو او کوچنیانو اسیران کېدل ډېره دغم نه ډکه خبره او د اسلامي نړۍ لپاره خورالویه ننګونه ده خومور وینو چې پراسلامي هېوادونو د مسلطو شویو حاکمانو ترڅنګ دنړۍ په عامو مسلمانانو کې هم د دې زندانیانو په اړه فکرمندی نه ترسترگو کېږي، نه چاددې زندانیانو پاته اړولې ده، نه ددوی لپاره په نړۍ کې چا آواز پورته کړیدی،

نه يې در اخلاصولو لپاره هڅې چا خپل مسئوليت گڼلي او نه يې په دې لار کې کوم داسې قدم پورته کړی چې هغه د مسئوليت دمعمولي احساس د دليل په توگه وړاندې کړای شي

او خبره يواځې د فلسطين د زندانيانو نه ده چې گينې يواځې د همدوئ په اړه غفلت کېږي بلکې په عراق، افغانستان او نورې ټولې اسلامي نړۍ کې همدا حال دی، که په حقيقي نظر وکتل شي نور بنسټيا داده چې عام مسلمانان د اهيڅ اجتماعي مسئله او مسئوليت نه گڼي، د عامو مسلمانانو په فکر داد هر چا شخصي مسئله ده، کوم مسلمان چې د کفارو يا دهغوئ د گوډاگيانو سره زنداني کېږي دهغه د کوچنيانو د کفالت، په زندان کې د خرڅ او در اخلاصولو لپاره د مصرف ټول غمونه به يې خپله کورنۍ خوري، که کورنۍ يې دا ټول مصرفونه په اوږو واخستای شي نو د زنداني در خلاصېدو امېد به يې وي گينې په زندان کې به پروت وي او دوسيه به يې ورځ تربلې سختېږي.

دهېواد په مختلفو زندانونو کې په زړونو سوچه مسلمانان د همداسې حالت سره مخامخ دي چې د مثال په توگه يې يوه ژوندۍ بېلگه دلته راوړل مناسب بولم، د تگاب عبدالرحمن، د خاص کنټر فريډون دننگرهار دروداتو عبدالرحمن درې واړه ماپېژندل دوي ډېر کلک مجاهدين وو او د هېواد د اشغال په هماغه رو مېوورځو کې يې دخو نورو ملگرو سره يو ځای د اشغالگرو پر ضد جهاد پيل کړی وو چې کابو تر څلورو کلونو پورې يې جاري وساتلو او په ډېرو سختو شريطو او حالاتو کې يې پر د بنمن کامياب گوزارونه وکړل، درې واړه په جلال آباد کې د امريکايانو او داخلي استخباراتو په گډو عملياتو کې ژوندي ونيول شول او څه کم يا څه د پاسه درې کاله پس په پل چرخي زندان کې د دار په تختې وزړول شول، څه چې د کوهي صافيوال عبدالرحمن فاتحي

ته ور غلم نو سپين زيری پلار يې په ډېر حسرت راته وويل چې دا يوبه هم نه وای اعدام شوی خو که پيسې مو درلودای ما ورته وپوښتل چې آيا په پيسو د اعدام نه هم بچ کېدای شول؟ هغه وويل هو! قاضيانو چې کومې پيسې غوښتې وې که مو ورکړې وای نو د اعدام پرځای به يې جزا اوږد قيد وای خو موږ ورنکړای شوې ما ورته وويل چې ډېرې زياتې پيسې يې غوښتې؟ هغه وويل نه ډېرې زياتې نه وې خو زموږ دوس نه بېرون وې او بل چاراسره کومک ونکړ،

داسې ډېرې بېلگې شته خو چې زما تر مخه تېر شوي نويوه بله بېلگه به يې هم وړندې کړم، دکتور ايمن يو عرب تکړه جراح و او جلال آباد ته د دې لپاره راغلی و چې د امريکا په بمبار کې د تپيانو شويو مسلمانانو تداوي به کوي، د همدې هدف لپاره ورته په پوهنتون شفاخاني کې يو وار ډېر وکرل شوی و، د پوهنتون شفاخاني د مشرانو ډاکترانو وينا دا وه چې هغه دا وار ډېر بښه فعال کړی و او د بمبار په ټولوشپو ورځو کې يې ډېر زيات تپيان په ډېره بڼه توگه تداوي کړي وو، په رومبي ځل چې هغه جلال آباد ته دوا راوړی وه د سپين غرهو تېل مخې ته ولاړو او نه پوهېدلو چې چېرته يې يوسي څه پرې تصادف راپېښ شوم ما په هرڅه پوه کړ او چېرته يې چې تلل غوښتل هلته مې بوتلو او چېرته مایې په ټولو ځايونو کې ترجماني هم وکړه نوراسره انډيوال شو چې تر آخره مې انډيوال و، کله چې سقوط کېدلو نو ايمن هم د عربو مجاهدينو سره يوځای توری بوری ته تللی و، دکابو يوې مياشتې بمبار نه پس چې بهرني مجاهدين د توری بوری نه ووتل او توره بوره د بښمن قبضه کړه نو پکې يې ۱۷ مجاهدين په تپي حالت کې نيولي او صحت عامه روغتون ته راوړي وو چې دکتور ايمن هم پکې و، څه دهیڅ نه نه وم خبر، زما يودوست ډاکتر صيب راسره په لار کې مخامخ شو او راته يې وويل

چې عرب مجاهدين يې شفا خانې ته راوړيد ي که ورځې؟ څه ورسره روان شوم، څه چې مجاهدينو ته ورغلم نو د سور صليب نمايندگان د دوئ نه راتا و و څه چې ښه ورنېرېدې شوم نو د کتور ايمن مې هم د دوئ په منځ کې وليد نور وټولو مجاهدينو د سور صليب د نمايندگانو نه مخونه اړولي و، کله نا کله به يې ورته بد بد راوکتل يواځې ايمن چې روانه انگلېسي يې ويله ورسره په خبربوخت وهغه چې ما ته راوکتل نو په منځ کې يې د خوښۍ ښې ښکاره شوې او يو بل سره په سترگو کې پوه شولو چې بايد څه وکړو؟ کوم ډاکټر چې څه دې واړې ته ورننويستی وم دهغه سره مې خبره شريکه کړه او پدې اتفاق راغلو چې د تشناب د کړکۍ له لارې به يې د شپې له مخې راوباسو د جال پرې کولو لپاره مو تشناب ته قينچې ننويسته او ايمن مو په پروگرام پوه کړ د ما خوستن لمانځه نه پس ورته څه او راسره يو بل ملگري د صحت عامې جومات مخې ته پدې انتظار کې ولاړ و چې ايمن به زموږ د ملگري ډاکټر صيب سره يوځای راوځي او موږ به يې خوندي ځای ته بوځو خوله بده مرغه چې ډاکټر صيب يواځې راغلو او ويې ويل چې د مجاهدينو په سرپه پيرې باندې گومارل شوي و سلوال پوه شول موږ مایوسه راستانه شولو، د اھسې هم د ډېر غمونو شپې ورځې وې خود پروگرام په ناکامۍ موږ ډېر زيات خفه شو، خير شپه تېره شوه او سبابيا په فکر کې شولو خو په هيڅ لار نه پوهېدلو ماسپښين راته ډاکټر صيب نوی زېری راوړ، ويې ويل چې دو سلوالو پيردارانو مشر د حضرت علي سرگروپ دی خبره ورسره وشوه لس زره ډالريې غوښتل خو درې زروته راښکته شو، موږ له دې وروسته ددې پيسو د پيدا کولو لپاره هره خوا ډيرې هڅې وکړې، مگر ترهغه چې موږ پيسې پيدا کولې دغه عرب بنديان د ډاکټر ايمن په شمول له شفا خانې څخه انتقال شول او زموږ هڅې يوازې د پيسو د نشتوالي له امله بې نتيجې پاته شوې.

مورچې په ټولو کې يواځې د دكتور ايمن پسي هڅې کولې نوله دې امله نه چې داراته په ټولو کې لوی او اهم سړی ښکارېدلو بلکې له دې امله چې دهغه سره زمور تعارف و او هغه پر مور اعتماد کاوه خوبيا وروسته مور ته معلومه شوه چې هغه ډېر دکار سړی و، ديو ډېر ستر عالم ځوی او د مسلمانانو لوی خيرخواه انسان و.

هغه چې ډېر دکار سړی و، ډېر لرې ځای نه زمور دخدمت لپاره راغلی و، خپله دنناز او اسانتياو نه ډک ژوند يې پرېښی و او دلته يې زمور سره د تکليفونو او مشقتونو نه ډکې شپې ورځې تېرولې نوڅومره دافسوس خبره ده چې ډېر وروپو په مقابل دصليبيانو دمنگولونه آزادېدای شو خو مور آزادنکړای شو.

زمور هر رښتيني مسلمان چې دمسلماني، جهاد، اسلام او مسلمانانو نه دفاع په جرم دکفارو ياد هغوی دگوډاگيانو سره قيد وي زمور لپاره دټولې نړۍ نه زيات ارزښت لري او د اخلاصولو هڅې يې زمور اجتماعي مسؤليت دی خدای دې وکړي چې مور ددې مسؤليت په اړه دغفلت نه راوځو او مشران او کشران ټول خپل دې سترمسؤليت ته متوجې شي آمين

د يوسف عليه السلام د زنداني کېدو کيسه

يوسف عليه السلام دخضرت يعقوب عليه السلام زوی او د حضرت ابراهيم عليه السلام له اولادې څخه وو، سره له دې چې ديعقوب عليه السلام ۱۱ زامن نور هم وو، خو يوسف عليه السلام دهغه دخانگړو شمائلو او اخلاقو له برکته ډير پرې گران وو، چې همدې خبرې ديوسف عليه السلام دورونو په زړه کې دده په نسبت کينه پيدا کړه، يوه ورځ

يوسف عليه السلام خوب وليد چې يوولس ستوري دغه راز لمر او سپوږمۍ ده ته سجده لگوي، په سهار يې دا خوب خپل پلار ته بيان کړ، څنگه يې چې پلار حضرت يعقوب عليه السلام الهي پيغمبر وو، نو دده د خوب په تعبير پوه شو او دا يې دنبوت بشارت وباله، له همدې امله يې ده ته وويل چې دا خوب خپلو ورونيو ته بيان نه کړي، مگر بيا يې هم ورونيو دده په اړه خپل حسد ونه زغملای شو، له همدې امله يې يوه ورځ يوسف عليه السلام دلوبو په بهانه صحرا ته بوت، هلته يې يوې څاه ته وغورځاوه، او شلیدلی کميس يې په وينو رنگين شوی حضرت يعقوب عليه السلام ته راوړ، او ورته ويې ويل چې يوسف ليوه وخوړ.

يوسف عليه السلام په څاه کې د الله تعالی په ځانگړي ساتنه سره وژغورل شو، تردې چې دمصر د يوې قافلي کاروانيانو دی له څاه څخه راويوست او له ځان سره يې مصر ته د غلام په حيث يووړ، څنگه چې يوسف عليه السلام د سيرت او صورت بي مثاله حسن او جمال درلود، په مصر کې يوازې د وخت يو حاکم (عزيز مصر) په دې وتوانېد چې دده قيمت ادا کړي، عزيز مصر يوسف عليه السلام کورته راوست او خپلې بنځې ته يې سپارښتنه وکړه، چې ددې نوي ځوان ښه ساتنه او پالنه وکړي، ځکه چې مور ته به يې ډيره فايده ورسېږي او يابه يې خپل زوی وگرځوو.

د عزيز مصر بنځه چې خپل نوی غلام يوسف عليه السلام ويني، نو د وخت په تيريدو سره په زړه کې عشق ورسره پيدا شو، او داسې کونښن يې پيل کړ چې يوسف عليه السلام د ځان خواته مائل کړي، خو يوسف عليه السلام پله پسې اعراض کاوو، يوه ورځ يې يوسف عليه السلام په يوه بنده کوټه کې ايسار کړ او د عشقبازی غوښتنه يې ترې وکړه، يوسف عليه السلام په الله تعالی سره پناه و غوښته او دا کار يې دخپل بادار په حق کې ستر تجاوز و باله، او له دې ابتلاء څخه د ځان

د خلاصون په خاطر يې د دروازي په خوا منډه واخيسته، د عزيز مصر
بنځې په ده پسې لاس واچاوه او دنيولو په وخت يې د سالمې په لاس کې
ورځيري شوه، په همدې مهال عزيز مصر په دروازه راننوت او د حالت
پوښتنه يې وکړه، د پاچا بنځې دخپلې گناه دپتولو او ځان سپينولو په
خاطر په مکر سره ورته وويل چې دهغه چا چې ستاداهل (بنځې) په حق
کې د تجاوز اړاده لري له دې پرته به يې بله سزانه وي، چې يابندي شي او
يادردونکي سزا ورکړل شي، په دې وخت يوسف عليه السلام هم له ځانه
د دفاع په خاطر وويل چې په ده کې ملامتيا نه شته، بلکې بنځه گرمه ده،
ددې دعوي په مهال درواياتو له مخې په همدې کور کې موجود يو تي
خور ماشوم شاهدي ادا کړه او ويې ويل، چې که د يوسف عليه السلام
لمن دمخې له خوا څيري وه نو گرم يوسف دی او که دشاخوا يې څيري وه
بيا گرمه په بنځه کې ده، دغه وخت چې گوري د يوسف عليه السلام د شاه
لمن څيري شوي ده، عزيز مصر پوه شو چې گناه د بنځې ده، نو يې بنځه
گرمه کړه او يوسف عليه السلام ته يې وويل چې له دې پيښې څخه صرف
نظر وکړي.

خو څرنگه چې د پاچا د بنځې په زړه کې د يوسف عليه السلام
محبت سخت ځای نيولی وو، هغه بيا هم له دې خبرو منصرفه نه شوه، په
دې وخت چې د پاچا د بنځې ددې عمل او ازه خپره شوې وه يوه ورځ د پاچا
بنځې دخپل شاهي خاندان همخولې او همرازې بنځې راټولې کړې، په
يوه کوټه کې يې کينولې، د خوراک لپاره يې ميوې او چرې په لاس
ورکړې، او په دې وخت يې يوسف عليه السلام له يوې دروازي څخه پرې
رايوست، د يوسف عليه السلام د جمال په ليدو ټولو بنځو هوش له لاس
ورکړ او دميوو په ځای يې لاسونه غوڅ کړل، او بې اختياره يې وويل چې
دا (يوسف) بشر نه بلکې يو عزتمن ملک دی، د پاچا بنځې دغه مهال په

فخر او مباحات سره خپلو همخولو ته وويل چې هغه څوك دغه دى، چې تاسو يې په محبت باندې زه ملامتولم، مایو ځل دى د ځان خواته وغوښت خوده انكار وكړ، او كه دى چيرې بيا زما خبره ونه مني، نو زه به يې بندي خانې ته وغورځوم، او يابه يې په حقارت او سختۍ مبتلا كړم.

سره له دې چې د يوسف عليه السلام ژوند له پيله امتحاناتو سره ملگرى وو، خو دا ځل په سخت امتحان كې ولوېد، يوې خواته د پاچا بنځه د بد فعلۍ غوښتنه ترې كوي، او بلې خواته زندان دى، په همدې مهال يوسف عليه السلام وويل (رب السجن احب الي مما يدعوننى اليه) ((ژباړه: اى زما ربه زندان راته د هغه څه نه زيات خوښ دى څه ته مې چې دوى رابولي)) په دې وخت كې د يوسف عليه السلام او د پاچا د بنځې كيسه په خلكو كې هم مشهوره شوې وه او پاچا د دې په خاطر چې يوسف عليه السلام گرم ثابت كړي، او د دې خبرو د نشر مخه تر يوه حده ونيسي، يوسف عليه السلام يې زندان ته واچاوه.

په زندان كې د يوسف عليه السلام ژوند داسې وو چې د هر مؤمن مبارز زنداني لپاره سرمشق بلل كيداى شي، دى په پوره حوصله، زغم او رضاء سره زندان ته داخل شو، په زندان كې يې سمدستي د ذكر، عبادت او له رب تعالى سره درابطې هڅې لازياتي كړي، دغه راز يې دخپلو زنداني ملگرو درهنمايي او اصلاح لپاره دعوت پيل كړ، او په دې لاره كې يې ډير كار وكړ او د ټولو زندانيانو په زړونو كې يې د يوه پاك او مصلح انسان په توگه ځاى وموند، يوه ورځ دوو زندانيانو ده ته خپل خوبونو بيان كړل، يوسف عليه السلام د تعبير په مهال ورته وويل چې د دوى له جملې به يو اعدام شي او بل به ازاد شي، همدا سې وشول، له دې وروسته به يوسف عليه السلام د ټولو زندانيانو خوبونه تعبيرول، او صحيح تعبيرونه به يې وركول.

ديوسف عليه السلام په زندان کې خو کلونه ووتل، يو وخت دوخت حاکم پاچا خوب وليد، چې او ه چاغ غوايي راو ولاړ شي او او ه نور خوار غوايي و خوري، دغه راز يې په خوب کې او ه شنه وړي او او ه وچ وړي وليدل، ددې خوب د تعبير يې ډير تلاش وکړ، خو چا جواب ورنکړ، بلکې معبرينو ورته ويل چې دا اضغاث احلام (گډوډ خوبونه) دي، وروسته پاچا خبر شو چې په زندان کې يو بندي دی، چې د خوبونو تعبير کوي، خپل خوب يې ديوه چا په واسطه يوسف عليه السلام ته بيان کړ، يوسف عليه السلام تعبير ورکړ، چې په مصر باندي به او ه د ابادۍ او بنسټيزۍ کلونه راشي، او ورپسې به او ه نور د سختې قحطۍ کلونه راشي، د مصر پاچا بايد د بنسټيزۍ په کلونو کې غلې دانې او خوراکي شيان ذخيره کړي، ترڅو د قحطۍ په کلونو کې ترې استفاده وکړي.

پاچا ته چې کله دخپل خوب دا تعبير ورسېد نو ډېر حيران شو او دې تعبير او لارښوونو ډير اثر ورباندي وکړ، امريې وکړ چې داڅومره پوه او حکيم سړی په زندان کې بندي دی، چې موږ ته نه يوازې د خوب صحيح تعبير را کوي بلکې د مشکلاتو د دفعې لارې چارې هم رانښيي، خپلو کسانو ته يې امر وکړ چې يوسف عليه السلام له زندان څخه راوباسي، د پاچا استازي زندان ته راځي او له يوسف عليه السلام نه غوښتنه کوي، چې له زندان څخه ووزي، خو يوسف عليه السلام ددوی له خبرې اعراض کوي، او هغه ته وايي چې دی له هغه وروسته له زندان څخه وزي، چې يو ځل ځان له لگيدلي تهمت څخه سپين کړي، او د پاچا استازي ته وايي چې ورشه خپل بادار ته دې ووايه چې دهغو بنځو د حال پوښتنه وکړي چې لاسونه يې غوڅ کړي وو، له دې وروسته هغه ټولې بنځې د يوسف عليه السلام په پاكي باندي شاهدي ادا کوي، دغه راز

دوزير بنځه خپله گناه مني او وايي چې په يوسف عليه السلام كې گرمه نشته بلكې ملامتيا په دې كې ده او دې هغه ځان ته بللی وو، چې په دې سره يوسف عليه السلام خپل عصمت، صدق او له گناه څخه پاكوالی ثابت كړ او له هغه وروسته بيا دې ته تيا رشو چې له زندان څخه راووزي.

هغه څه چې د يوسف عليه السلام د زنداني كېدو له كيسې څخه يې زده كوو

د يوسف عليه السلام قصې ته په قرانكريم كې الله تعالى احسن القصص ويلي دي، ځكه دا كيسه د ډيرو زياتو مواعظو او پندونو درلودونكې ده، كه د يوسف عليه السلام دنور ژوند كيسه پريږدو او يوازې يې د زندان په كيسه تمرکز وكړو، دا چې څنگه دی زندان ته داخل شو، په زندان كې يې څنگه گوزاره وكړه او بيا څنگه له زندان څخه را ووت موږ ته رانښيي، چې يو مسلمان بايد په كوم حالت كې زندان ته آماده شي، او د حبس امتحاني موده څنگه تېره كړي.

دا چې يوسف عليه السلام په زندان كې دننه دارشاد او دعوت مباركه وظيفه سرته رسوله او دخپلو ملگرو د اصلاح او هدايت هڅه يې كوله، موږ ته رانښيي چې د حبس موده هسې مهمل وخت ونه بولو، بلكې له دې وخت څخه د ځان او نورو انسانانو د اصلاح او د دين د خدمت لپاره استفاده وكړو، دغه راز كله چې يوسف عليه السلام له زندان څخه راوتل تردې پورې مشروط كوي، چې يو ځل دې له لگول شويو تهمتونو څخه دده سپيناوی وشي، موږ ته رانښيي چې ديو مسلمان اجتماعي اعتبار او عدالت څومره ضرور دی چې بايد دا غدار نه شي، او مسلمان بايد هميشه دې ته متوجه وي، د زندان د فوائدو او فضائلو په باره كې شايد دا كافي وي چې علماء كرامو ويلي دي چې د زندان د تكاليفو د زغملو په برکت يوسف عليه السلام ته د نبوت درجه ورکړای شوه، چې دا ډير ستر منقبت دی.

خو په سورة يوسف كې يوه ډير پام وړ جمله داده چې يوسف عليه السلام زندان ته له داخلېدو وړاندې وويل (رب السجن احب الي مما يدعونني اليه) له دې څخه ځيني خلک دا استنباطوي چې زندان په هر حالت كې ښه دى، ځكه چې يوسف عليه السلام محبوب بللى دى، دلته غواړو په دې قرآني آيت كې پرته باريكي او دا چې يوسف عليه السلام په څرنگه حالت كې زندان محبوب بللى دى، درته روښانه كړو، ترڅو په دې مسئله زموږ ډورونو مجاهدينو علم راشي، چې زندان مطلقاً محبوب نه دى، ځكه زندان د الله تعالى يوه لويه ابتلاء او امتحان ده چې په صبر سره تيرول يې ډير فضائل لري خو خطرات هم ورسره تړلي دي ځكه دا امكان هم لري، د يو چا دسترديني او دنيوي زيان سبب وگرځي.

گڼ شمېر مجاهدين او په ځانگړي توگه ځوانان د الله تعالى په لار كې د دښمن سره زنداني كېدلو ته د يو مرغوب فيه عبادت په نظر گوري او د الله په لار كې د ټيپي كېدلو او شهيد كېدلو په څېر د الله په لار كې زنداني كېدل هم لوى شرف گڼي او دا ځكه چې د جهاد په موضوع په تقريرونو كې ځني نامتو وينا وال او مقررين د الله تعالى په لار كې د بندي كېدلو ډېر فضيلتونه بيانوي، ځوانان ورته هڅوي او د الله تعالى په لار كې د زنداني كېدلو وېره داسې ردوي لكه د الله تعالى په لار كې شهيد كېدل او ټيپي كېدل چې ردولای شي.

دا وينا وال او مقررين زندان ته تلل سنت يوسفې بولي، د زنداني كېدلو له وېرې احتياط كول په ډېر وسختو ټكور دوي، د احتياط خبرې او د احتياط ژوند بزدلي گڼي او وايي چې د بې غيرتۍ او بزدلۍ د ژوند نه خو زندان ډېر ښه دى، د يوسف عليه السلام د زنداني كېدلو خبره رامخې ته كوي او وايي چې يوسف عليه السلام په گناه كې دا زاد ژوند پر ځاى زندان ته ترجيح وركړى وه او ويلي يې وو چې ((رب السجن احب الي مما

يدعونى اليه)) ژباړه: اى زما ربه زندان راته د هغه څه نه زيات خوښ دى څه ته مې چې دوى رابولي،،

دامحترم وينا وال وايي: څوك چې مورته د احتياط توصيه كوي نو ورته وايو چې د بزدلى درس مه راكوى! او مه مو د زندان نه وپروئ! دوى وايي: زندان دوپرې شى نه دى نه ترې بايد مسلمان وه وپرېرې بلكې لكه د حضرت يوسف عليه السلام په څېر ووايي چې ((رب السجن احب اليّ مما يدعونى اليه))،

شايد د همدې بيانونو اغېزې به وي چې كله ناكله په ظاهره د ناهيلۍ كومه خبره يا حالت رامخې ته شي نو په مجاهدينو كې د يو تن نه يو تن د خولې نه دا خبره راوځي چې د بې غيرتۍ د دې حالت نه خو زندان ښه دى،

حقيقت دادى چې دا وينا وال ډېر محترم خلك دي ځكه چې دوى ټولې وپرې شاته كوي او د جهاد په موضوع بيانونه كوي، مسلمان ځوانان د الله تعالى په لار كې قربانيو وركولو او تكليفونو زغملو ته رابولي او په زرونو ځوانان يې د بيان اورېدلو نه پس د جهاد سپېڅلې لار ته راووځي، د تقرير او بيان دې شهسوارانو ته مورډ پر دقدر په سترگه گورو د ځان نه يې ډېر غوره گڼو او د رايويې ډير احترام كوو.

د دوى جرأت او سپيڅلي احساس ته مې سلام دى خو چې خبره د شرعي مسئلې ده او غم د مسلمانانو د فكر د اصلاح دى نو وايم چې كه شرعي اصول په پام كې ونيسو او احساساتى توب پرېږدو نو بايد ووايو چې د الله تعالى په لار كې زنداني كېدلو ته چې دوى محترم او قدرمن وروڼه په كوم حيثيت قائل دي د شرعي اصولو له مخې يې حيثيت دا نه دى او نه د حضرت يوسف عليه السلام پدې قول چې رب السجن احب اليّ مما يدعونى اليه باندې د دوى استدلال درست دى.

اصلاً دې ته کتل پکار دي چې حضرت يوسف عليه السلام دا خبره په کوم حالت کې کړې وه او زموږ شريعت د حضرت يوسف عليه السلام دې خبرې ته په کوم نظر گوري؟ نو تر کومه چې دهغه د حالت خبره ده هغه خو قرآن کریم په ډېر روښانه ټکو موږ ته بيان کړيدی.

په کوچنيتوب کې دموراو پلار نه د جدايې، کوهي ته د غورځېدلو او د جبري مريتوب د مختلفو مراحلو نه د تېرېدو او ډول ډول نورو تکليفونو زغملونه پس چې قسمت هغه د نړۍ د تر ټولو ستر او متمدن سلطنت په پلازمېنې کې د پاچا کورته راوړسولونو ډېر هوسا او د راحت نه ډک ژوند يې پيل شو خو دلته د يو بل مصيبت سره مخامخ شو او هغه دا چې ايله د ۱۹ يا ۲۰ کلونو پدې عمر کې يې چې خورا ډېره ښکلې، تندرسته، صحتمنده او نوې ځوانې وه پرمې پرې پخپله د پاچا هغه ښځه د ليونتوب تر حده عاشقه کېږي د کومې سره چې د ده شپه او ورځ په يو کور کې تېرېدلې بيا يې په ټولې پلازمېنې کې حسن او ښکلې ځوانې زخت زيات شهرت مومي او چې د ليدلو لپاره يې په پلازمېنې کې د مېشتو لوږپوړو چارواکو او غټو خلکو مېرمنې راغلي نو ټولو پرې زړونه داسې وبايلل چې خپل لاسونه يې پرې کرل خو پرې پوه نه شوې.

نوبس يواځې حضرت يوسف عليه السلام و او چارچاپېره ترې بې شمېره خورا ښکلې او مضبوط جالونه وو چې يواځې د همدغه د راگېرولو لپاره غوړېدلې وو، د همدغه د جنسي غوښتنو د را پارولو او د زهد او تقوی ماتولو ټول تدبيرونه پکار اچول شوي وو، هر لور ته گناه د خپلې ټولې ښکلا سره مل ولاړه ده او دې ته انتظار باسی چې کله هم ورته د دې ځوان په زړه کې کو چنی ميلان پيدا شي نو ورته ځان وړاندې کړي.

داخوان شپه او ورځ په همدې غم کې دى او دا وېره ورسره ملگرى ده چې که يوه لمحہ هم د غفلت ښکار شو يا يې په عزم کې کوچنى لغزش رامنځته شو نو ورنه چارچاپېره تاو د گناه کمربند به مات او په يوې نه يوې دروازي به يې ننوځي نو ځکه يې وويل چې زما ربه! دې مېرمنو چې په گناه کې زما داختمه کولو يا زندان ته دلېرلو عزم کړيدى نو زه په گناه باندي زندان ته ترجېح ورکوم.

نو يوسف عليه السلام چې درې السجن احب الی خبره کړيده په داسې سخت حالت کې يې کړيده چې د زندان پرته د گناه نه دخلاصون بله هيڅ لار ورته نه ښکاريدده، مور که ((رب السجن احب الی)) وايو او زندان ته تلل د يوسف عليه السلام د سنتو راژوندي کول گڼو وړاندى بايد وگورو چې مور د حضرت يوسف عليه السلام په څېر حالت سره مخامخ يو؟

بل دا چې دا حب معنى زندان ته د تللو سره مېنه نه ده بلکې علامه قرطبي رحمه الله دا حب الی لاندي لېکلي: اى اسهل على واهون من الوقوع فى المعصية لان دخول السجن مما يحب على التحقيق.

ياني دا حب معنى داده چې په گناه کې داختمه کېدو په پرته راته زندان ته تلل اسان دي دا معنى نه ده چې د زندان سره مې رښتيني مېنه ده

علامه بقاعى رحمه الله تعالى په خپل تفسير ((نظم الدرر)) کې دلته د پېر ښکلى بحث کړيدى او فرمايلى يې دي چې دا حب الی معنى اکثر حباناً نه ده بلکې معنى يې اقل بغضاً، ياني گناه کې اخته کېدل او زندان ته تلل يو هم داسې نه دى چې ورسره مينه وشي بلکې دواړه ددې وړ دي چې ورسره بغض وشي، خودا چې دکوم يو سره بايد زيات اودکوم يوسره لږ بغض وشي؟ نو حضرت يوسف عليه سلام روښانه کړه چې گناه

سره مې بغض زيات او زندان ته د تللو سره مې د گناه په پرتله بغض کم دی، يوسف عليه السلام دا قتل بغضا نه ولی تعبیر په احب الی سره وکړ؟ د دې علامه بقاعی رحمه الله تعالی ډېره په زړه پورې علمي نکته ذکر کړې خو ځکه تری تېرېږو چې اوږده ده او داسې اسانه هم نده چې هر څوک ورباندې پوه شي. لنډه دا چې نه خو د دښمن سره زنداني کېدل په خپل ذات کې محبوب شی دی او نه زموږ حالت د حضرت يوسف عليه السلام حالت ته ورته دی چې رب السجن احب الی ووايو .

خو بالفرض که څوک د يوسف عليه السلام حالت ته ورته حالت سره مخامخ شي نو د شرعي لارښوونو نه داسې جو تېرې چې بيا هم داسې ندي ويل پکار بلکې تل د الله تعالی نه د عافيت سوال پکار دی، الله تعالی ته د يوسف عليه السلام په باره کې هم دا خوښه وه چې د عافيت سوال يې کړی وای ځکه چې ځنې روايتونو کې راغلي دي چې کله يوسف عليه السلام زندان کې واچول شو د الله تعالی له لورې ورته وحې وشوه چې ، ، تا خو په زندان کې خپل ځان پخپله اچولی دی ځکه چې تا ويلي چې ، ، رب السجن احب الی ، ، که تا عافيت غوښتی وای نو عافيت به دې په برخه شوی وای .

امام بيضاوي رحمه الله تعالی په خپل تفسير کې دلته فرمايې چې : وقيل انما ابتلى بالسجن لقوله هذا و انما كان الاولى به ان يسأل الله العافية . ژباړه: په يوسف عليه السلام د زنداني کېدلو ابتلاء د همدې خبرې له امله راغلی وه، دهغه لپاره غوره دا وه چې د الله تعالی نه يې د عافيت سوال کړی وای .

دلته دا خبره هم بايد له ياده ونه باسو چې په اوښو حالاتو کې د دښمن په زندانونو کې د مسلمانانو د زنداني کېدلو او د يوسف عليه

السلام د زنداني كېدلو ترمنځ ډېر توپير دى او په هېڅ دليل يو د بل سره نه شي مقايسه كېداى ځكه چې يوسف عليه السلام ته په زندان كې ډېر قدر په سترگه كتل كېدل، هېڅ ډول جسماني تكليف ورته نه وركول كېدلو، په زندان كې دننه يې خلكو ته د حق او صداقت پېغام هم رسولو او خلك يې د الله تعالى يووالي ته رابلل، چا چې زندان ته استولى و او د چا په زندان كې چې و هغوئ شه د حضرت يوسف عليه السلام محارب د بنمنان نه وو او نه هغوئ حضرت يوسف عليه السلام ته د د بنمن په سترگه كتل بل كې صديق او امين يې باله د زنداني كېدو نه وړاندې يې د باچا په كور كې د شهزادگانو په څېر ژوند تېراوه او د زندان نه د وتلو نه پس يې د همدوئ په حكومت كې گويي د مالي د وزير په توگه دنده هم اجرا كړه خو بيا هم مفسرين فرمايي چې كان الاولې به ان يسأل الله العافيه ژباړه: د يوسف عليه السلام لپاره غوره دا وه چې د الله تعالى نه يې عافيت غوښتى واى.

او په يوروايت كې راغلي چې الله تعالى حضرت يوسف عليه السلام ته وفرمايل چې ،،يا يوسف انت حبست نفسك حيث قلت رب السجن احب الى ولو قلت العافيه احب الى لعوفيت،،

يوسفه ! تا پخپله د خپل ځان لپاره زندان غوره كړ چې رب السجن احب الى دې وويلو او كه العافيه احب الى دې ويلي واى نو عافيت به دې په برخه شوى واى.

نو يوسف عليه السلام چې په زندان كې يې هېڅ ډول سپكاوى نه كېدلو، د زنداني كېدلو د تكليف پرته د بل يو ډول ستر فزيكي يا رواني تعذيب يا تكليف سره نه و مخامخ او كه مخامخ شوى واى نو د هغه عزم د پېغمبرانو عزم و، د لوى زغم او صبر مالک و دهر ډول تكليف گاللو

توان يې درلودلو او هيڅ ډول بې صبري به ورته نه وای شوی خو بيا هم ورته د عافيت غوښتل غوره گڼل کېږي نو اوسني زندانونه چې پکې مجاهدين د خورا سختو زياتو ظلمونو او وحشتونو ښکار کېږي، د پرسپکاوی يې کېږي او د ډول ډول رواني فشارونو لاندې راوستل کېږي نو آیا د زندان نه عافيت غوښتل به ورته ضروري نه وي؟

بيا ډېره مهمه داده چې په زندان کې د تکليفونو زغمل او ورباندي صبر هم څه اسان کارندی، کومو مسلمانانو چې زندانونه تېر کړيدي هغوی ترې ډېر ښه خبردي، نو ځان په زوره لويې ابتلاء ته وړاندې کول عقلمندي نه ده.

د ترمذي شريف حديث دی: عن حذيفة قال قال رسول الله صلى الله لاينبغى للمؤمن ان يذل نفسه، قالوا وكيف يذل؟ قال ان يتعرض من البلاء ما لا يطيق.

ژباړه: حذيفة رضي الله عنه فرمايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: ديو مومن سره دانه ښايې چې خپل ځان ذليل کړي، ناستو مسلمانانو پوښتنه وکړه چې مومن به څنگه ځان ذليل کوي؟ رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل د ځان ذلت دادی چې داسی مصيبت ته ځان وړاندې کړي چې طاقت يې نه لري.

څرگنده ده چې داوسنو زندانونو تکليفونه داسی ندي چې انسان يې د زغم توان ولري.

هغه وروڼه چې په مجاهدينو کې کلک گڼل کېږي چې په هغوی کې ځينو د ځان وژنې هڅې کړيدي نو د دې زندانونو دا تکليفونه به څومره وي؟! او څرنگه به د زغم وړو گڼل شي؟

په صحابه وو کې چې کوم صحابي د الله تعالی نه صبر غوښتی يايي رسول الله صلى الله عليه وسلم ته عرض کړي چې د الله تعالی نه راته

صبر و غواړه نو رسول الله صلى الله عليه وسلم پرې رد كړيدى او فرمايلي يې دي چې د مصيبت غوښتونكى يې چې د الله تعالى نه صبر غواړي؟ يانې د صبر اړتيا خو د مصيبت پر مهال وي او دمومن لپاره د مصيبت نه بلکې دعافيت غوښتنه پکار ده، رسول الله صلى الله عليه وسلم به تل خپلو صحابه ووتنه فرمايل چې: سلوا الله العافية يعنى: د الله تعالى نه دعافيت (دغمونو، دردونو، مصيبتونو او آفتونو نه دخلاصون) غوښتنه كوي! دمسلمان شان دادى چې پخپله به مصيبتونو ته دعوت نه وركوي بلکې ورنه به وپرېږي او دځان ساتلو اسباب به يې اختياروي خو كه پرې اخته شي نو صبر به كوي او پرې به دالله تعالى نه داجراميد لري.

نوزندان يانې درذيل، خونخوار او وحشي دښمن په لاس كې پرېوتل چې يو ستر مصيبت دى تري ويريډل او ورنه دځان ساتلو ټول احتياطي تدابېر اختيارول څه بزدلي نه ده بلکې دالله تعالى حكم پرځاى كول او دشريعت په سپيڅلو اصولو عمل كول دي چې همدا دين دى، دخپل ځان نه څه ته ښه يا بد ويل يا دخپلو احساساتو تابع كېدل دين نه دى بلکې دشرعي اصولو متابعت دين دي. الله دې يې زموږ دټولو په برخه كړي آمين.

په افغانستان كې زندانونو په اړه څو عمومي يادونې

زندان او توقيف ددرست بشر دتاريخ په خيرد افغانستان له تاريخ سره هم له ډير پخوا څخه كوشير خوړلى، افغان سلاطينو سلگونه كلونه پخوا لا دخپل مخالفينو لپاره زندانونه جوړول، او له دې چارې يې دخپل سلطنت دساتنې ديوې ويرونكې حربې په توگه كار اخيست.

لكه څنگه چې دنړۍ په تاريخ كې ځينې مهمې پېښې له زنداني تعذيبونو او بنديانو له اغتشاشونو څخه پورته شوي دي (دبيلگې په

توگه دفرانسې انقلاب چې درسته اروپايي بدله کړه د زندان له پاڅون څخه پيل شو) په افغانستان کې هم زندان هميشه د تاريخي پيښو او بدلونونو د پاموړ سرچينې په شکل بروز کړی دی.

په افغانستان کې هم ډير ځله د زندان څخه تنبتيدي بندې د پاچاهي په نړولو توانيدلی، دغه راز د هيواد سهارنی واکدار په مابنام کې د زندان تيارو ته لويديلی دی، د ۱۹ پيری په وروستيو او ۲۰ ميلادي پيری په لومړيو کې چې هيواد مو په پله پسې توگه ترانگريزي بنکيلاک لاندې و، دغه راز د يوې اوږدې مودې لپاره مو د هيواد زعامت او بهرنی سياست دنړيوالو اشغالگرو لخوا اشغال شوی و، د هيواد د ازادي غوښتونکي قشر د غوښتنو او دخپلواکۍ د داعيې په ټکولو کې زندان او زنداني تعذيب ته د يوازينۍ مؤثري و سيلې په سترگه کتل کيدل.

په دې زمانه انگليس پالو واکمنو د هيواد د استقلال غوښتونکي او پوه قشر د اېل کولو او له منځه وړلو لپاره ستر ستر زندانونه جوړ کړل، او د تعذيب ډول ډول آلات يې په کې نصب کړل، تړل، ولچک، غرب و غراب، زولانه، قين قين، خوب ته نه پرېښودل او ږندول د سزاگانو هغه نومونه او ډولونه دي چې بنديان ورسره هميشه مخامخ وو، دغه راز د اعدام لپاره هم له ډير بورونکو طريقو لکه سره شوي تېل، دتوپ خولې ته تړل، دونې د ښاخونو په زور څېړل، برچه پک، چارماري، غرغره، د بدن غړي پرې کول او په صليب کولو غوندې له بورونکو طريقو څخه کار اخيستل کيده.

هغه مهال په پلازمينه کابل کې بالاحصار، د شيرپور قشله، دارگ زندان او د شور بازار د سرای چکورک زندان له پيژندل شويو زندانونو

څخه وو، چې ډيرې تنگې، نمجنې او تيارې کوټې او تاكاوې يې درلودې او بنديانو به په كې په خورا بدو شرايطو كې ژوند كاوه

له هغه را وروسته د ظاهر خان او داود خان دواكمنيو په مهال هم په هيواد كې د زندان جوړولو، زندان پراخولو او زنداني كولو بهير په قوت كې روان و، په ۱۳۳۵هـ ش كې چې په كندهار كې ديني علماء كرامو د سينما او د بڼو د بې سترۍ په ضد مظاهره وكړه، زياتره يې دوخت د حاكم رژيم لخوا زندانونو ته واچول شول، دغه راز له هغه وروسته په بيا بيا دهيواد په گوټ گوټ كې علماء كرام او د شرعي اصلاحاتو مبارزين دوخت د رژيموالو لخوا نيول كيدل او په حبس محكوميدل، څنگه چې داو لس د حق غوښتونكي غږ په وړاندې د حكومت رويه سختيدله، او په مقابل كې داو لس په منځ كې د مبارزې فكر هم زور اخيست، د زنداني كيدلو او نيولو پيښې هم زياتې شوې، او دوخت د حكومت مجبور شو، چې په هيواد كې د زندانونو چارو ته ځانگړې پاملرنه وكړي.

په دې موده كې د زندانونو د توسعې او كنټرول لپاره د كورنيو چارو په وزارت كې د محبسونو او صناعتونو په نوم يو عمومي رياست پرانيستل شو، چې په پلازمينه او درستو ولاياتو كې يې د زندانونو چارې په نوې بڼه تنظيم كړې، د سردار داود دواكمنۍ دوران د افغانستان په سطحه د زندانونو د توسعې له اړخه مهم پړاو و، دده په وخت كې د پل چرخي ستر زندان بشپړ شو، دغه راز د كندهار د سرپوزې د زندان په شمول دهيواد په لراوړ كې گڼ زندانونه جوړ كړاي شول.

كله چې په افغانستان كې كمونيستان قدرت ته ورسيدل نو دلته په ډله ايزه توگه د زنداني كيدلو، شكنجو، تعذيبونو او عام وژنو

بېساري دوران پيل شو، کمونستانو هر هغه څوک زندان ته اچول چې ددوی له حکومت، افکارو او عقايدو سره يې مخالفت درلود او يابه يې ددوی له خندونکو فرامينو څخه غاړه غړوله.

د کمونستانو د زندانونو وضعیت او جنايات

کمونيزم له لويه سره يوه جاني، بې رحمه، وژونکي او وحشتناکه پدیده وه، چې نړيوال بشریت ته يې سخت زيانونه واپړول، که دنړيوال کمونيزم جنايت په تفصيل سره يادوو بنايي داديوي مقالې ترحوصلې لوړه موضوع وي، افغاني کمونستان چې ځانونه به يې ترمارکس مارکسسټرين کمونستان بلل، دنورو افراطي کړنو غوندې دبشري جناياتو او مظلومو په برخه کې هم خورا سخت دريځه او بې رحمه ثابت شول، دوی دخپلې ۱۴ کلنې واکمنۍ په مهال دافغانستان په لراوبر کې په خپل اولس هغه ظلمونه وکړل چې په منځنۍ اسيا او ختيځه اروپا کې يې دستالين کمونيستي جنايات له بشریت څخه هير کړل.

دوی دغوايي له کودتا سره سم دخلکو په نيولو او زنداني کولو لاس پورې کړ، په پلازمينه او ولاياتو کې په تيارو شويو زندانونو سربيره دولسواليو او ولايتونو دامنيه قومندانيو ودانۍ او داگسا او خاد په نوم داستخباراتو رياستونه هم د زندانونو يا توقيف خانو په توگه کار بدل، د زنداني کولو په چاره کې کمونستان دومره افراطي وو، چې هسې د شک يا غلطو معلومات له امله يې هم خلک زنداني کول، او ډير ځله خو يې سلامتي کورنۍ له نښخو او ماشومانو سره زندان ته اچولې، له همدې امله وه چې دبنديانو شمير په خورا چټکۍ سره زيات شو، او

حجم يې د هيواد له شته محبسونو او توقيف خونو څخه ډير شو، دامهال نو کمونستانو د همدې زندانيانو په اعدام لاس پورې کړ، او په شپه شپه کې يې نيول شوي هيوادوال په پله پسې توگه له زندانونو ايستل او اعدامول، ددوی ددې کړنو د توجیه لپاره يوه کمونيستي رهبر حفيظ الله امين په پوره صراحت ويلي و، چې: ((مور شل مليوني افغانستان ته ضرورت نلرو، بلکې زموږ لپاره کافي ده چې يوه پنځوس زريزه نمونه پروليتاريا (سوسيالستي ټولنه) ولرو)).

داسې ويل کيږي چې ډير ځله خو د زندانيانو د اعدام دنورو عواملو په ځای يوازې ددې لپاره کيدل چې دنويو نيول کيدونکو کسانو لپاره ځای خالي شي، داسلامي امارت دواکمني په مهال د داخله وزارت د محاسبو د عمومي رياست په ارشيف کې د خاد د مشر ډاکټر نجيب لخوا امضاء شوی داسې سند وموندل شو چې نوموړي د پل چرخي د زندان مسؤلينو ته ليکلي وو چې ((غرض تخليه زندان ۹ هزار تن از متهمين به پاکستان اعزام شود)) کله چې ددې مکتوب د مطلب په اړه د همدې رياست له پخوانيو کارکوونکو څخه پوښتنه کيږي، هغوی وايي چې هغه مهال د پل چرخي د مسؤلينو او خاد ترمنځ د پولیگون شفري نوم پاکستان و، نو دا امر ددې لپاره ورکول شوی و، چې د زندان د تخليبي لپاره دې ۹ زره بنديان پولیگون ته وليږل شي يعنې اعدام دې شي !!

د کره معلوماتو له مخې د کمونستانو دواکمنۍ په مهال يوازې د پل چرخي د زندان تريولک او ديرش زرو ډير زندانيان په ډله ايزه توگه اعدام شوي يا ژوندي ترخاورو لاندې شوي دي، چې په دې خلکو کې اکثره د هيواد مخور علماء، صوفيان، مدرسین، مخور سپين ږيري، د پوهنتون زده کوونکي، استادان او د هيواد د تعليميافته قشر ځوانان او سپين روڼي شامل وو، دا خلک پل چرخي ته نږدې په هوارو سيمو د

ده سبز په دښته، پولیگون، دچمتلي په دښته او ځینو نورو سیمو کې په ډله ایزه توگه بنځ شوي دي، یوه پخواني کمونیست جنرال په دې وروستیو کې ویلي دي، چې په یادو سیمو کې د تانگونو پخوانۍ موضع گانې چې د عسکري تمریناتو لپاره به کار ترې اخیستل کیدو، له همدې بندیانو څخه ډکې شوي دي او بیا خاورې پرې اړول شوي دي.

له کابل پرته دهیواد دنورو ولایاتو په زندانونه کې هم وضعیت همدومره وحشت ناک او بورنووونکی و، او په ټولو زندانونو کې قتل او تعذیب روان و، دبیلگې په توگه په جنوب ختیځ زون کې لوی محبس (دگر دیز مرکزی محبس) چې دښار لویدیځ ته موقعیت لري، داسې شواهد شته چې په زرگونو زندانیان یې قتل شوي دي، دمحبس لویدیځ لورې ته اواره دښتي سیمه چې د(پړ او) به نامه یادېږي، په بیلابیلو ځایونو کې یې ډله ایز قبرونه موندل شوي دي، او که په دې سیمې کې دقیقې پلټنې وشي بنایي دلته دترسره شوي وحشت نور اثار هم وموندل شي،

دکندهار دسرپوزې زندان چې دهیواد له سترو زندانونو څخه شمیرل کېږي هم دهمداسې قتل عامونو شاهد و، ددې زندان نه یوازې په شاوخوا سیمو کې خلک په ډله ایزه توگه وژل شوي او دفن شوي دي، بلکې د زندان په محوطه کې هم ډیر خلک ترخاوره لاندې شوي دي

د ۲۰۰۳ میلادي کال دجون په میاشت چې دسرپوزې له زندان څخه مجاهدینو یولنډ ټونل وهلی و، او یوشمیر مجاهدین ازاد شوي وو، دهمدې جریان یو برخوال او عیني شاهد ملا محمد نسیم وايي، چې دټونل وهلو په مهال په پله پسې توگه دانسانانو هډونه راختل، او د زندان محوطه داسې معلومیده لکه یو ډلییز قبر چې وي، له دې څخه معلومیږي چې

کمونستانو په دې زندان کې هم سخت جنايات ترسره کړي دي، او ډير بنديان يې د زندان په محوطه کې دننه ترخاورو لاندې کړي دي.

په هرات ولايت کې هم دکمونستانو دمهاال دشهيدانو ستر ډله ايز قبرونه موندل شوي دي، چې لسگونه زره کسان په کې دفن دي، دهرات دشهيدانو مشهوره هديره (شهادي گمنام) په دې سيمه کې دکمونستي جناياتو ژوندي او تليپاتي شواهد دي، په دې سربيره دننگرهار دشمرخېلو دبنسته، دلغمان دمهترلام بابا او سرخکانو دبنستي دکونړ کراړه، دکندهار منزل باغ او دصوفي صاحب دبنست هغه ځايونه دي چې دکمونستانو دمهاال ډله ايزو قبرونو اثرات په کې شتون لري او که په پلټنې په کې ترسره شي، دکمونستي مهال له زنداني کسانو سره دترسره شوی جنايت ډير اړخونه به ترې روښانه شي.

په ټوله کې دکمونستانو د واکمنۍ دوره دافغانستان په تاريخ کې دظلم، زنداني تعذيبونو او دزندانيانو سره دناسم چلند او وژنوله اړخه ترټولو توره او بورنونکي دوره وه، چې شايد دبشریت تاريخ يې ډير لږ مثالونه ولري، په دې دوره کې نه يوازې داچې دهيواد په لراوبر کې دزندانونو او توقيف خانو زياتره بنديان ورک او ووژل شول، بلکه کوم چې ژوندي راخلاص شول هغه هم دناسمو شرايطو له امله په هميشنيو امراضو لږلي او روحي رنځوران وو، داځکه چې هغه مهال دزدان مفهوم له اصلي هدف څخه چې (داصلاح ځای ورته ويل کيږي) تغير کړی و، او يوازې دتعذيب په ځای بدل شوی و، دزندانيانو داوسيدلو شرايط خورا سخت وو، چې په ژمي کې به له يخ او په اوړي له گرمۍ څوريدل، دزندانيانو حفظ الصحې ته توجه نه کيدله او نه يې دذهني بوختيا او تعليم لپاره کوم شرايط موجود وو.

امريکايي يرغل چې ورسره د زندان جوړولو او ډکولو نوې لړۍ پيل شوه

له امريکايي يرغل وړاندې د اسلامي امارت په دوره کې د زندانونو د وضعیت په اړه به ووايو، چې اسلامي امارت بنایي د افغانستان په وروستيو حکومتونو کې هغه يوازینی حکومت و، چې ډير محدود شمير بنديان يې درلودل، د اسلامي امارت په مهال د سپېڅلي شريعت له نفاذ سره د جرمي پېښو کچه خورا کمه شوه، او له امارت سره يوازې د مخالفينو ځيني جنگي اسيران بنديان وو، د بنديانو د تربیې لپاره په زندانونو کې تعليمي او تدريسي سلسلې پيل شوې، چې د ډيرو بندي هيوادوالو د اصلاح او هدايت سبب وگرځېدې، مگر د اسلامي امارت د مخالفينو په خوا کې د بنديانو په وړاندې جنايات په خورا بورنونو کې توگه روان وو، د هيواد په شمال کې د جنبشي قومندان جنرال مالک لخوا د اسلامي امارت تر درې زره زيات هغه بنديان په ډله ايز ډول د دښت ليلې او حيرتان په سيمو کې په ډله ييزه توگه شهيدان شول، چې هلته د يوې موافقې له مخې ورغلي وو او وروسته غدر ورسره شوی وو، د دې پېښو په اړه نړيوالو بشري ادارو هم څېړنې کړې دي او په دې سيمو کې يې بورنونو کې جنايات تائيد کړي دي، په دې سربيره د هزاره جاتو په سيمو کې هم په بيا بيا د اسلامي امارت نيول شوي افراد د دښمن لخوا په ډله ايزه توگه ووژول شول، د عيني شاهدانو له قوله کله چې د اسلامي امارت لخوا د يکاو لنگ بڼارگوټی فتحه شو دښمن له

تينستې وړاندې په دې سيمه کې موجود زندان ته لاسي بمونه ورغوځولي وو او ټول بنديان يې چې شمير يې لسگونو وو په شهادت رسولي وو، په پنجشير کې بيا دنظار شورا ټوپکوالو له بنديانو سره په سخت چلند سربيره په دوی شاقه کارونه کول، لارې او زابوران يې پرې جوړول، او سخت وضعيت يې ورسره کاوه، چې د له انساني حقوقو څخه څرگند مخالفت و.

د ۲۰۱۱ ميلادي په اکتوبر کې امريکايانو په افغانستان پوځي تيری وکړ، او له کابل څخه يې د اسلامي امارت دمجاهدينو له عقب نشينۍ وروسته واک خپلې يوې اجيرې ادارې ته وسپاره، ددې يرغل او نوي رژيم له راتلو سره هم مهال هم کت مت هغه څخه تکرار شول چې دکمونستانو د واکمني او شوروي يرغل په مهال شوي وو، امريکايي يرغلگرو او تحت الحمايه رژيم يې دکمونستي خاديانو غوندې داولس په زنداني کولو پيل وکړ، په لومړيو کې هر هغه څوک دطالب او مجاهد په شک نيول کيده او زندان ته اچول کيده چې ظاهري صورت او سيرت به يې له نبوي سنتو سره موافق و.

د رژيم او يرغلگرو له رسمي زندانونو سربيره په دې توره دوره کې دشخصي زندانونو پديدې هم سرراپورته کړې، دهيواد په لراوبر کې ټوپکسالاران، داره ماران او دبهرنيو استخباراتو اجيران دبيلابيلو موخو لپاره دشخصي زندان جوړولو په فکر کې شول، دهيواد په شمال کې جنبشي قومندانانو، دغه راز دنظار شورا ټوپکيانو چې هغه مهال يې په کابل او يوشمير مرکزي ولاياتو کې دامريکايي يرغل لپاره مقدمه الجيشي دنده په مخ وړله، دپرو يې شخصي محبسونه جوړ کړي وو، چې

د شخصي غچ اخیستلو، بندي خرڅولو، د پيسو لپاره برمه کولو او نورو موخو لپاره يې ترې کار اخیست.

دا مهال نو د زندانونه د همدې خود سره او او باشه توپکيانو لپاره د پيسو پيدا کولو تر ټولو ښه منبع وه، امریکايي يرغلگر چې هغه مهال د افغانستان د وضعې او د دوست او دښمن د پيژندلو په چاره کې د چا خبره رانده چرګان وو، د همدغو جګړه مارانو په لومه کې ښکيل شوي وو، او خلک يې يوازې د دوی په مشورو او اشارو باندې نيول او زنداني کول.

څنگه چې امریکايانو به د هر مجاهد په سر همدې قومندانانو ته امتيازات ورکول، نو دوی هم ټوله هڅه کوله چې يو څوک زنداني کړي او بيا يې په امریکايانو باندې وپلوري.

هغه مهال د افغانستان په بيلا بيلو سيمو کې معلوم الهويته قومندانان او توپکسالاران په دې جنایت بوخت وو دوی د شخصي اغراضو په خاطر خلک نيول او بيا يې امریکايي استخباراتو ته سپارل، اوله هغوی نه يې په مقابل کې پيسې اخیستلې، دهيواد په شمال تخار او کندز کې د تخار مشهور جګړه مار جنرال داود، پيرم قل ضيايي او ډله يې، په بلخ، هزاره جاتو او شمالي صفحاتو کې جنرال دوستم، فيض الله ذکي، اسحاق رهگذر، محمد محقق عطا محمد نور او نور ټيټ پوري قومندانان او توپکوال يې، په لويديځ افغانستان کې تورن اسمعيل او توپکوال يې، په هلمند کې اميردادو او اخوندزاده شيرمحمد، په کندهار کې خالد پښتون، گل اغا شيرزی، احمد ولي کرزی، اکرم خاکريزوال، عبدالرازق، کرم، نازک، حاجي گلالي، خال محمد، اغاشاه او نور، په روزګان کې خان محمد خان او مطيع الله پوپل په زابل کې

تور قوماندان، حميد الله توخي او نور افراد يې، په غزني کې اسد الله خالد او په وردگو کې مظفر الدين او دنظار شورا ټوپکوال، په لوگر کې عتيق لودين، په پکتيا کې پاچا خان خدران، عبدالله مجاهد، اسحاق گرديزی او عبدالمتين حسين خيل، په خوست کې خيال باز شيرزوی، دلبرجان ارمان او نور ټوپکوال، په پکتیکا کې زکیم خان قومندان، په ننگرهار کې ظاهر قدیر، حضرت علي، په کونړ کې ملک زرین دغه راز د هیواد په مرکزي ولاياتو او کابل ته څیرمه سیمو کې دنظار شورا پورې تړلي قومندانان لکه قسیم فهیم، بسم الله خان، بابه جان، گل حیدر، سید خيلي، بصیر سالنگي او نور په دا ډول جنایاتو بوخت وو.

په دې مهال کې د هیواد په بیلابیلو سیمو کې د طالبانو او مجاهدينو په تور نیول شوي زندانیان د همدې جگړه مارانو په لاس نه یوازې امریکایانو ته و سپارل شول بلکې په زرگونو یې قتل عام هم شول، په همدې لړ کې په کندز، بغلان، هزاره جاتو بلخ، شبرغان، او ځینو نورو سیمو کې دا تراژیدی رامنځته شوې، په کندز کې چې کوم مجاهدين د ملل متحد په منځګړیتوب د یوې موافقې له مخې په دې شرط رشید دوستم ته تسلیم شول چې په خوندي توګه به جنوبي ولاياتو يعني هر څوک خپلو سیمو ته لیرې ډول کيږي، زیاتره یې یا ځای په ځای ووژل شول او سلګونه نورو یې تر مزار پورې په کانتینرونو کې د ساتنګۍ له وجې په شهادت ورسیدل، د زابل ولایت د سیوري ولسوالۍ او سیدونکی ملا محمد اکبر چې له دې پېښې روغ راوتلی وایي چې هر کانتینر ته تر سلو ډیر کسان ورواچول شول، دی وایي کله چې د کانتینر دروازه راپسې و تړل شوه، نو سم د ستي نفس تنګي پیدا شوه، په دې کې د ځینو ملګرو

د کانتینر لاندینی غولي ته پام شو چې دلرگینو درو (تختو) څخه جوړ و، نوموړه هغه درې ټولې وایستی او په دې توگه د کانتینر لاندې برخه خلاصه شوه او تازه هوا راغله چې له همدې امله زموړ ملگري روغ پاته شوو، خو کله چې مزار ته ورسیدو و مولیدل، چې دا کثره کانتینرو ټول بندیان پرته له دوو دريو کسانو څخه شهیدان شوي وو.

له دې پیښې وروسته په قلعه جنگي کې د دوستم ملیشو د امریکایي استخباراتو په اشاره د زندانیانو د قتل عام لپاره یو دسیسه جوړه کړه چې په پایله کې د مزار په قلعه جنگي کې بندي په سلهاوو زندانیان په شهادت ورسیدل، دغه راز په همدې موده کې یو زیات شمیر بندیان د شمال په بیلابیلو برخو کې په پټه او ښکاره توگه شهیدان شول، یا تر ډیره وخته په شخصي زندانونو کې وساتل شول او وروسته خپلو کورنیو ته د پیسو په مقابل کې ورپرېښودل شول، په دې موده کې د شبرغان زندان یو ځل بیا دسترو جنایاتو شاهد و، په دې زندان کې هم ډیر کسان زنداني شول، چې ډیر کم شمیر یې بیرته ژوندي راخوشي شول په افغانستان له امریکایي یرغل وروسته د شخصي زندانیانو د ساتلو په چاره کې نه یوازې افغان جگړماران بوخت وو، بلکې د دې کار لپاره یو شمیر بهرنیان هم افغانستان ته راغلي وو، د ۱۳۸۳ هـ ش کال په منځنیو میاشتو کې د کابل په کارته پروان کې یو داسې زندان وموندل شو، چې د جک آی ډیما په نامه یوه امریکایي تبعه په شخصي توگه جوړ کړی او زندانیان یې په کې ساتل، وروسته ده وویل چې په دې کار کې د نظار شورا قومندان او دکرزي د ادارې لوموړی دمعارف! وزیر یونس قانوني هم ورسره شریک و.

امريکايانو له يرغل سره سم د زندانيانو د ساتلو لپاره بيلابيل زندانونه جوړ کړل، په دې زندانونو کې ځيني يې بنسکاره وو، مگر ځيني نور يې داسې وو چې تر اوسه يې موقعيت نه دی تشخيص شوی، د کندهار هوايي ډگر، د بگرام زندان، د خوست هوايي ډگر او يوشمير نور د امريکايانو له بنسکاره زندانونو څخه و، دغه راز په بيلابيلو ولايتونو کې د PRT مراکز هم د زندانيانو د ساتلو لپاره کارېدل او اوس هم تر ډيره حده د همدې او نورو بشر ضد کارونو لپاره استعمالېږي.

کره راپورونه او يوشمير راخلاص شوي بنديان وايي چې امريکايي پوځيان له معلومو زندانونو څخه پرته نور پټ زندانونه هم لري، چې د ژوند شرايط يې خورا سخت او وحشيانه دي، د همدې راپورونو په اساس امريکايان په خپلو سمندري اډو، او په ختيځه اروپا او خليج کې په خپلو قرارگاڼو کې هم پټ زندانونه لري، چې له نړيوالو بشري سازمانونو څخه پټ ساتل شوي دي، خو د امريکا د معلومو زندانونو له جملې تر ټولو مشهور زندان د گوانتانامو زندان دی، چې د کيوبا په جنوب شرقي څنډه کې د گوانتانامو په جزيره کې جوړ شوی دی، د زندان په په افغانستان د امريکايي يرغل په لومړيو کې د ۲۰۰۱ لومړي کال په پای کې په ياده جزيره کې د ډيره امريکايي سمندري ځواکونو لخوا تاسيس شو، چې وروسته د افغانستان د جگړې اسيران وړانته شول، او يو دنړۍ له خبر جوړونکو زندانونو څخه شو.

په کابل کې د کرزي د حکومت له ټينگښت سره حکومت هم پخواني زندانونه له سره فعال کړل او نوي زندانونه يې هم جوړ کړل، او يو ځل بيا يې د افغان اولس له بچيانو ډک کړل، په ۱۳۸۲/۲/۱ هـ ش نيټه

حامد کرزي د يوه فرمان په صادرولو سره د زندانونو عمومي رياست چې په داخله وزارت پورې تړلی و، دمحابسو او توقيف خانو د عمومي رياست په نامه په عدليې وزارت پورې وتاړه، په دې سربيره يې د هيواد په لراوبر کې د زندانونو د توسيع لپاره په کار پيل وکړ، د کرزي داداري د عدليې وزارت دراپور له مخې د امريکا پرمختيايي ادارې USAID په لومړني کومک کې دمحابسو له رياست سره د زندان جوړولو لپاره د پنځه مليونه ډالرو مرسته وکړه، دغه راز NDS موسسې او نورو مرستندويانو هم په دې برخه کې همکاري وکړه چې په دې توگه دوی و توانيدل چې د افغانستان په سطحه ۳۵ زندانونه، او ۳۵۲ توقيف خانې له سره فعالې او گټه اخيستنې ! ! ته چمتو کړي.

په دې لړ کې د پل چرخي زندان چې د کابل په ختيځ کې پروت دی هم له سره په اساسي ډول جوړ شو، د دې زندان هغه برخه چې پخوا د کورنيو چارو وزارت مربوط وه عدليې وزارت ته وسپارل شوه، او کومه برخه يې چې د دفاع وزارت مربوط وه، هغه امريکايانو ته په واک کې ورکړل شوه، امريکايانو دا برخه له سره ورغوله او د گوانتانامو او باگرام د زندانيانو لپاره يې يونوې محبس په کې جوړ کړ چې چارې يې د امريکايانو لخوا کنترول يږي، د عدليې وزارت د چارواکوله قوله د دې وزارت په مربوط محبس ۵۲۰۰ تنه زنداني دي، په پل چرخي سربيره د افغانستان د ازاد اولس په وړاندې په ټولو ولاياتو او ولسواليو کې هم نوي زندانونه د حبس او تعذيب د يوې نوي مرحلې د پيل په نيت فعال شول.

د اشغال په لس کلنه دوره کې زندانونه او په کې تر سره شوي جنايات

وراندي وويل شول چې په افغانستان دامريکايي يرغل له پيل سره يوځای يو ځل بيا د زنداني کولو بهير پيل شو، امريکايانو او کينول شويو ګوډاګيانو يې د افغانستان په بيلابيلو سيمو کې دخپلو زنداني مخالفينو د ساتلو لپاره دهيواد په مختلفو سيمو کې ګڼ زندانونه فعال کړل، په دې لړ کې څو مهم زندانونه چې دامريکايانو په ولکه کې وو، د باګرام سترېدنام زندان، دکندهار د هوايي ډګر تور زندان او دخوست په ساراباغ امريکايي مرکز کې امريکايي وحشي زندان د يادولو وړ دي، له دې پرته په مختلفو سيمو کې امريکايانو تقريباً په خپلو ټولو قرارګاوو کې مؤقتې توقيف خانې او زندانونه درلودل خو مشهور يې همدا ياد شوي دي.

په ټوله کې ويلي شو چې په دې موده کې دامريکايانو په لاس د زنداني کيدونکو، دنيولو طريقه او په زندان کې د ساتلو او تحقيقاتو وضعيت خورا بورېنونکی و، امريکايانو په خورا وحشيانه ډول خلک نيول، او بيا يې خورا له زورزياتي ډک چلند ورسره کاوه، دکابل ولايت اوسيدونکی مولوي عبدالصير چې امريکايانو په هماغو او اټلو کې نيولی، خپل دنيول کيدو په اړه وايي.

(دامريکايانو ديرغل په اوټلو کې دروژې مياشت وه، ما دکابل په موسهي کې له خپلې سپين سرې مور نه اجازه او خداي پاماني واخيسته او له کور څخه دقرانکریم دترجمې او تفسير او زدکړې په نيت

د طالبی په سفر و و تم، غوښتل مې له کابل څخه پکتیکا دا ورگون له لارې، جنوبي وزيرستان ته لاړ شم او هلته د مولوي نور محمد په مشهوره مدرسه کې سبق و و ايم، کله چې دانگور اډې سيمې ته ورسيدم، گورم چې امريکايان او داخلي داړه ماران يې په لويه لار کې ولاړ دي او خلک څاري، زما چې د ملايي لباس او سپينه مسنونه پکړي په سر وه، نو عسکرو له لرې څخه څارلم کله چې ورنلډ شوم، نويوه افغان عسکر غږ وکړ چې (طالب دی) په همدې غږ سره نورو عسکرو راباندې رامنډي کړې، او د ټوپکو په کونداغو يې گوزارونه راباندې پيل کړل، ما نارې کړې ولې مې وهی! زه د مدرسې طالب يم، سبق ته روان يم، خو هيچا زما خبرې ته غوږ نه نيو په همدې کې يې پر مخي چپه کړم، او يوه عسکر په سر سر د سوکانو گوزارونه راباندې پيل کړل، نه پوهيږم دا عسکر کراته بازو، که څنگه خو سوکونه يې داسې راباندې لگيدل لکه په ډبرو مې چې په سر سر وهي، بالاخره يې لاسونه هم ډير ټينگ تر شا راوتړل، خو وهل ټکول لا روان وو، زما مخ ځمکې ته و، او له پوزې او خولې مې وينې روانې وې، په دې وخت کې امريکايي عسکر هم راورسيدل، افغان عسکر ته يې څه وويل چې هغه وهل بند کړل، مگر کله چې امريکايي عسکر لاړل، بيا يې په وهلو پيل وکړ، وروسته امريکايان بيا راغلل، يوه غټ امريکايي يوه خره کڅوړه راپرس کړه، وروسته يې له ځمکې راپورته کړم، په بغل کې يې واخيستم او نږدې چې کوم ټانگ ولاړ وهغه ته يې وروغوړځولم، ټانگ حرکت وکړ او څه وخت وروسته بيرته ودرېد، په دې وخت کې يې له ټانگ څخه راکنسته کړم او په يوه ژوره کوټه کې يې واچولم، دوه درې ساعته په دې کوټه کې همداسې بې حاله پروت وم، چې امريکايان په چيغو او نارو راغلل، راپورته يې کړم په انگليسي يې په زوره زوره څه راته ويل خو زه پرې نه پوهيدم، يوبل

اطاق ته يې بوتلم چې ميز او څو کي په کې وي، هلته سترگې را خلاصې او په يوه چوکۍ کينول شوم، او د يوه افغان ژباړن په توسط تحقيق راڅخه پيل شو، اول يې دنوم او ادرس پوښتنه وکړه او بيا يې دا پوښتنه وکړه چې طالب يې که القاعده؟ ما وويل زه دمدرسي شاگرد يم، او همدا اوس مدرسي ته روان وم، خو محقق او ترجمان به بيا بيا پوښتنه تکراروله او غوسه يې کوله، چې څو ځله يې ما پوښتنه ځواب نه کړه نو ترجمان په دروازه کې ولاړ امريکايي عسکر ته چې گوته په ماشه ولاړ و اشاره وکړه او ماته يې وويل چې که دا پوښتنه داخل ځواب نه کړي هغه عسکر ته امر کوو چې وډې وژني، ما ورته وويل الحمد لله ډيره دخوشالي خبره ده شهيد به شم، له دې تحقيق نه وروسته بيرته کڅوړه راپرسر شوه او هماغې تل خونې ته راوستل شوم، دا وخت د ماسپښين لمونځ ناوخته و، ما دلمانځه لپاره ډيره غوښتنه وکړه، خو اجازه رانکړل شوه، او ترماخوستنه پورې مې د يوه لمانځه فرصت هم پيدا نکړ، ځکه همداسې زولانه وم او امريکايي عسکرو مې غوښتنه نه اوريدله

داتنها د يوه زنداني د نيول کيدو د لومړنيو مراحلو کيسه ده، حقيقت دادی چې هر بندي کيدونکی کس په همداسې وحشي ډول د امريکايانو لخوا نيول کيدو او د زندان هره مرحله يې همداسې له ظلمه ډکه او بوږنونکې وه، دغه راز په کندهار، بگرام او نورو سيمو کې هغه ځايونه چې امريکايانو دغه بنديان په کې ساتل، د ژوند شرايط يې خورا سخت وو، بنديان ديځنی او گرمۍ له لاسه له سختو ستونزو سره مخامخ وه، د ژوند لپاره له اوليه ضرورتونو هم محروم ول، د بدرفت کوم سالم سيستم او ترتيب يې نه درلود، خوراک يې کافي او سم نه و، داودس، ضروري غسل او عبادت لپاره ازادي نه ورکول کيده، بنديان له جسمي او روحي ناروغيو کريدل، اوله دې ټولو ستونزو سره سره

د امريكايي پوځيانو، مستنطقينو، او پلټونكو له خورا وحشيانه چلند سره مخامخ ول، چې هيڅ پاى او انتها يې نه درلوده، د بگرام او كندهار له اضطرابي زندانونو وروسته امريكايانو د افغان جگړې د زندانيانو د ساتنې لپاره يوه بله بنديخانه جوړه كړه، چې بنيادي زندانونو په تاريخ كې ترټولو خبرساز زندان وي، هغه چې له امريكايي بشردو ستۍ څخه يې په ښه توگه پرده پورته كړه او تر اېده به د امريكايي تاريخ په ټنډه د تور داغ په حيث پاته وي.

د گوانتانامو زندان

گوانتانامو د لاتيني امريكا د كيوبا هيواد په جنوب شرقي برخه كې د يوې جزيرې او خليج نوم دى، چې له اوس نه ډېر وړاندې په ۱۹۰۳ ميلادي كال كې دامهمه جزيره د يوه قرداد له مخې د كيوبا لخوا د امريكا متحده ايالاتو ته په اجاره وركړل شوې ده، اوس په دې سيمه كې امريكايي سمندري سرتيري مهم مراكز لري، په افغانستان له امريكايي بريد وروسته امريكايانو په همدې جزيره كې د افغان جگړې د زندانيانو د ساتلو لپاره يو زندان جوړ كړ، چې تر اوسه پورې يوشمير زندانيان په كې ساتل كېږي.

سره له دې چې امريكايي پوځ او استخبارات دنړۍ په بيلابيلو برخو كې خورا ډېر پټ او ښكاره زندانونه لري، چې په دې لړ كې په سمندري اډو او د امريكا په نورو مستعمرو كې پټ زندانونه د يادولو وړ دي، خو گوانتانامو زندان هغه څه و، چې امريكايانو په ښكاره دخپلو دښمنانو د وپړولو او رواني جنگ لپاره جوړ كړى و، چې له همدې امله يې له بنديانو سره خورا سخت چلند كېده.

د گوانتانامو زندان په اړه امريکايانو په صراحت سره ويل چې دغه زندان هيڅ قانون او دستور نه لري، دوی دليل وايه څنگه چې دا زندان د امريکا له خاورې بهر دی او د بل کوم قانوني حکومت ترسلطه لاندې هم نه دی، نو ځکه په کې هيڅ قانون نه چلېږي، دغه راز امريکايانو د دې زندان قيدي خلک زندانيان يا مظنونين نه بلبل بلکې متخاصم د بنمنان يې ورته ويل، او په دې توگه په نړيوالو بشري کنوانسيونونو کې د بنديانو لپاره تشبېت شوي حقوق هم په څرگنده ترېنښو لاندې کول او د زندانيانو لپاره يې هيڅ بشري حق په رسميت نه پيژاند.

د گوانتانامو زندان ته انتقال چې د الوتکې ۲۲ ساعته مزل دی، هم خورا په وحشتناکه بڼه و، چې بنديان په خورا سخت حالت کې په کلکو چوکيو پورې په نيمه ناست شکل تړل کيدل او بيا دهیڅ حرکت، خوراک، خوب او نورو ضرورياتو اجازه نه ورکول کيده، په زندان کې د بنديانو داوسيدو ځای هغه قفسونه دي، چې يوازې دوه متره طول او يونيم متر عرض لري، د بندي خوراک، څښاک، خوب، سپورت، عبادت او هرڅه په همدې کمه محوطه کې ترسره کېږي.

دا زندان چې په سلگونو افغانانو او د نورې نړۍ مسلمانانو يې تکليفونه گاللي دي، تراوسه د بشر په تاريخ کې ترټولو مشهور او وحشت ناک زندان پيژندل شوی دی، په زندان کې د تحقيقاتو او پلټنو وضعيت خورا دردونکی بلل شوی، بنديان حکايت کوي، چې ډير سخت تعذيبونه او شکنجې ورکول شوي دي، دبيلگې په توگه، په تل خونو کې کوټه قلفي، د ماشينونو په واسطه په گرمو شويو يا يخو شويو اطاقونو کې ساتل، په لوږه او تنده کې ساتل، جعلی خطونه جوړول، په بيا بيا جزايي کول، په بنديانو مسخري وهل، برقي شارټونه ورکول، د سپيو په واسطه دارل، جامې و باسل او لوڅ عکسونه اخيستل، په هوا

کې راځوړند کول، او د (واټر بورډ ډينگ) سزا ورکول، واټر بورډ ډينگ د سزا هغه ډول دی، چې اوسنيو امريکايانو ته له پخوانيو صليبپانو څخه په ميراث پاته ده، دا سزا له اوس څخه شو پيرې وړاندې په اوسني هسپانيه او پخواني انډلس کې د زورواکو صليبپانو د احتساب د ادارې لخوا د مغلوبو مسلمانانو په وړاندې کاريدله، ترڅو يې له خپل دين څخه واورې، ددې سزا په مهال بندي ستوني ستغ ځملول کيږي، په خوله او پوزې باندې يوه لوند نرم ټوکر وراچول کيږي، او بيا له پاسه اوبه پرې ورپرېښودل کيږي، کله چې بندي تنفس اخلي نو د پوزې او خولې لارې يې ټوکر هم له ساه سرې تيريږي، تردې چې دا لوند ټوکر يې د تنفس لاره په بشپړه توگه بنده کړي، په دې مهال بندي په خورا تکليف په خو دقيقو کې يو ځل سا اخيستلای او بيرته وباسلی شي، چې په دې توگه بندي مړ کيږي هم نه او په سخت تکليف او نفس تنگۍ باندې مبتلا وي.

هغه عکسونه چې د گوانتانامو د مظلومو په اړه نشر شوي دي، په نړيواله کچه د وحشت له اړخه بيساري بلل شوي دي، په عکسونو کې په څرگنده ليدل کيږي چې امريکايان له بنديانو سره خورا ناوړه چلند کوي، ددې زندان د زندانيانو په وينا په زندان کې ډير انفرادي زندانونه او د مهمو زندانيانو د ساتلو ځايونه موجود دي، چې په کې د ترسره شويو جناياتو په اړه يې ډير معلومات نشته، په دې زندان کې څو ځله د امريکايي شکنجو او مظلومو په ترڅ کې زندانيان په شهادت هم ورسيدل، ياسر، مانع، علي عبدالله، ابو طلحه، معلم اول گل، مولوي عنايت الله او داسې نور هغه زندانيان دي چې د امريکايي مظلومو په نتيجه کې يې ساه ورکړې، ددې زندان د بد وضعيت او امريکايي مظلومو په اړه که په تفصيل ليکل کوو بنايي کتابونه پرې ډک شي، لکه همدا اوس چې ددې زندان په ترڅو واقعاتو څو کتابونه ليکل شوي او

لاهم په نړيواله کچه ليکل کيږي، دگوانتانامو انځور، ماتې زولنې، له حجرې تر پنجرې، دگوانتانامو زندان او داسې نور هغه کتابونه دي چې ددې زندان په اړه ليکل شوي دي، خو لاهم په نړيواله کچه ددې زندان په اړه حقايق رابرسيره کيدونکي دي، او ډير څه به پرې وليکل شي.

دگوانتانامو زندان چې امريکايانو دخپلو مخالفينو دويرولو په هدف جوړ کړی و، په پای کې يې معکوسه نتيجه ورکړه، ددې زندان جنایاتو له يوې خوا دافغانستان او نړۍ په کچه دامريکايانو په خلاف سخت نفرت او کرکه راوپاروله له بلې خوا يې امريکايي بشریت پالنه هم تر نه جبيره کيدونکي حده رسوا او شرمنده کړه، په پایله کې د زندان د وضعیت په اړه په نړيواله کچه مظاهري پيل شوې، تردې چې ددې زندان د تړلو لپاره دامريکا دفلوریدا ايالت په ميامي کې هم ديوډله بشري فعالينو لخوا چې ټولو دکيو با د زندانيانو په شان سرې جامې اغوستي وې درنده مظاهره وشوه، دهمدې فشارونو په پایله کې باراک اوباما په ۲۰۰۹ کال کې اعلان وکړ، چې دا زندان به وتړي، مگر اوس هم دازندان فعال دي، خو د زندانيانو شمير يې بيخي کم شوی او تقريباً دوه نيم سوه زندانيان په کې داسارت شپې تيروي.

د بگرام زندان

بگرام دکابل په شمال کې دامريکايانو ترټولو ستره او مهمه اډه ده، په دې اډه کې امريکايانو يو ستر زندان هم ودان کړی، چې تقريباً دگوانتانامو زندان ته ورته دی، دازندان چې په پرله پسې توگه په اصطلاح نوبتي شکل پکې ترزوډير افغانان دوخت شپې تيروي، په

لومړيو کلونو کې يې وضعيت تراټکل پورته وحشتناک و، دلته هم د تحقيقاتو او نور تعاملاتو په برخه کې له بنديانو سره امريکايي چلند کمټې د گوانتانامو غونډې دی، دلته هم د تور زندان په نامه يو پټ زندان شتون لري، چې خاص بنديان په کې اچول کېږي او د ژوند شرايط يې خورا سخت دي، په دې وروستيو کې د سره صليب دکميټې لخوا د دې زندان د وضعيت په اړه يو راپور نشر شوی، چې د بگرام زندان وضعيت يې له گوانتانامو څخه بد بللی، د باگرام زندان چې هميشه زر (۱۰۰۰) تنه زندانيان په کې ساتل کېږي، په بيا بيا دشکنجو، قتل او تعذيب خبرونه ترې راوتلي دي، په ۲۰۰۵ کال کې د دې زندان يو شمير زندانيان په ناڅاپي توگه نادرکه شول چې تر اوسه يې درک نه دی لگيدلی او نه يې امريکايي چارواکو په اړه مطبوعاتو ته څه ويلي دي، غالب گومان دادی چې دا کسان به د امريکايانو لخوا په شهادت رسول شوي وي.

د بگرام زندان هم عين د گوانتانامو غونډې له هر ډول بشري قانون د پلي کولو څخه لوړ !! دی، بنديان له خپلو کورنيو سره د ملاقات فرصت نلري په دې وروستيو کې له ډيرو نړيوالو اعتراضو وروسته امريکايانو بنديانو ته فرصت ورکړی چې له خپلو قريبانو سره د انټرنېټ له لارې ملاقات وکړي، دغه راز په دې زندان کې محاکمه کيدونکي بنديان د ازادانه دعوا چلولو او وکيل نيولو، اختيار هم نلري، هغه نمايشي محکمې چې دلته د بنديانو لپاره د اثريږي وکالت، او قضا او هر څه يې تحميلي بڼه لري چې زنداني يې بايد په پټو سترگو ومنی.

په دې وروستيو کې د بگرام زندان نوم د امريکايانو لخوا په پروان زندان تبديل شوی او داسې ويل کېږي چې نور به هم پراخ شي.

د پل چرخي زندان

پل چرخي زندان د کابل په ختيځه سيمه کې موقعيت لري، چې د افغانستان ترټولو ستر زندان دی، د دې زندان د جوړښت چارې په په ۱۳۵۰ لمريز کې پيل شوې چې د څلور کلونو په ترڅ کې پای ته ورسيدې، د زندان په حلقوي شکل جوړ شوی چې، گڼ بلاکونه لري، چې بيا د بلاکونو په منځ کې سالونونه او اطاقونه موجود دي، سره له دې چې دا زندان د قانون له مخې يوازې د ۶۰۰۰ تنه بنديانو د ساتنې ظرفيت لري، خو د کمونيستي دور غوندې د کرزي په حکومت کې هم په دې زندان کې د خپل ظرفيت څخه څو برابره زيات بنديان اچول شوي دي، د زندان زياتره حصې د کابل د چارواکو په ولکه کې دي، چې په زرگونو بنديان په کې ساتل کيږي، دغه راز يې ځيني بلاکونه د خارجيانو لخوا کنټرول کيږي، چې هغوی د گوانتانامو او باگرام څخه را انتقاليدونکي بنديان په کې ساتي.

د کمونيستي دورې غوندې د اوسني مزدور رژيم په دوره کې هم د زندان د خورا ترڅو خاطر او واقعيتونو شاهد پاته شوی دی، د دې زندان بنديان وايي چې په تيرو څو کلونو کې په بيا بيا له سختو ستونزو سره مخامخ شوي دي، په گڼو ستونزو سر بيره يوه اساسي ستونزه د بنديانو د دوسي او سرنوشت نه خپرل دي، دې زندان ته چې يو ځل څوک ور داخل شي، بيا که په خپله د مختلفو لارو څخه د خپل سرنوشت پوښتنه او د محاکمې هڅه ونه کړي، نو امکان يې شته چې تر ډيره وخته په زندان کې پاته شي، له همدې امله خوداسې کسان شته چې له تيرو لسو کلونو

راهيسې په دې زندان کې پراته دي، په داسې حال کې چې هيڅ جرم او گناه يې معلومه نه ده .

په دې سربيره له بنديانو سره د حکومتې چارواکو ناسم چلند ، د خوراک او حفظ الصحې د سيستم ناسموالی ، مجاهد بنديان دنور و مجرمو اشخاصو په واسطه ځورول او هغوی ورسره په يوځای کې اچول او نورې هغه ستونزې دي چې د دې زندان بنديان يې په بيا بيا اعتصابونو ته اړ کړي دي ، چې ډير ځله خو بنديانو د لوړې دا اعتصابونو په مهال خپلې خولې هم گنډلي دي .

د ۲۰۰۹ ميلادی کال په وروستۍ مياشت کې هم د پل چرخي په زندان کې بنديانو اعتصاب کړی و ، دا چې دوی ولې په اعتصاب مجبور شوي ، هغه مهال يوه بندي الاماره ويې پانې ته د زندان د وضعیت په اړه داسې کيسه کړې وه .

(يونيم په دري متره کې اطاق دی د اطاق د پاي خواته کمو نصب دي د کمو له بغل سره دوشۍ ولاړه ده د اطاق مخ په اوسپنيزو پنجرو پوښل شوي په هر دا ډول اطاق يا تشناب کې دوه دوه يادري دري بنديان اچول شوي دي زما هم په دې ځای کې شپږ مياشتې وتلي دي د ځينو نورو کلونه پکې تير شوي دي د دې بنديانو خوب خوراک لمونځ غسل او ټول ضروريات په همدې درې متري محدوده کې پوره کيږي او د ضرورت لپاره د بهر وتلو هيڅ فرصت هم نه ورکول کيږي اطاق سره له دې چې له لويه سره مشکلات لري خو زمونږ ژوند ځکه ډير تريخ دي چې له کمو سره ډير په تکليف يو کمو زمونږ دناستې ځای ته دومره نژدې دي چې کله زه اوز ماملگري دخوب په مهال پښې غځوو نو ورسره لگيږي څنگه چې دا اطاقونو د همدې کمو ډوله وجي ډير چټل شوي نو ځکه ډير بنديان

ناروغه شوي هم دي چې تراوسه يې د سمې تداوي فرصت نه دي موندلي. دغه بلاک خصوصي بلاک بولي چې دنورو بلاکوپه نسبت په کې لږ بنديان ساتل کيږي ويل کيږي چې په دې بلاک کې دروسانو په مهال مهم بنديان ساتل کيدل دغه راز د نيمو شپو اعدامونه هم په همدې ځاي کې ترسره کيدل ددې بلاک وحشي فضا او په ديوالونو او غولي ځينې نښې نښانې هم د همدې خبرې تصديق کوي په دې بلاک کې دهيواد دبيلابيلو سيمو او په بيلابيلو توروونو تورن کسان بنديان دي چې يوه زياته برخه يې دهيواد دجنوبي سيمو دي په دوي کې دتنکيو ځوانانو په شمول دپاخه عمرکسان هم شته دقران کریم حافظان، طالب العلمان او حتي مدرس او سپين ږيري عالمان هم په همدې تشنابو کې شپې او ورځې تيروي، دغه خلک چې ټول له درنو باعزته او په دين او وطن مينو کورنيو سره تړاو لري له ډيري مودې راپديخوا په دې زړه دردونکي ماحول کې ژوند کوي چې تراوسه ترې افغانان او نورمسلمانان ناخبره پاته ول دوي چې دې ځاي ته راوړل شوي نو دخپل جرم سزا او قيد د معلوميدو په تمه دي، مگر له څو کلونو تيريدو وروسته لا ډيري ملگري د محکمې د ترسره کيدو لپاره نه دي ورغوښتل شوي د ځينو يوه محکمه او دچا دوه محکمې شوې او بيا يې ددوسې غم نه دی خوړل شوي نو ځکه همدا سې بې پوښتنې او پلټنې پاته دي لنډه دا چې زمونږ ژوند نور له دې وتلي و چې زغم بې ولرو نو ځکه مو په اعتصاب او احتجاج لاس پورې کړ...

په تيرو څو کلونو کې دپل چرخي په زندان کې ددښمن لخوا په انفرادي وژنو، ځورونو او شکجنو سربيره څو ځله عمومي قتلونه هم وشول چې گڼ شمير بنديان په کې په شهادت ورسيدل، له دې جملې يو ځل په ۲۰۰۴ ميلادي کال کې دښمن په زندانيانو بريد وکړ چې څلور تنه زندانيان يې شهيدان او گڼ نور يې ټپيان کړل، چې بيا د زندانيانو په

متقابل بريد كې د دښمن څلورتنه پوليس هم ووژل شو، د ۱۳۸۴ كال د كې په ۷ مه نيټه هم د زندان په ځينو بلاكونو باندې د دښمن هجوم وروړو چې تر لسو ډير بنديان يې شهيدان كړل او ۳۲ تنه نور ټپيان شول، خو مطبوعاتو په دې بريد كې د شهيدو شويو زندانيانو شمير ۷ تنه ښود.

د ۱۳۸۷ كال د قوس ۱۴ نيټه په وروستيو كلونو كې د پل چرخي د زندان لپاره تر ټولو كړغېړنه او بوړنوونكي ورځ وه، چې دې زندان ته يې يو ځل بيا د كمونيستي مهال واقعات ورپه زړه كړل، په دې ورځ د دښمن لسگونو په وسلو، لاسي بمونو او زهري گازونو سمبالو عسكرو د زندان په څو بلاكونو هجوم وروړ، او د بنديانو په ويشتلو، وهلو او لوټولو يې پيل وكړ، په دې ناځوان مردانه بريد كې ۳۲ تنه بنديان چې دهيواد دمخلفو سيمو او سيدونكي وو په شهادت ورسيدل، او گن شمير نور ټپيان شول، دا پېښه يو خورا ښكاره جنايت و چې د مظلومو زندانيانو په وړاندې ترسره شو، خو د بشر د حقوقو د عوه گيرو نړيوالو ادارو پرې هيڅ غبرگون هم ښكاره نه كړ، د دې پېښې په وړاندې اسلامي امارت سخت غبرگون وښود او له دښمن څخه يې د انتقام اخیستلو، هوډ څرگند كړ، چې بالاخره د همدې كال د سلواغې د مياشتې په ۲۳ درويشتمه نيټه په ټولو اړونده مراجعو (عدليه وزارت او محاسبو رياست) باندې مؤثر فدايي عمليات ترسره شول چې دښمن ته په كې خورا درانه تلفات او وښتل.

د پل چرخي په زندان كې بل د يادونې وړ جنايت تېر كال د بنديانو د ډله ايز اعدام هغه جريان و چې دروژې په مبارکه مياشت كې پيل شو، د كره شواهدو له مخې د دې جنايت په مهال لسگونه تنه افغان بنديان د كرزې په رسمي غوښتنه اعدام شول، چې د دښمن دا عمل د اسلامي امارت لخوا په سختو ټكو تقبيح شو.

د پل چرخي په زندان کې که په تيرو لسو کلنو کې ټول ترسره شوي جنايات راسپړو او د بنديانو حکايات رانقلوو بنسايي مطلب ډير دراز شي، خو دلته به يوه شيبه د بنديانو هغه مشکلاتو ته غور وکړو چې د دې زندان بنديان همدا اوس ورسره لاس او گريوان دي، د دې زندان يو تن بندي خپل مشکلات داسې راشميري.

۱= موږ يوشمير ملگري چې مخکي په مرکزي زندان کې په تشنابو کې اچول شوي وو اوس يې د گوانتانامو بلاک ته راوستلي يو مگر دلته هم هغه ظلم جريان لري، له هغه راپدېخوا موږ ټول چې يونيم سل کسه کيږو په کوټه قلفي کې ساتي.

۲= له خوب څخه مو بې وخته او بې ضرورته راوينسوي چه اوس مو اعصاب خراب شويدي.

۳= د پای وازي لپاره څوک نه را پرېږدي که راهم شي نو ورته وايي ځئ ځئ تاسي خو طالبان ياست دپا يوازی په ځای کې يې نسځې اونران يو ځای کښينولي وي.

۴= يوشمير ملگري يې پرته له محکمې اوسپيناوي بيرته راڅخه باگرام ته يووړل.

۵= د عفوي له فرمانونو څخه يې مستثنی کړي يو.

۷= موږ ته تخفيف نه راکوي او په خپلو دوسيو مو نه خبروي چه موږ کوم جرم کړئ دئ.

۸= له موږ سره په دې ظالمانه چلند نه طالبان خبردي نه پارلمان نه بشر حقوقو والا او نه بل څوک.

۹= زمورږ غنه اوریدل کیږي کله چې یو هیئت راځي نو زمورږ په نمایندگي یا جاسوسان ورولاړوي یا هغه بندیان چې اعصاب یې له لاسه ورکړي وي.

۱۰= ډوډۍ موډیره لږده نه سره را کوي نه توده، کالي نه راپریږدي تشناب کاغذ نه را کوي دغه راز قچي، وغیره ضروري اسباب نه خپله را کوي او نه یې چې موږ راوغواړو راپریږدي، له همدې امله دملگرو د سرو او بریتو وینستان ډیر زیات غټ شوي دي.

۱۱= داختر په شپو کې یې دځینو ملگرو بریتو نو د توهین په دود په زور ورو خریل.

۱۲= د بندیانو د سپکاوی په دود یې تک سره کالي ورکړي، چې د ماشومانو غونډې یې کشکونه په کې اچولي.

۱۳= کړکۍ یې راپسي ویلې ننگ کړيدي توري هندارې یې په کې لگولې دي نه ریڼا وینو او نه هم لمر چه دې وضعیت دسر، سترگو، اعصابو مریضۍ راپیدا کړي، د علاج او دوايي بندوبست هم نشته.

۱۴= په موږ کې داسي بندیان شته چه اوس یې اته کاله پوره کیږي خو سرنوشت یې ندی معلوم.

۱۵= زمورږ د محبس مشر د شمالي تلوالې سپری دی چه جنرال واسع نومیري اوله موږ سره ډیره د بنمینی پالي او شخصي تضاد را سره لري.

نو که داسي حال وي بیا به اعتصاب کوو نورڅه مو په وس کې نشته یادي یو داسي هیئت راشي چه زمورږ حالات په خپلو سترگوله نژدې وگوري.

په تېرو کړنو کې د گوانتانامو، باگرام او پل چرخي د زندانونو ځینې واقعات د نمونې په توگه یاد شول، که بیرته خپلې عنوان شوې موضوع ته راشو په تیرو لسو کلونو کې امریکایي یرغلگرو او کورنیو اجیرانو یې په خپلو بندیانو او توقیف ځایونو کې سخت مظالم ترسره

کړي دی، چې په وخت يې په اړه نړيوالو خبري رسنيو مستند راپورونه، ویديوگانې او تصويرونه نشر کړي دي، په يادو زندانونو سربيره دافغان بنديانو په وړاندې بل ترټولو خطرناک ځای دکابل درژيم دملي امنيت ادارې زندانونه دي، چې اوس هم پخواني کمونيسي خاديان پکې فعال دي، او مؤمنو بنديانو ته خورا سختې شکنجې ورکوي، دکابل دملي امنيت دکارکونکو په اړه ويل کيږي چې دکرزي درژيم دبېلې هرې ادارې په نسبت ډير بې رحمه او عقده لرونکي دي، دوی دسزاگانو له هغو ډولونو څخه کار اخلي چې عموماً نه استعمالیږي، دبيلگې په توگه ويل کيږي، چې دبنديانو تناسلي آلو ته برقي شارټونه ورکوي او په همدې ناحيو کې سخت گوزارونه ورکول کيږي، چې له دې څخه دکابل دوکمنو پست مزاجي او نامردي ډيره ښه څرگنديدلای شي.

له زندانيانو سره امريکايي چلند د بشري حقوقو د نړيوالو تړونونو په هنداره کې

امريکا او يوشمير نور غربي حکومتونه دزياترو هيوادونو په کورنيو چارو کې د مداخلې لپاره د بشري حقوقو له وضعیت څخه ديوې بهانې په توگه استفاده کوي، دوی هغه وضعي قوانين چې دملگرو ملتونو او يوشمير نورو تحت الحمايه ادارو په توسط يې د بشري حقوق درعايت لپاره ترتيب کړي، دځمکې په سر ترټولو معتبر اسناد بولي، چې نړيوال يې بايد ورسره ومني.

خو دتعجب ځای دادی چې امريکايان او نور لويديځوال خپله هم په عملي ميدان کې په دې قوانينو او تړونو باندې عمل نه کوي، او نه يې ځان په عملي ډگر کې په رعايت مکلف بولي، دلته به دبيلگې په توگه

د زندانيانو د وضعیت په اړه د ملگرو ملتونو لخوا د ځينو وضعه شويو قوانينو ځيني مواد راواخلو او بيا به وگور و چې لويديځوالو په خپلو دې ترتيب کړو قوانينو باندې څومره عمل کړی دی .

د ۱۹۸۸ کال په دسامبر کي د ملگرو ملتونو د مجمع عمومي لخوا تصويب شوي، د بنديانو د حمايت قطعنامه داسې وايي .

۲ اصل : هيڅ څوک په هيڅ ډول زندان کې بايد شکنجه نه شي، او نه بايد بې رحمانه، غير انساني او توهين آميزه سزا ورکړل شي، هيڅ قسم شواهد او شرايط نه شي کولای د زندانيانو شکنجه يا غير انساني او توهين آميز مجازات توجيه کړي .

۱۲ اصل : له نيول کيدو وروسته بندي بايد دا حق ولري، چې سمدستي، خپل دکورنۍ غړي او دوستان، له خپل نيول کيدو څخه خبر کړي، دغه راز له يوه زندان يا محل څخه بل ته د انتقال څخه يې هم خبر کړي، ترڅو هغوی ورسره لازمه همکاري وکړای شي .

۱۷ اصل : فرد له نيول کيدو وروسته بايد سمدستي وروسته دا حق ولري چې په خپل زړه ځان ته مدافع وکيل ونيسي، ترڅو په قانوني چوکاټ کې دنوموړي له حق څخه دفاع وکړي .

۱۸ اصل : نيول شوی فرد بايد د زندان په مهال له خپل قانوني وکيل سره هميشه دليدلو، ملاقات او مشورې مجال ولري، او ددې لپاره بايد کافي وخت ورکړل شي .

۲۱ اصل : نيول شوی فرد په زور په اعتراف کولو، يا د بل چا په ضد په شاهدي ورکولو نه شي مجبوريدلی، بندي بايد د پوښتنو گروپونو په مهال له تهديد او خشونت سره مخامخ نه شي .

د ملگرو ملتونو لخوا د بنديانو د وضعیت په اړه ترتيب شوي دا قانون ۳۹ اصول لري، چې په ټولو کې يې د دغو يادو شوو مادو په شکل همدا سې (گل خبرې) کړي دي او بنديانو ته يې خورا ډير حقوق ټاکلي دي، په دې سربيره د ملگرو ملتونو لخوا په ۱۹۸۴ کال په تصويب شوي يو بل قانون کې چې (د شکنجې ضد کنوانسيون) ورته وايي، هم د بنديانو شکنجه، هتک حرمت، اعدام او وهل ټکول په کلکه منع شوي دي، خو لکه څنگه چې بنکاري دغه قوانين د لويديځو يرغلگرو په تيره د امريکا په قاموس کې يوازې د کاغذ دمخ کرښې بلل کيږي، ځکه په عملي ډگر کې ورته هيڅ اعتناء نه کوي.

مور له تيرو لسو کلونو راهيسې وينو، چې امريکايانو په زرگونو بې گناه افغانان په غيرموجه توگه زندانونو ته اچولي، اعدام کړي يې دي، سختې شکنجې او تعذيبونه يې ورکړي، روحي او جسمي سزاگانې يې ورکړې، او په جبر او اکراه سره يې په اعترافونو مجبور کړي دي.

د مدافع وکیل حق چې د ملگرو ملتونو کنوانسيون پرې بيا بيا ژبه ټکوي، امريکايان يې په رسميت نه پيژني، دوی د نمايشي محکمې غوندې بنديانو ته هم په خپله خوښه يو نمايشي مدافع وکیل نيسي او بيا يې چې څنگه خوشه وي هماغسې حکم پرې کوي.

د امريکا په بندي خانو کې پراته بنديان دا حق نلري چې دخپلې کورنۍ له غړو او دوستانو سره مخامخ لیده کاته وکړي، يا يې له نيول کيدو وروسته له خپل وضعیت څخه خبر کړي، دوی په دې وروستيو کې بنديانو ته يوازې دومره حق ورکړی چې دخپلې کورنۍ له غړو سره دانټرنټ په مټ ملاقات کولای شي هغه هم د بندي تر نيول کيدو څو مياشتي يا کلونه وروسته.

د ملگرو ملتونو او د بشر د حقوقو د نورو نړيوالو ادارو لخوا د تصويب شويو قطعنامو لوړې خو مادې ددې لپاره راوړل شوي، ترڅو يې لوستونکي وگوري او بيا يې د بنديانو په اړه د امريکايانو له عملي چلند سره پرتله کړي، چې له دې څخه په اسانه معلوميدلای شي چې لويديځوال په تيره امريکايان د بشر د حقوقو په اړه په خپله دعوا او شعار کې څومره دروغجن دي، دوی په دې اړه خورا ډيرې قطعنامې امضاء کړي دي، جايزې يې ټاکلي دي، او په مطبوعاتو کې پرې ډير ټينگار کوي، خو په عملي ميدان کې د هر چا په پرتله دوی ډير د بشر په وړاندې جنايتکاران او د حقوقو تلف کوونکي دي.

د زندانيانو په اړه د اسلامي امارت چلند او پاليسي

د بنديان په وړاندې د اسلامي امارت چال چلند او مقرر پاليسي، په ټوله کې له هغه څه څخه مشتمله ده چې اسلامي ارشادات يې لارښوونه کوي، په دې اړه په همدې کتاب کې يو مستقله ليکنه شته، چې د زندانيانو اساسي حقوق او ورسره د چلند څرنگوالی په کې روښانه شوی دی.

د اسلامي لارښوونو په رڼا کې زندان د تعذيب او زور زياتی ځای نه بلکې د ټولني داخلاقې مجرمو اشخاصو د اصلاح او تربيت ځای بلل کيږي، د اسلامي امارت د واکمنۍ په دوران کې د زندانونو وضعیت تقريباً تربيتي مدرسو ته ورته و، او بندي اشخاصو ته ديني او حرفوی زده کړې ورکول کيدلې، ددې ترڅنگ د يو شمير بې لارې ماشومانو او نويو ځوانانو لپاره چې د ټولني داډيت سبب کيدل، دارالتأديبونه جوړ شوي وو.

اوس هم اسلامي امارت دمجاهدينو لپاره په ترتيب شوي كاري لائحہ كې مجاهدين په دې مأمور كړي دي، چې له زندانيانو سره پوره اخلاقي چلند وكړي، اوله شرعي فيصلې پرته هېڅ ډول تعذيب او شكنجې ورنه كړي، دمجاهدينو دكاري لائحې ۱۵ مه ماده په دې اړوند داسې صراحت لري.

۱۵- څوك چې له مجاهدينو سره اسير شي نو مجاهدين دې په لوږه، تنده، يخ او گرمۍ سره عذاب نه وركوي كه څه هم دمرگ مستحق وي بلكې هر ډول شرعي فيصله چې باندي شوې وي دهغې مطابق به تعزيروركوي هغه كه وژل وي او يا بله سزا.

دغه راز داسلامي امت دهغو بندي زامنو په اړه چې ددبښمن په بنديخانو كې زندانيان دي، هم اسلامي امارت بې تفاوته نه دی پاته شوی، د بندي مجاهدينو دراخلاصولو او ورسره دملا تړ لپاره اسلامي امارت په خپلو تشكيلاتو كې يو ځانگړی كميسيون جوړ كړی، چې په بيلابيلو برخو كې دبنديانو دازادۍ او حق وركولو لپاره كار كوي، په دې سربيره اسلامي امارت په بيا بيا له مختلفو لارو او وسايلو څخه په استفاده هڅه كړي ده چې دافغان مجاهد اولس بندي زامن ددبښمن له منگولو څخه راخلاص كړي، دهمدې لپاره دهيواد په بيلابيلو برخو كې په زندانونو باندي بريدونه شوي، او بنديانو ته دنجات اسباب برابر شوي دی، په دې لړ كې درى ځله دكندهار د مركزي محبس ټولو زندانيانو ته دځانگړو عملياتو له لارې نجات وركول، دغه راز د ۱۳۸۹ لمريز كال د سرطان په ۲۷ دفراه ولايت دمرکزي زندان ماتول او تر ۳۰ ډير زندانيان ازادول او د ۱۳۸۸ دسرطان په ۲۳ دزابل ولايت دمرکزي زندان دلسگونو بنديانو ازادي چې داسلامي امارت دمجاهدينو دخاصو عملياتو په پايله كې انجام شوه، ديداولو وړ دي.

دوهم فصل

په وروستيو لسو کلونو کې په هيواد کې د زندان ماتولو پيښې

په وروستيو لسو کلونو کې دهيواد په بيلا بيلو ولايتونو کې زنداني مجاهدين په دې توانيدلي چې د دښمن له محبسونو څخه د نجات لاره ومومي، په دې لړ کې د بنديانو د نجات د انفرادي پيښې خورا ډيرې دي، خو څو ځله داسې هم شوي دي چې مجاهد بنديان د زندانونو په ماتولو توانيدلي وي، او په ډله ايزه توگه ټولو ته د نجات لاره برابره شوې وي.

په تيرو څو کلونو کې درې ځله د کندهار د سرپوزې، محبس، دوه ځله د فراه ولايت مرکزي محبس او يو ځل د زابل مرکزي محبس د مجاهدينو لخوا مات شوي دي، او گڼو زندانيانو ته يې د نجات لاره خلاصه شوې ده، دا چې مجاهدين څنگه او له کومو وسائلو او تاکتيکونو څخه په استفاده و توانيدل چې دوه ځله د فراه ولايت مرکزي محبس مات کړي، دلته يې ځکه يادونه نه کوو، چې په دې مواردو کې د مجاهدينو تاکتيکونه خورا حيرانوونکي وو، چې تراوسه محرم ساتل شوي او دښمن هم پرې نه دی خبر شوی او مجاهدين کولای شي، په بيا بيا يې استعمال کړي، اما د زابل ولايت د مرکزي محبس د ماتيدو او د کندهار د سرپوزې د محبس د ماتيدو د پيښو په اړه به يو لړ معلومات او مطالب درته وړاندې کړو.

د زابل د مرکزي زندان څخه د بنديانو خلاصون

د زابل ولايت په مرکزي محبس کې چې گڼ شمير بنديان او سيدل، د ۱۳۸۸ هـ ش کال د سرطان په ۲۳ نيټه د شپې مهال يو شمير مجاهدينو د ځانگړي پلان له مخې يو لړ عمليات ترسره کړل، او خپلو ډيرو ملگرو ته يې له زندان څخه دو تلو زمينه برابره کړه، د دې پيښې دنورو جزياتو په اړه مو د همدې عملياتو د برخوالو مجاهدينو له جملې له يوه سره شوې مرکې ته پام راگرځوو، چې د الاماره ويب پاڼې لخوا هغه مهال ورسره شوې وه.

د کلات زندان د ماتېدو په اړه د يوه زنداني مجاهد دسترگو ليدلی حال

د الاماره ويب سايت درنو مينه والو د مطبوعاتو له لارې به خبر شوي ياست چې د زابل ولايت د کلات په ښار کې زنداني مجاهدينو د تير کال په څيريو ځل بيا د خپلو فولادې ارادو او همتونو نمونه وړاندې کړه د کلات مرکزي زندان چې تر ۳۵ پورې مجاهدين پکې اسيران وو د همدغو مجاهدينو د همت به برکت مات شو او ټول مجاهدين ترې راوتل چې اوس الحمد لله ټول په عافيت سره خپلو محفوظو سيمو ته رسيدلی دي.

د همدې راخلاصو شويو مجاهدينو له جملې څخه موله يوه سره مرکه کړې چې ستاسو پام ورته راگرځوو.

پوښتنه: گرانه وروړه لومړې د خپلې دې تاريخي برياو او زدی مبارکي درته وايو او بيا که زموږ لوستوالو ته ځان وروپيژنئ!؟

ځواب: زما نوم ملا محمد نعيم دی د زابل ولايت او سيدونکی يم اوله څو کلونو په همدې ولايت کې د جهاد په مقدسه وظيفه بوخت وم نژدې او ه مياشتې وړاندې مې د خپلو جهادي فعاليتو په لړ کې د کلات ښار په يو برخه کې په څو تنو موټر سايکل سپرو استخباراتي چارواکو د

بريد نيت لاره خود برید په مهال مې توپانچې کار پریښود نو ځکه د د بنمن له خوا ژوندی و نیول شوم او د اتیرې او ه میاشتی د زابل په لوی زندان کې قیدی وم او دوو محکمو په لس کاله قید محکوم کړی وم .

پوښتنه: که د قلات د زندان د ماتېدو د واقعي په باره کې راته کیسه وکړئ څنگه و توانیدی چې زندان مات کړئ؟

ځواب. کیسه داسې وه هلته په محبس کې په مجاهدینو د یرزیات ظلم کیده مونږ داسې پروگرام جوړ کړ چې په هر قیمت وي له دې زندانه به ځان خلاصوو او که شهیدان هم شو د اپلان مو په سیمه کې له مجاهدینو سره هم شریک کړ چې کله مو ورو و و چې دوی باید زموږ مخې ته درهنمایي او ساتنې لپاره آماده وي همداسې و شول مونږ په محبس کې پنځو تنو ملگرو یو مازدیگر مشوره سره وکړه چې سباسهار چې پیردارد و یښولو لپاره راځي حمله به پرې کوو او نور چې هرڅه پینښ شول . همد او و چې سهارپا و کم څلور بجې وې چې موظف سړی چې د محبس د قومندان و راره دی زموږ در او یښولو لپاره راغی کله چې بیرته ووت پدې وخت کې مونږ حمله پرې وکړه اوله مری نه مو و نیو یو خونارې یې وکړې او بیا خپه او بې هوشه شو په همدې وخت کې مونږ له همدې دراوزې راووتو او نورو بندیانو ته ورغلو د دوو نورو کوټو چې طالبان پکې بندیان وو د هغو قلفونه مومات کړل او ملگري راووتل مونږ څو ملگري د همدې پیردار اطاق ته ورغلو که څه وسله په لاس راغله خو هلته هیڅ هم نه وه او بیا د د زندان انگرته راووتلو خود باندي مولارنرله نو ځکه مو د پیردار د کوټې کړکې ماتې کړې او یوه بل سرای ته ورو و تودلته یوه لویه محکمه دروازه وه له همدې سره مو هم زور و واهه او بلاخره موله بیخه و ایسته پدې وخت کې د شاوخوا پوستو پولیسو هم ټکان (ډزي) شروع کړل خو زموږ ملگري اکثره راوتلي وو دلته لاندې رود دی

مونږ په همدې خوا راغلو خوزمونږ له بهره راغلي نور مجاهدین ملگري دمحبس لمرخاته خواته دزړې شفاخانې سره او دلویديخ په خوادزړې قومندانۍ خواته مونږ ته انتظار وو مونږ له خپلو ملگرو سره له یوځای کیدو وروسته راده ته ولویدو خودرود په دواړو غاړو د عسکرو پوستې وې مونږ د همدې پوستو تر مابین راووتلو له پوستونه یو یو ټک کیده خوزمونږ ملگري بې خاره روان وو چې له څه مزله وروسته د سیوري ولسوالۍ په خوا دمجاهدینو علاقې ته ورسیدو چې لله الحمد لله دمجاهدینو په سیمه کې یواو هیڅ مشکل نشته.

پوښتنه: ددې محبس د موقعیت په باره کې که معلومات راکړئ چې شاوخوا یې امنیتي پوستې شته او که نه؟

ځواب: محبس د قلات ښار جنوب ته دی چې دا علاقو هواسناسي بولی د لمرخاته خواته یې په نیم کیلومتر کې د امریکایانو غټ مرکز یې آرتي ده شمال خواته یې لوی عسکری غونډی چې دملي اردو قرارگاه په کې پرته ده دغه راز یې شاوخوا د امنیتي قومندانۍ په شمول ډیرې امنیتي پوستې هم دي خومجاهدین الحمد لله دالله تعالی په نصرت و توانیدل چې له دې ټولو پوستو راتیر شي او خوندي سیمو ته ځان ورسوي.

پوښتنه: په محبس کې څو تنه بندیان وو، ولې نیول شوی وو او څو تنه به را خلاص شوي وي؟

ځواب: په محبس کې به بندیان نور ډیره ۳۵ تنه طالبان وو چې په داتیر و څو کلونو کې په جهاد کې اسیران شوي وو په دوی کې په چالس په چا ان پنځلس او شل کاله قید ختلی وو ځینو څلور یا پنځه کاله همدلته تیر کړي وو زما د معلومات له مخې دغه ۳۵ تنه ټول را خلاص شوي دي او څوک ندي نیول شوي ځکه هلته مالیدل چې ټول را ووتل.

پوښتنه: دغه پنځه شپږملگري چې په عسکري حملو کې ددوي نومونه درته ياد دي؟ ځواب: هوله ما نه پرته نور ملگري لکه: ملا عبدالله، ملا عبد الولي، ملا روزي محمد اخند او ملا محمد نبي وو.

د سرپوزې زندان د ماتېدو پيښې ته کتنه

د سرپوزې زندان چې د کندهار په لويديځ کې موقعيت لري، د افغانستان له مشهورو زندانونو څخه شميرل کيږي، د زندان چې د سردار داود خان دواکمنۍ په مهال په پراخه ساحه کې جوړ شوی دی، په جنوب لويديځ زون کې ترټولو ستر زندان دی، په تيرو څو کلونو کې چې په دې زندان کې په بيا بيا گڼ شمير مجاهدين زندانيان شول، تراوسه پورې درې ځله مجاهدين توانيدلي دي چې د زندان مات کړي، او ټولو زندانيانو ته نجات ورکړي.

په لومړي ځل د کندهار زندان د ۲۰۰۳ کال د جون په مياشت کې مات شو، هغه مهال په دې زندان کې د بنديانو شمير ډېر نه و او يوازې ۴۵ تنه په کې اسيران وو، د کندهار اوسيدونکی ملا محمد نسيم چې هغه مهال له زندان څخه راخلاص شوی دی، د زندان ماتولو کيسه داسې بيانوي.

هغه مهال موږ گڼ مجاهدين د کندهار د سرپوزې په محبس کې بنديان وو چې شمير مو تقريباً ۴۵ تنو ته رسیده، کله چې د مزدور دولت دواکمنۍ په لومړيو کې حامد کرزی کندهار ته په سفر راغی، نو د خرقې شريفې سره نږدې د عبد الرحمن په نامه يوه تن په کرزي باندي د کلاشينکوف ضربه وکړه، چې کرزی ترې بچ شو، خو دغه عبد الرحمن نامی وروسته په شهادت ورسول شو، ددغه عبد الرحمن ځينې انډيوالان چې له نوموړي سره د همکارۍ شک پرې

كيدۀ، له مور وړاندې نيول شوي، او د كندهار د سريوزې محبس ته راوستل شوي وو، هغوی نه پوهيږم څنگه يو (كولنگ) له ځانه سره را تېر كړي و، او بيا يې هڅه به يې كوله چې له دې زندان څخه تونل ووهي، مگر مخكې له دې چې خپل كار پيل كړي، له دې ځايه كابل ته انتقال شول، كله چې مور محبس ته راغلو، نو دغه كولنگ مو پيدا كړ چې د يوه اطاق په غولي كې پټ كړاى شوى و، كله چې مو پيدا كړ نو هوډ مو وكړ چې د سوري په وهلو كار پيل كړو، خودلته مشكل دا و چې د دې تونل خاوره به چيرته اچوو، دلته نو په زندان كې يو خالي اطاق و، چې كله ناكله به ملگرو مجلس په كې كاوه، مور د زندان عسكرو ته وويل چې دا اطاق هسې خالي ولاړ دى، او ملگري په كې هسې مجلس او بنډار كوي، هسې نه د اطاق هيندارو، دروازو يا نورو ځايونو ته زيان پېښ كړي، داسې به وكړو چې دا زندان ته به قلف ورواچوو، عسكرو ته زموږ خبرې خوند وركړې، او همدا اطاق مو قلف كړ، مگر د دې اطاق يوه كړكۍ وه، او كله چې مو له يوې كوتې څخه تونل وهل پيل كړل، نو خاورې به مو په څادرونو كې راوړې او له دې كړكۍ څخه به مو همدې خالي اطاق ته ورغورځولې.

په دې تونل كې په همدې يوه كولنگ باندې خو ورځې كار وشو، چې تر لسو ورځو پورې ورسیده، او ملگرو به په نوبت كار كاوه، او نور ملگري به په دعاگانو او تلاتونو لگيا ووترڅو دا هڅې رسوا نشي او كاميابي ته ورسېږي، دلته نو تونل يوه پاڅه ديوال ته ورسیده، او مور گومان كاوه چې اخري ديوال ته مو ورساوه، كله مو چې تر ديوال لاندې تير كړ، او وروسته مو پورته سوري كړ، نو د زندان په مابين كې راسورى شو، دلته معلومه شوه، چې د زندان د جوړيدو په مهال په ځمكې كې پټ يوه پوخ ديوال تير شوى ترڅو زندانيان تونل ونه ووهي، له دې غلطۍ وروسته مو بيرته د دغه سوري خوله په بوټو وربنده كړه، او كار ته مو ادامه وركړه، ترڅو له ډير تكليف

وروسته په ۱۲ مه ورځ مو اخري ديوال ته ورساوه، کله چې اخري ديوال ته ورسیده، نو په همدې شپه د بنديانو ايستل پيل شول، په پيل کې ضعيف او زخمی بنديان وايستل شول، او په دې توگه ټول بنديان په بريا سره ووتل او نجات يې پيدا کړ.

په دوهم ځل د کندهار زندان د ۲۰۰۸ کال د جون په ۱۴ شپه د مجاهدينو په يوه منظم بريد کې درې وړې شو، او تقريباً ټول بنديان يې چې شمير يې ۱۲۰۰ ته رسیده راخوشي شول، د دې عملياتو په مهال لومړی د شپې په نهه نيمې بجې مجاهدينو د زندان په مرکزي دروازه د ټانکر په واسطه دموتور بم بريد ترسره کړ، چې د زندان د ودانۍ يوه برخه او دوازه يې ونړوله، وروسته مجاهدينو د زندان په حفاظتي پوستو تعرضي عمليات پيل کړل او په يوه شيبه کې يې د دښمن ټول سرتيري چې شمير يې لسگونو ته رسیده ووژل، او مجاهدين زندان ته په داخلیدو و توانيل، زندان ته له داخلیدو وروسته مجاهدينو بنديان ازاد کړل، او سيمې ته د راوستل شويو موټرونو په واسطه اوځيني يې پلي دژرې او پنجاوېې ولسواليو او شاوخوا نورو سيمو ته انتقال کړل، دا بريد چې خورا ډير بنديان په کې را ازاد شول د مجاهدينو يوه نمونه يې بريا وبلل شو، او د دښمن په روحياتو يې خورا بد اثر وکړ.

د کندهار د زندان دريم ځل ماتېدل چې په نړيواله توگه هيښوونکی رویداد وبلل شو، د روان ۲۰۱۱ ميلادي کال د اپريل په ۲۵ و، دا ځل مجاهدينو له خورا هيښوونکي تاکتيک او عملياتو څخه کار واخيست، چې په پايله کې يې د سرپوزې له زندان څخه د ټولو ۵۴۱ بنديانو په خلاصون و توانيدل، دا چې دا پيښې څنگه رامنځته شوه، ماهيت يې څه و، څه عواقب يې درلودل، او په اړه يې څه غبرگونونه وښودل شول په راتلونکو مطالبو کې به يې ولولئ.

د کندهار زندان د ماتېدو د پېښې په اړه د الاماره ويب پاڼې لومړنۍ بشپړ خبر چې په نړيواله ميډيا کې يې ستره مطبوعاتي هنگامه جوړه کړه

د کندهار مرکزي زندان مات، ۵۴۱ مجاهدين ازاد شول

د روان ميلادي کال د اپريل ۲۵ شپه د افغانستان د اسلامي امارت مجاهدين د لوی څښتن تعالی په نصرت په دې و توانيدل ترڅو د کندهار زندان مات او ۵۴۱ تنه زنداني مجاهدين چې ۱۰۲ تنه يې قومندانان وو ازاد کاندې، د پېښې بشپړ جريان په دې ډول دی. کندهار محبس د هيواد په سطحه د دښمن مشهور او خورا ستر محبس دی، د امحبس مختلفې څانگې لري، چې مهمې يې د جنايي او سياسي بنديانو څانگې دي، چې مجاهدين بنديان ټول د دې محبس په سياسي څانگه کې ساتل کيدل، حاضر دمه د دې محبس په سياسي څانگه کې مجموعاً ۵۴۱ تنه مجاهدين بنديان وو، د افغانستان د اسلامي امارت تر سرپرستي لاندې د کندهار مجاهدينو د تيرو کاميابو عملياتو په تعقيب څه موده وړاندې يو ځل بيا داسې پلان جوړ کړ ترڅو په دې محبس کې زنداني مجاهدين ازاد کاندې.

د مجاهدينو له پلان سره سم، پنځه مياشتې وړاندې د محبس د جنوب خوا له ۳۲۰ مترې څخه مجاهدينو تر ځمکه لاندې په يوه تونل کار شروع کړ، مجاهدينو په خورا ځيراکت، راز ساتنې او مسلکي ډول خپل کار ته ادامه ورکړه، مجاهدينو خپل د تونل په تيرو څو مياشتو کې ۳۲۰ متره وغځاوه چې په دې توگه د دښمن تر امنيتي پوستو او د کندهار هرات د لويې لارې څخه لاندې تير شو او مخامخ د کندهار محبس سياسي څانگې ته ورغی. په وروستيو کې چې د دې تونل کار پای ته

رسيدلى و، مجاهدينو په خوندي توگه د ټولو بنديانو درايستلو لپاره خپل پلان له سره تجديد كړ، په داسې ډول چې د پلان د كاميابي لپاره د محبس په شاوخوا سيمه كې د فدائي مجاهدينو يوگروپ هم بايد شتون ولري، ترڅو د خلاصون د عملياتو په مهال د دښمن دا احتمالي عكس العمل په وړاندې په تهاجمي عملياتو لاس پورې كړي.

له پروگرام سره سم تيره شپه يوولس بجې له محبس څخه د بنديانو دايستلو كار پيل شو، څرنگه چې د محبس دننه د مجاهدينو له جملې يوازې درى تنه د دې پلان څخه خبر وونوهغوى به هرې كوتې ته ورتلل ويده بنديان به يې په نوبت راوېښول او بيا به يې د تونل په خوا رهبري كول، په دې توگه د ټولو كوتو د بنديانو دايستلو كار پيل شو د شپې تقريبا درى نيمې بجې وې چې له محبس څخه وروستى بندي مجاهد هم راويستل شو چې پدې توگه د محبس جنوب ته په خوندي ډول ووتل وروسته د مجاهدينو د پلان سره سم د مجاهدينو دا انتقال لپاره همدې سيمې ته موټر راوستل شول او ټول مجاهدين په پوره اطمنان خوندي سيمو ته انتقال كړاى شول. د يادونې وړ ده چې په دې بنديانو كې د زخميانو، ناروغانو او ډيرو ضعيفو بنديانو په شمول ټول بنديان را ايستل شوي دي، او د زندان په سياسي برخه كې هيڅ زنداني هم نه ده پرېښودل شوى.

ددې عملياتو برخوال مجاهدين وايي چې عمليات خورا بريالى انجام شول، تردې چې دښمن هيڅ خبر نه شو او نه يې غبرگون وښود له همدې امله د مجاهدينو د فدايانو منتظره قطعه هم پرته له عملياتو له سيمې ووتل.

ددې پېښې ترټولو جالب اړخ دا و چې دا عمليات د شپې په ۳ نيمې بجې پاى ته ورسيدل خو دښمن د لمرختو په مهال هم لاله پېښې خبر نه و، سيميز خلک او دصحنې څارونکي مجاهدين وايي چې له عملياتو څلور ساعته وروسته هم د محبس په شاوخوا كې د دښمن كوم داسې تحرک نه ښکاري چې له پېښې د دوى خبردارى ترې وفهمېږي.

بايد وويل شي چې په سيمه کې په داخلي دښمنانو سربيره د بهرنيانو هم گڼ شمير ځواکونه، قرارگاوي، او امينتي کامرې فعالې دي، خوله عملياتو خو ساته وروسته هم د دښمن ټول ځواکونه په دې نه دي توانيدلي چې د ترسره شو يو عملياتو ماهيت درک کړي.

له الاماره ويب پاڼې نه په مننه

د زندان د ماتېدو کيسه

(تصور څنگه په حقيقت بدل شو)

ليکوال: عبدالرؤف حکمت

د کندهار زندان

د کندهار مرکزي محبس د کندهار ښار لويديځ پلو ته د سرپوزې په سيمه کې د کندهار - هرات د لويې لارې شمال ته متصل پروت دی، دا د افغانستان په جنوب کې تر ټول ستر حکومتې محبس دی، چې د زرگونو کسانو د ساتلو ظرفيت لري، محبس يوه مرکزي دروازه لري، په منځ کې يې متعدد بلاکونو دي او په شاوخوا يې يو محکم لوړ ديوال راگرځيدلی دی. دا محبس خورا په اساسي ډول جوړ شوی دی، په څلورو کونجونو کې يې د ترصد او څار لوړ برجونه ودان شوي، دغه راز يې په لويه چارديوالي سربيره تر څمکه لاندې هم څو پاخه ديوالونه ترې راچاپيره شوي ترڅو له زندان څخه بهر ته د تونل وهلو مخه ونیول شي.

خو له دې ټولو امنيتي ترتيباتو سره سره د زندان د افغانستان او بنايي دنړۍ په سطحه يوه كيسه زيرونكي زندان هم وي، په تېرو اتو کلونو کې درې ځله د دې زندان په سياسي بلاک کې ټول بندي کسان په دې توانيدلي چې له زندان څخه د تېښتې لاره ومومي، لومړی ځل په ۲۰۰۳ کال د جون په مياشت کې د دې زندان له سياسي بلاک څخه بندي مجاهدين په دې و توانيدل چې د زندان له دننه څخه تونل ووهي او ټولو بنديانو ته چې شمير يې ۴۵ تنو ته رسیده له تونل څخه د وتلو لاره هواره کړي، ورپسې د ۲۰۰۸ کال د جون په مياشت کې په دې زندان باندې د اسلامي امارت مجاهدينو بريد وکړ چې په پايله کې يې د زندان ټول ساتونکي ووژل شول او نږدې ۱۲۰۰ بندي مجاهدين ازاد کړای شول، له دې پېښې وروسته د کندهار چارواکو او امريکايانو د زندان ساتلو ته توجه خورا ډيره کړه، کاناډايانو د زندان د ساتنې لپاره ځانگړي پوليس وروزل، دغه راز يې د امنيتي برجونو شمير زيات کړ، د زندان په شاوخوا يې امنيتي کامرې ولگولې، او گرد چاپيره يې يوه ژور خندق ترې را تاوه کړ، خو له دې ټولو هڅو سره سره دروان ۲۰۱۱ ميلادي کال د اپريل په ۲۵ مه مجاهدين د يوه اوږده پلان په نتيجه کې و توانيدل له زندان څخه ۵۴۱ تنه زنداني مجاهدينو ته دراوتلو امکان برابر کړي.

تصور محض

د کندهار د ښاري چريکي مجاهدينو له جملې يوه تن چې له خپلو اړيکونو نه په استفاده يې د کندهار د محبس په دننه او شاوخوا سيمه کې ځان ښه بلد کړی وه، يوه ورځ له ځان سره د اسوچ وکړ چې آيا ممکنه نه ده چې دې زندان ته د سرک د بلې غاړې له يوه کور څخه تونل وايستل شي، او بنديانو ته دراوتلو امکان برابر کړي؟؟ دا تصور په لومړيو کې خپله

همدې مجاهد ته هم خندوونکي بنکاریده او له چا سره د شريکولو زړه يې نه شوای کولای، خو وروسته نوموړی په دې اړه پوره باوري شو، او يوه ورځ چې د کندهار په ښار کې له خپلو دوو نورو ملگرو سره په رکشا کې سپور و، له ملگرو سره يې خپل د انظر شريک کې، په لومړيو کې خپله دده غوندې يې نورو ملگرو ته هم دا له امکانه لرې برينسيده او يوه خطرناکه بې ځايه خواري يې بلله، خوبلاخره يې په لوی خښتن اتکاء وکړه، خپل د اپلان يې په کندهار کې د اسلامي امارت دمجاهدينو له مشرتابه سره شريک کې او دهغو د هداياتو په رڼا کې څلورو تنو سره همرازو ملگرو هوډ وښود چې که هر څو خطرناک او ناممکن برينسي دوی حاضر دی يوځل دا پلان تجربه کې.

د ګاډر جوړولو کارخانه

دې هوډ منو مجاهدينو له اوس څخه شپږ مياشتې وړاندې لومړی د کندهار محبس جنوب لويديځ کونج ته څيرمه د عمومي سرک په بله غاړه يو کور په کرایه ونيو، په کور کې پخوانۍ کوټې نړيدلې وې نو لومړی يې يوه نوې کوټه په کې جوړه کړه، دغه راز يې په کور کې د سيمټي ګاډرو د جوړولو لپاره ټول لازم مواد هم رايوځای کړل، څو تنه کارپگري هم ورسره ونيول چې دورځې به يې سيمټي ګاډر جوړول، او مازديگر به بيرته دخپلو کورونو په خوا تلل، په همدې وخت کې لومړی څلورو تنو مجاهدينو چې په سرای کې د پيره داری په نامه پاته کيدل د سرای له همدې نوې جوړې شوې کوټې څخه د زندان په خوا تونل شروع کې.

څلور مياشتې ستړی کوونکی کار

لومړی کار څلوروتنو پیل کړ، په داسې شکل چې یوه تن به کولنگ واهه او نورو به خاوره انتقالوله، د خاورې دنقل لپاره څنگه چې تونل تنگ او لاسي ریږې نه په کې چلیده، نوددې کار تنظیموونکو په بازار کې خودکوچنیانو دلوبو بایسکلونو راو نیول، ارابې یې ترې وایستې او په همدې کوچنیو ارابو یې وړې وړې باډی نصب کړې، همدا کوچنی لاسي جوړې شوي ریږې دوی له خاورو ډکولې او بیا یې دیوې رسی په واسطه د غاردخولې په خوا رابنکلې، دلته دوی خاوره رايوځای کوله او بیا به یې ولاړ موټر ته ورپورته کولو او سهار مهال چې کندهار ښار ته له شاوخوا سیمو څخه د خرڅلاو لپاره له خاورې ډک موټر راځي دوی هم خپل د خاورو ډک موټر په هماغه حساب کې ښار ته داخله او خاوره یې ترینه خرڅوله، دوی تردو مياشتو پورې په څلورو کسانو کار کاوه او وروسته یې ملگري ۸ کړل، د اتو کسانو په وخت کې یې هره شپه نږدې ۴ متره کار کاوه، دوی چې خپل کار سل میټرۍ ته ورساوه نو د نفس تنگۍ له ستونزې سره مخ شول، تردې چې ۱۵۰ مترۍ په مسافه کې یې نور هیڅ ددې توان نه درلود چې کار پرمخ بوزي، همدا مهال یې لومړی برقي بادپکې تجربه کړې، هغو نفس تنگي ختموله خو څنگه چې ژمی و، نو د هوا د سپړوالي او سردردۍ مشکل یې جوړاوه، بیا دوی یو ډول باد اچوونکي ښۍ جوړې کړې چې د غار له خولې څخه یې داخل ته دیوه پایپ په واسطه هوا رسوله چې دا د هوا دستونزې د حل لپاره ترټولو ښه لاره وه چې د بټرۍ په چارج ارامې چلیدې او هیڅ ډول شور یې هم نه کاوه، د کار په مهال دوی ته دا اندیښنه پیدا شوه، څرنگه چې د زندان په داخل کې تونل د عسکرو د موټرو د لارې څخه لاندې تیرېږي هسې نه چې هلته د موټر د فشار دراتلو په وجه تونل کیني، نو دوی

يې بايد خومره ژور ووهي ترڅو د كيناستو احتمال يې كم شي، د دې تجربې لپاره د دوی د همدې سرای او عمومي سرک تر مابين په مسافه کې په دوه نيم متره ژور وهل شوي تونل باندې يوه د خاورې ډک موټر ودراره او کله چې دې درانه موټر تونل ته تاوان ونه رساوه نو د دوی ډاډمن شول چې د دې نيم موټر يې هم نه شي کينولای، مگر بيا هم دا احتياط لپاره د دوی د سر په برابر تونل بڼه ژور کړ او تختې يې ور لاندې کړي، د څلورو مياشتو په تيريدو سره ملگرو ۲۲۰ متره کار وکړ چې دامهال د تونل په مخکې يوه برمه ورته راغله، د دوی د افکر کاوه چې دا به د زندان په مابين کې کومه برمه وي خو کله يې چې د زندان د مابين برمه د خپل يوه ملگري په واسطه وکتله دا هغه برمه نه وه، بلکې د دوی ته معلومه شوه چې دا له زندان څخه جنوب لور ته په کلي کې يوه برمه ده، په حقيقت کې تونل و هونکو چې کومه نقشه ورسره نه وه، تر ځمکه لاندې يې لار ورکه کړې وه، د دوی په بڼي لاس دومره راگرځيدلي وو، چې تر عمومي سرک بيرته را اوښتي وو، او دلته نږدې يوه کلي ته يې ځان رسولي وو، دغه راز د دوی پوه شول چې د زندان د نقشې له موندلو او ځمک پيژندونکو آلو څخه پرته دا کار نه شي کاميابيدلای.

يوه نيمه مياشت اغيزمن کار

تونل و هونکو مجاهدينو چې ۱۲۰ متره اضافي کاري کړي و، او لار يې غلطه کړې وه، دا ځل يې لومړی له انټرنیټ څخه د زندان نقشه را وايسته چې له مخې يې د دوی د زندان موقعيت په سمه طريقه معلوم کړ ورسره د دوی د همدې نقشې او ځمکنۍ مساحت معلومونکو آلو څخه په استفاده له سل مترې څخه بيا مخامخ تونل پيل کړ، دغه مهال څرنګه چې شپې د پخوا په پرتله وړې وې، نو د دوی کسان ډير کړل او شمير يې ۲۱ تنو ته ورساوه، څنګه چې په اوږدې ځمکه ډير بخار نه لري نو د نفس

تنگي ستونزه هم د پخوا په پرتله كمه شوې وه، دا مهال نو دوى خورا اغيزمن كار وكړ، او د ۱۲۶ متره مسافې په وهلو سره يې د زندان داخل ته ځان ورساوه (بايدو ويل شي چې د الاماره پانې په رسمي راپور كې چې د تونل اوږدوالى ۳۲۰ متره ښودل شوى و، هلته هغه څه باندي سل متره اضافي تونل چې په غلطى وهل شوى و هم ورسره شميرل شوى و، چې په هغه حساب د تونل اوږدوالى نږدې ۳۲۰ مترو ته رسيږي، خوله اضافي تونل پرته يې بيا اوږدوالى دقيقاً ۲۲۲ متره كيږي دغه راز بايد ووايو چې د دې تونل لوړوالى ۷۰ سانتي او عرض يې ۲۰ سانتي و)

د كندهار په محبس كې مجاهدين دوه ځايه بنديان وو، ډير مجاهدين چې شمير يې تقريبا ۵۳۰ نفرو ته رسيده د محبس په سياسي بلاك كې بنديان وو، مگر يو شمير نور د محبس په توقيف خانه كې هم بنديان وو، د تونل په مخكې لومړى توقيف خانه راغله، په توقيف خانه كې د همدې تونل وهونكو مجاهدينو يو ارتباطي كس و، چې هغه به په يوه بهانه ځمكه ټكوله اولاندي به په كار بوختو ملگرو ته د ادرک لگيده چې دوى مخكې دي، شاته دي او يا هم څنگ ته دي، خو بالاخره په همدې طريقه دوى وتوانيدل چې توقيف خانې ته تونل ور برابر كړي، او بيا يې د موقعيت د ښه يقيني كولو لپاره په يوه مناسب فرصت له لاندي خوا څخه سيخ هم پورته وباسه، ترڅو پاسني ملگري ډاډ وركړ چې موقعيت سم دى بيا له دې ځايه سياسي بلاك ته درسيده لپاره د پنځو ورځو په ترڅ كې دشمال په خوا ۲۳ متره نور كار وشو ترڅو تونل سياسي بلاك ته ورسيد، په سياسي بلاك كې د تونل كيندونكو دوه ارتباطي ملگري وو چې دواړه په ۷ نمبر اطاق كې وو، او دوى هم غوښتل چې تونل اووم نمبر اطاق ته ورسوي، دوى غوښتل چې د موقعيت د يقيني كولو لپاره دلته هم له تونل څخه پورته يو ځل سيخ وباسي ترڅو بيا د سوري پرې كولو په مهال غلطې رانشي، دغه مهال نو دوى په دې

کې متردد وو چې تونل د شپږم اطاق په برابر دی که دا ووم، د دې لپاره چې د سيخ ايستلو په مهال د دې اطاقونو نور ملگري له دې پروگرام څخه خبر نه شي همدې دوو ملگرو يوه ورځ د ماښام له لمانځه وروسته د زندان په مسجد کې د قران کريم د ختم مراسم راوبلل، په دې ورځ چې ټول ملگري په مسجد کې په ختم بوخت وو، او اطاقونه ټول خالي وو، دغه دوه تنه ملگري له مسجد څخه راووتل يوه په شپږم اطاق کې څار پيل کړ او بل په اووم کې دغه مهال چې لاندي له تونل څخه ملگرو سيخ ته زور ورکړ، نو د دوی د طمعې خلاف په شپږم اطاق کې سيخ راووت، له دې وروسته دوی دوه متره نور کار وکړ ترڅو دا ووم اطاق اندازې ته ورسيدل، مگر بيا هم دښه يقين لپاره دوی ضروري بلله يو ځل له لاندي خوا څخه پورته سيخ وباسي، دلته نو له اطاق څخه د نورو ملگرو د ايستلو لپاره بيا ختم هم نه شوای جوړيدلای، نو د څانبت په مهال کې چې زياتره زندانيان د څانبت د لمانځه او يا اودس تازه کولو لپاره بهر وزي، له يوه داسې څو دقيقه يي فرصت نه د سيخ د ايستلو لپاره استفاده وشوه چې په اووم نمبر اطاق کې له همدې ارتباطي ملگرو پرته بل څوک نه وپاته، چې په دې توگه سيخ په برياليتوب دا ووم نمبر اطاق ته وايستل شو، او د خلاصون د عملياتو په ورځ د سوري جوړولو لپاره ځای دقيق شو، بايد ووايو چې د دې سيخ په ايستلو کې هم له يوه په زړه پورې حکمت څخه کار اخيستل شوی و، ځکه تونل دوه نيم متره لاندي دی، چې ايله ۷۰ سانتي لوړوالی لري، نو د ومره اوږد سيخ څنگه په کې برابرېږي ترڅو پورته وايستل شي، د دې لپاره مجاهدينو فولادي سيخونه نيم نيم متر پرې کړي وو، چې يوله بل سره په چوريو بسته کيدل، کله به چې نيم متر د جېک په واسطه پورته په خاوره کې نويستل شو، بيا به بل نيم متری ورسره بسته شو، او هغه ته به جېک ورکړل شو، دغه راز يي بيرته درايستلو لپاره هم يو داسې اوسپنه ورته جوړه کړې وه، چې له هر نيم

متری سره په چور يو بسته كيدله او بيا دلاندې خواته د خټك په گوزار سره سيخونه را ايستل كيدل.

د بنديانو درايستلو پلان

مطلوب هدف ته د تونل له رسيدو وروسته، د دې كار مسؤلو ملگرو نور كار و دراوه، او د اسلامي امارت له مشرتابه څخه يې د بنديانو درايستلو د پلان په اړه هدايات و غوښتل، په دې اړه د كندهار د مسؤلو مجاهدينو په شمول د اسلامي امارت لورپوړو چارواكو له يو بل سره په بيا بيا مشورې و كړې، ترڅو په خوندي توگه د بنديانو درايستلو عمليات انجام شي، د دې مشورو په پايله كې پلان داسې ترتيب شو، چې د تونل كيندو نكو له جملې يوه تن نوښتگر مجاهد چې د دې تونل دو هلو نظريه يې پيشنهاده كړې وه، او د تونل كيندلو په مهال تر ۳۰۰ متره پورې د كولنك وهلو سخت كار تنهاده كړی و، نوموړی به د نجات د عملياتو مشروي، او د عملياتو په مهال به له ضرورت سره سم بيړني تصاميم نيسي او مشرتابه ته به د جريان ژوندی حال ورکوي.

دغه راز پلان بايد تر وروستي شيبې محرم و ساتل شي، په زندان كې له ارتباطي ملگرو سره تماس جوړ شي، او هغه دې ته تيار شي چې د زندان په دننه كې له پلان سره سم د بنديانو د تنظيم او را ايستلو مسؤليت په غاړه واخلي، په دې توگه پلان نهايي شو او د اجراء لپاره د عملياتو نومول شوي مشر ته و سپارل شو.

د خلاصون عمليات

د عملياتو د سمر تر سره كيدو لپاره، په احتياطي تدابيرو او مقدماتي كارونو له سره غور وشو، په تونل كې د نفوس تنگۍ د ستونزې د حل لپاره، يوه قوي هوا پمپوونكي بنۍ فعاله شوه، او هغه پايب چې د تونل تر بل سره غځيدلى و لس ځايه نور سوري شو ترڅو ټول تونل ته هوا وكړي، دغه راز په تونل كې ۴۵ بتۍ هم ولگول شوې ترڅو تونل رڼا كړي، دا احتياطي لپاره د فدايانو يو گروپ هم شاوخوا سيمي ته ورسول شو چې دا احتمالي خطر په وخت كې په عملياتو لاس پورې كړي، د عملياتو مشر په دې خاطر چې عمليات خورا پيچلي او خطرناك وو او د افشا كيدو احتمال يې خورا قوي و، د خپلو يو ويشتو رازدارو ملگرو له جملې د عملياتو په ورځ يوازې پنځه تنه نور له ځان سره كړل چې ټول شپږ كيدل، ترڅو د عملياتو د ناکامۍ په وخت ټول ملگري نه وي ضايع شوي.

دوى دورځې په نهه بجې د زندان په داخل كې خپل درى ارتباطي زندانيان چې يوپه توقيف خانه او دوه په سياسي بلاك كې وو خبر كړل، چې را روانې شپې ته عمليات دي دوى بايد ورته اماده وي، د سياسي بلاك داووم اطاق ارتباطي كسانو په دې شپه ددې لپاره چې ملگري په خپل وخت اگاه او وتلو ته تيار كړاى شي، په خپل اطاق كې ميلمستيا جوړه كړه او د هراطاق يو يادوه كسان يې راوغوښتل، د عملياتو مشر ترتيب داسې جوړ كړ، چې د شپږو ملگرو له جملې به څلور تنه تونل ته داخلېږي، دوه به د توقيف خانې په سوري كار كوي او دوه د سياسي بلاك په سوري، او دوه نور به د تونل په بهرنۍ خوله كې ناست وي، څرنگه چې دوى په دې ورځ د لښ تېلفون هم د تونل مابين ته تير كړى و، نو په دې طريقه به د تونل په خوله كې ناست ملگري د داخلو شويو ملگرو او زندان په داخل كې د ملگرو تر مابين په تېلفون معلومات تبادلې كوي، چې اړوند كار يې كوم ځاى ته رسيدلى او څه بايد وكړي.

څلور ملگري له جېکونو او اسپينيزو پايو سره تونل ته داخل شول او څه باندې لس بجې وې چې توقيف خانې او سياسي محبس ته په سوري ايستلو يې شروع وکړه، د جېک په واسطه د توقيف خانې فرش زر مات شو او هلته بندي ملگري هم راووتل، څرنگه چې له دوی سره دوه تنه حکومتي عسکر هم بنديان و، دهغو له جملې يو دمجاهدينو له خوا د بي هونبي په درملو سره بې هوسه کړل شو او دوهم تن لاس تړلی تر تونل وایستل شو ترڅو غالمغال جوړ نه کړي، د سياسي محبس فرش خورا قوي جوړ شوی و، او ملگري تر ډيره پرې بوخت وو، جېک به فرش پورته کړ، خوداسې معلومیده لکه د تونل چې هوا ايساره وي نو ځکه پورته نه سوری کیده، خو بالاخره په بيا بيا هڅو سره و توانيدل چې د فرش هم مات کړي، د سياسي بلاک داووم نمبر اطاق په غولي کې د بڼه ازاد سوري د پرې کولو نه وروسته لاندنيو ملگرو پاسنيو ارتباطيانو ته څلور ميله توپانچې او څلور قبضې برچې ورکړې ترڅو په عملياتو کې کار ترې واخلي دغه راز يې دليني تيلفون دستگاه هم د دوی په واک کې ورکړه، ترڅو د تونل د بل سر له ملگرو سره په رابطه کې وواوسي، په دې توگه له زندان څخه د بنديانو راوتل پيل شول، تريوې نيمې بجې پورې تقريبا ۲۵۰ کسه بنديان راووتل، دلته د عملياتو تنظيموونکو د افکر وکړ چې که بنديان همداسې په بېره راوړي کيدای شي، تردوو بجو پورې ټول زندان خالي شي، او پلان داسې و چې بنديان بايد داسې مهال راوایستل شي چې بهر ډير انتظار ونکړي او زر رخصت شي، ځکه بهر ترسهار انتظار ډير خطرناک و، له يوې خوا بهر افشاکيدل او بل که خدای نخواسته د دښمن عسکرو زندان ته ورکتلي وای او يومخ خالي يې ليدلای وای نو بيا هم خبره افشا کیده، له همدې امله د بنديانو درايستلو کار تر نيم ساعته پورې وځنډول شو، په دوه بجې بيا د ملگرو

رايستل پيل شول او تر ۳ بجو پورې مڪمل زندانيان را ويستل شول، بايد ووايو چې درايستلو په وخت كې دتونل په دواړو سرونو كې بنديان تلاشي كيدل، په لوړ سر كې له دوى نه اضافي شيان لكه بكسونو، او نور منقوله شيان غورځول كيدل ځكه ددوى انتقال يي ځنډاوه، او كيداى شي ددوى د بيا نيول كيدو سبب گرځيدلي واى، دغه راز له هرملگري څخه تردرى زره زياتې پيسې اخيستل كيدې او هغو ته ور كول كيدلي چې پيسې نه درلودې.

د بنديانو درايستلو په مهال د زندان په داخل كې هم نظم خورا برابر و، تعين شوي ملگري په نوبت هرې كوتې ته ورتلل بنديان يي راو يښول او دتونل په خوا يي رهبرى كول، زندانيان چې څنگه له تونله راوتل نو په سراى كې په ولاړو موټرو كې كينول كيدل، بايد وويل شي چې په هر موټر كې ۳۲ تنه بنديان ځاى په ځاى كيدل، كله چې ټول بنديان راوتل نو لس باندي درى بجې وې چې موټرو ته دروانيدو اجازه ور كړل شوه، موټر له سراى نه ووتل دغه راز يوشمير بنديان په ديواله كې له يوه غار څخه دمحلله جات په خوا مخ په جنوب هم ووتل، خو هغو ته هدايت داسې و، چې له څه مزله وروسته بېرته د كندهار - هرات عمومي سر ك ته راپورته شي، او دلين په موټرو كې ځان له سيمې وباسي، بايد وويل شي چې د بنديانو د انتقال لپاره درايستل شويو موټرو له جملې دوو موټرو يوه يوه بله پېره هم وكړه، او چې درى نيم يا څه كم څلور بجې كيدلې د زندان په شاوخوا كې هيڅوك هم پاته نه وو.

بايد وويل شي چې له زندانه بهر دمجاهدينو د احتياط او هوښيارۍ برکت و، چې د بنمن په جريان خبر او اگاه نه شو، كنه همدغه سراى د زندان د امنيتي برج نه يوازې شل متره فاصله لري، او د سراى

منځ له همدې برج څخه بنكاري، دغه راز د دښمن امنيتي كامره د همدې سړای دروازي ته مخامخ متوجه وه، خو ترپايه يې هيڅ هم كشف نه كړل.

د عملياتو مصارف

بايد ووايو چې دې عملياتو هيڅ ځاني زيان نه درلود او نه دمجاهدينو يوه مرمۍ په كې مصرف شوې ده، دغه راز يې مالي زيانونه او مصارف هم ترهغه ډير كم وه چې اټكل يې كيږي، د عملياتو دمشر په وينا په تيرو پنځه نيمو مياشتو كې ددوي ټول مصارف يوازې نهه لکه افغانينو ته رسېږي، په دې كې د سړای له كرايې، دملگرو له خوراك، دموترو له كرايې او داسې نورو مصارفو نيولې هغه زيان شوي شيان هم شامل دي چې په وروستۍ ورځ په سړای كې پاته شول، د عملياتو مشر مجاهد ملگري (چې ددې عملياتو د ترسره كولو لپاره يې دگاډرو كارخانه جوړه كړې وه) وايي چې په پنځه نيمو مياشتو كې مو سل سيمتي گادړ هم جوړ او خرڅ كړل چې ښه گټه يې وكړه، دی وايي د عملياتو په پای كې چې كله د وروستيو كسانو په توگه له سيمي و تلو او سړای ته مو د وروستي ځل لپاره قلف اچاوه، نو په تونل كې مو ۴۵ بتۍ، او هوا توليدونكې بنۍ چالانې پرې ايښې وې، دغه راز مو دگاډر جوړولو لس قالبونه، د ۵۰ زرو افغانينو فولادي سيخ، دوه جنراتورونه، دوه لاسي گادۍ، دوه جېكونه، او څو پېرې جغل هم پرې ښود، خوله دې تاريخي سړای څخه مو هغه گټه ترلاسه او وايستله چې له دغو لږو مالي تاوانونه سره په هيڅ وجه هم د پرتلې وړ نه بلل كيږي.

پای (له څرك مجلې نه په مننه)

د کندهار محبس د ماتيدلو په اړه د اسلامي امارت درهبري شورای اعلاميه

تيره شپه (۲۰۱۱/۴/۲۵) د متعال څښتن جل جلاله په نصرت او فضل، د اسلامي امارت مجاهدين په دې و توانيدل، ترڅو ديولې برياليو تاکتيکي عملياتو په پايله کې، د کندهار ښار په محبس کې ټولو موجودو ۵۴۱ تنه زنداني مجاهدينو ته نجات ورکړي. مور ددې سترې جهادي بريا د پيرزوينې له امله د متعال او ناصر خدای جل جلاله شکر ادا کوو او دغه لوی انعام يې په لايتناهي حمدونو لمانځو.

دغه راز ددې سترې فتحې له امله د افغانستان مجاهد اولس، دروان جهاد ټولو مجاهدينو، د بنديانو کورنيو او په مجموع کې درست اسلامي امت ته مبارکي وايو.

بايد ووايو چې د کندهار په زندان باندې له تيرو دوو ځلو عملياتو وروسته، اوس د ښمن د زندان ساتلو ته خورا ډيره توجه اړولې وه، د زندان په شاوخوا کې يې د کورنيو او بهرنيو سرتيرو پوستې جوړې کړې وې، خنډونه يې ايستلي، سمټي ديالونه يې درولي، امنيتي کامرې او نور څارونکي وسائل يې نصب کړي وو، خو د حق دلارې مجاهدينو يو ځل بيا د نړۍ په ستر استعماري نظامي طاقت او په غرب کې د هغه په روزل شويو او پالل شويو داخلي لاسپو څو خپله تاکتيکي بريا ثابته کړه. مجاهدينو پدې سره د امريکا د ترټولو ستايل شوي جنرال پيټرايوس هغه درواغجنې ادعاوې هم درې وړې کړې چې ويل يې ((کندهار کې مو د طالبانو قوت مات کړی دی او ښکاره نظامي لاسته راوړنې لرو)). رښتيا باطل شور او زور لري، خو ماهيت نلري. د کندهار د زندان ماتولو وښوده چې امريکا او باطل انډيوالان يې يوازې په ډنډورو

او پوچو تبليغاتو پايي، خو بې بنسټه ډنډورې بيا د ذلت نه ډكې پاييلې لري. گران هيوادوال ويني چې دهيواد په سطحه، عمل او ابتكار تل د مجاهدينو په لاس كې دي.

همداراز، په نورو ولاياتو كې د مجاهدينو وروستنيو مؤثرو عملياتو، د امريكا د ولس او نړۍ د ولسونو په نظر كې، د امريكايي ځواكونو د مشر جنرال ډيويد پيټرايوس هغه كاډبانه موقف، بې اعتباره كړ چې وايي د افغانستان په سطحه يې بڼې نظامي برياوې ترلاسه كړې دي. د خدا خبره ده چې د كندهار د زندان د ماتيدو نه يوه ورځ د مخه، د پنتاگون يوه مشر وويل چې: ((په روان ۲۰۱۱ كال كې به طالبان بيخي له افغانسان څخه محو كړي، چې بيا به په هيواد كې موجود نه وي!!)). مونږ د پنتاگون دغو مشهورو درواغجنو ته يوازې دا وايو چې د مارچې او كندهار د عملياتو ناكامي، د كورنگل او د پيچ ددرې نه د امريكايي عسكرو په شاتگ، د طالبانو د محو كيدو معنا لري او كه ستاسې د شكست؟! د گوداگۍ ادارې د دفاع وزير دفتر ته د مجاهدينو لاره موندل د چا برې بڼي؟ ستاسو په معاش خورو پوليسو ستاسو وژل د چا دبرلاسي ثبوت دي؟ تاسې ته اوس يوازې درواغ او په مظلومو ملكي افغانانو بمباري، د شنو فصلونو او باغونو تباه كول او له مظلومو افغانانو زندانونه ډكول درپاته دي؟ لاكن څه شو ستاسې د بشر حقوق او څه شوه ستاسې ديموكراسي؟ په هر ميدان كې پاته ياست.

دا چې مجاهدين د ځواك او مورال له اړخه د قوت په حال كې دي، او افغان مجاهد اولس يې تر شاه ولاړ دي، دغه راز به ان شا الله د بنمن له پرله پسې پوځي او سياسي شكستونو سره مخامخ كيږي، نړيوال اشغالگر او داخلي اجيران يې بايد نور له خپل سرزورې سياست څخه لاس واخلي او د افغانانو هيواد افغانانو ته پرېږدي، له دې سره هم مهال

هغه لويديځ اولسونه چې حکومتونه يې د افغانستان په اشغال کې سهم لري بايد د افغانستان دروانو جرياناتو دقيق جاج واخلې او په افغانستان کې دفوځي وضعيت موازنه له سره وارزوي او په بنسټ يې خپل حکومتونه له بې هدفه او تاواني جگړې څخه راوگرځوي.

په ټوله کې بايد ووايو چې دکندهار دا وروستي عمليات دکندهار ښار دنورو عملياتو غوندي له هره اړخه خورا موفق عمليات و، الله تعالی دې هغو مجاهدينو ته چې ددې پروگرام په برياليتوب کې يې داڅومياشته خواري کړې دي، اجر عظيم او نعم البدل ورنصيب کړي. الله تعالی دې په راتلونکې کې دداسې پيرزوينو په ذريعه په هيواد کې د واقعي اسلامي نظام راتگ يقيني کړي.

د اسلامي امارت رهبري شوری

(له الاماره ويب پاڼې نه په مننه)

دکندهار زندان له يوه تن ماتوونکي مجاهد سره د الاماره وېب پاڼې ځانگړې مرکه

مرکیال: عمران خليل

د الاماره وېب پاڼې درنو مينوالو موردمرکو او راپورتازونو په لړ کې مو دا ځل دکندهار زندان د ماتيدو او ۵۴۱ تنو مجاهدينو دراخلصيدو د تاريخي او له وياړه ډکې کارنامې دمعلوماتو په اړه د زندان د ماتيدو د پلان جوړونکو له جملې نه له يوه تن مجاهد سره مرکه

کړې، مرکه کوونکی مجاهد چې دا کاريي په پوره اخلاص ترسره کړې نه غواړي چې نوم يې واخيستل شي او يا تشهير شي نو ځکه يې دده له غوښتنې سره سم له مستعار نامه اخيستلو هم تيريږو.. بسم الله الرحمن الرحيم

ډير قدرمن او محترم مجاهد ورور ترهرڅه مخکې دکندهار د زندان د ماتيدو او دمجاهدينو د ازاديدلو او ددې سترې فتحې مبارکې تاسو او ټولو مجاهدينو ته وايو الله تبارک و تعالی دې دظالمانو په منگولو کې نور پاته مجاهدين هم په خپل فضل او کرم ازاد کړي.

محترم ! که په پيل کې راته ووايست چې دکندهار زندان د ماتيدو او د زندان منځ ته دتونل کيندلو پلان مو په اول سر کې څرنگه جوړ او دې ستر او له زحمتونو ډک کار ته مو ملا څرنگه وټوله که په دې اړه معلومات راسره گډه کړئ؟

جواب: نحمده ونصلي على رسوله الكريم

اما بعد فاعوذ بالله من الشطن الرجيم بسم الرحمن الرحيم، والذين جاهدو فينا لنهدينهم سبلنا، صدق الله العظيم

محترم وروره په دې زموږ ايمان او يقين دې چې څوک دالله په لار کې د خدمت لپاره راوځي نو دالله ج نصرت او مرسته به حتما ورسره وي ستاسو د سوال په اړه به ووايم موږ چې دمحبس د ماتيدو د پلان جوړولو اراده وکړه، په پورته ذکر شوي ايات مبارک مو يقين وو چې الله ج فرمايي څوک چې دالله په لار کې ووځي الله ج دهغه لپاره دنجات او کاميابي لارې ورنښي زندان د ماتيدو په پلان کې زموږ تکیه يوازي دالله ج په مرسته وه او دې له مشکلاتو او خطراتو ډک کار ته مو ځکه هوډ وکړ چې دکندهار په محبس کې زيات شمير مجاهدينو ترسخت

کړ او او مشقت لاندې شپې تيرولې دوخت د ظالمو چارواکو له خوا په ډول ډول عذابونو شکنجه کيدل، داکثرو مجاهدينو دراخلاصيدو تمه نه وه ځينې يې ظالمانو په اعدام محکوم کړي وو او دبعضو پر سر بيا ډيرې لوړې روپۍ ايښودل شوي وي چې دې مظلومو انسانانو د ابار نشوای او چتولاي او ځينو بنديانو ته ويل شوي وو چې تاسو به کابل او باگرام ته انتقال کړو، نو دا ټول ددې سبب شو چې موږ يې دې کار ته وهڅولو او کلک عزم مو وکړ چې ددې مظلومانو دراخلاصولو لپاره به هرنگه مشکلات پر ځان برداشت وو او خپله بندگي سعیه به کوو، هغه وو چې الله ج په دې کار کې موږ کامياب کړو او خپل هدف ته ورسيدو.

ددتونل د کيندلو پلان داسی وو چې لومړي مجاهدينو دکندهار دمرکزي محبس چې دکندهار هرات پر لويه لار دسرپوزې په سيمه کې واقع دي، دسرک په پنځه متري کې دجنوب طرف ته يو کور کرایه کړ چې څو کوټې يې درلودې مجاهدينو دلته ظاهر ادساختماني شرکت په نامه، دگاډرو او نورو ساختماني وسايلو د جوړولو کار پيل کړ خوچي شا وخوا خلگ په دې ډاډه شول چې دلته ساختماني کار روان دی، له هغه وروسته دسرای ديوي کوټې په دننه برخه کې مجاهدينو دتونل (لغم) پرخوله کيندلو دالله جل جلاله په نصرت کار پيل کړ او ورو-ورو دا کار پر مخ تللی، تقريبا دپنځنيمو مياشتو په مدت کې دتونل کار پایته ورسيد کوم ځای ته چې مجاهدينو غوښتل هلته ورسيدل.

کومه شپه چې ټول کار خلاص شو او يوازي دمحبس دننه دهغې کوټې سميتي غولۍ پاته وو، چيرته چې مجاهدين او سيدل، د ۲۰۱۱ کال داپريل د مياشتې (۲۳) نېټه دشپې دلسو بجو مهال وو چې له لاندي خوا مو دکوټې غولې سوری کړ، په دې وخت کې دمحبس دننه يوازي درې تنه بندي مجاهدين له دې پلان نه خبر وو، کله چې غولۍ سوري شو موږ او

بندي مجاهدينو سره وليدل په ډير تلوار مو هغوي، له ټول پلان څخه خبر كړل او دا مو ورته وويل، انتها يي كوشش وكړي چې موږ ډير كم وخت لرو ترڅو ټول بندي مجاهدين انتقال كړو، له هغه وروسته مو د تونل له دباندي برخې نه دراغځيدلي تليفون غوړې، دوي ته وركړه ترڅو د تونل دننه برخه او دباندي مجاهدين سره په تماس كې وي، دمحبس دننه څو تنو مجاهدينو ته مو څوميله تومانچې او برچې وركړې كه كوم مزاحمت رامخته كېږي له دې وسلو نه به كار اخلي، له دې سره سم په پلان خبرو مجاهدينو ویده بنديان په نوبت رابيدارول او تونل ته يې راکښته كول، په پلان خبردارو مجاهدينو ته موهدايت وركړ چې كه كوم بنديان مجاهدين بې زړه كېږي او وتلو ته زړه نه ښه كوي نو هغه په زور دې ته مجبوره وي چې راووزي، نور له پلان سره سم دمجاهدينو انتقال پيل شو.

پوښتنه: ددې تونل داوږدوالي او سوراندازه څومره وه؟

جواب: دا تونل دوه متره ترمخكه لاندي پيل شوي وو، اوږدوالي يې تقريبا ۳۲۰ متره (البته په دې كې ۱۲۰ متره هغه برخه وه چې مجاهدينو طرف غلط كړې و او اضافي خواري يې كړې وه) او نور دومره اندازه وو چې سړي لږ چوخ (په ملاكوږ) پكې تللي شوي، په هر تقدير ښه په اسانۍ سره پكې تگ كيدلای شوي دمجاهدينو دانتقال په وخت كې موږ له هيڅ مشكل سره نه يو مخ شوي.

پوښتنه: د تونل په كيندلو كې له كومو وسايلو نه كار واخيستل شو؟

جواب: وسايل ټول عادي وسايل وو هغه وسايل چې زموږ او ستاسو كاريگر خلك ترې كار اخلي لكه كولنگ، بېلچه او لاسي رپړې، ماتاسو ته وويل چې دا كار ددغو وسايلو ترسويې لوړ وو مگر يوازي دالله نصرت وو چې موږ نه مايوسه كيدو او نه له دې كاره سترېكيدو.

پوښتنه: داچې داتونل ۳۶۰ متره اوږد وو زياته خاوره به راوتلي
وه دا خاوره تاسو چيرته انباره وله؟

جواب: خاوره مور پر يوه ځاي نه اچوله ددې لپاره ترتيب داسی
وو، يو مازدا موټر خاص ددې لپاره ولاړ وو چې دتونل څخه کومه خاوره
راوړي هغه دباندې انتقال کړي، مور د خاورې درايستلو لپاره کوچنۍ
ريږۍ جوړې کړې وې چې دهغو په واسطه به خاوره رايستل کيده او په
هغه گړي به موټر ته پورته کيده پر مخکه مونه اچوله، په ټوله شپه کې
مجاهدينو دومره کار کاوه چې ايله دا يو موټر بار کړي، هغه موټر به دا
خاوره بازار ته وړه، ډير وخت داسی وو چې هغه به يې پر کوم چا خرڅه
کړه، څرنگه چې زموږ ځاي د ساختماني شرکت په نوم خلگو پيژانده نو
دموټر دانتقال پر وخت خلگو ته سوال نه پيدا کيده چې دلته څرنگه موټر
هميشه رفت امد کوي.

پوښتنه: په تونل کې څومره کسانو کار کاوه، او څه وخت به دا
کار پيل کيدی؟

جواب: لومړی تر دوو مياشتو پورې څلورو کسانو کار په کې
کاوه، بيا اته کسان شول چې دژمي په موسم کې به يې د شپې له ۸ نيمو
بجو تر سهاره کار کاوه وروسته چې شپې کوچنۍ شوې نو موږ کسان
کرار کرار زياتول چې دپای ته رسيدو تر وخته يې شمير تقريبا ۲۱ کسانو
ته ورسيده، بايد ووايم چې په دې ملگرو کې ډير کسان د خاورې په
انتقال مصروف وو او دکولنگ کار لږو کسانو کاوه، په دې کسانو کې
زموږ خورا همتناک مجاهد ملگري رايوځای شوي ؤ، تردې چې دهمدې
ملگرو له جملې تر ۳۰۰ متره مسافې پورې کولنگ يوازې يو تن وواوه.

او کار يوازي د شپې لمخې کيده دورځي دلته کار امکان نه درلود، څو کسان دلته په سراي کې او سيدل او نور به له دباندي ورته راتلل، د شپې به کار پيليده بيا تر سهاره، له هغه وروسته به زيات کسان بېرته په تياره کې خپلو ځايونو ته تلل بله شپه به بيا راتلل.

پوښتنه: دا چې تونل څومره اوږد يري هلته دا کسيجن او هوا کمبود رامنځ ته کيږي او يو ډول نفس تنگي پېښيږي د دې لپاره تاسو څه ترتيب درلود؟

جواب: د تونل کيندلو په وخت تر يونيم سل متره پورې موږ د هوا له کمبود سره نه يو مخامخ شوي له هغه وروسته نفس تنگي پيدا شوه او دومره زياته شوه چې د کار هيڅ امکان نه و، بيا موږ «برقي پکې» پيدا کړې، هغو د نفس تنگۍ ستونزه کموله خو سردرد يې لاره، بيا مجبور شوو، يو ډول بنۍ مو جوړې کړې چې بهر به لگيدلې وې او د پايپ په واسطه يې هوا داخل ته پمپ کوله، دا بيا ښه موثر شى و، خو د نفس تنگۍ ستونزه په ژمي ډيره وه چې اوږې شو بيا په تونل کې دننه نفس تنگي دومره نه وه.

پوښتنه: د کندهار به زندان کې څو بلاکونه دي چې بنديان پکې ساتل کيږي او دا تونل هم ډير اوږد دي نو تاسو څنگه وکولای شواى چې له دې نورو بلاکونو تير شي او ستاسو هدف سياسى بلاک ته ځان ورسوي تاسو درهنمايي لپاره له کومو خاصو آلو نه کار اخيست که څنگه؟

جواب: په اول سر کې دومره مشکل نه وو او نه کومو الوتو ته ضرورت پېښيده او بل زموږ اکثرا تونل کيندو نکي مجاهدين د دې سيمې بلد خلگ وو اندازه ورته مالوميدله خو کله چې تونل پر مخ ولاړ له هغه وروسته موږ نشواي کولای چې خپل هدف ته سيده ولاړ شو، وروسته موږ لار ورکه کړه او تقريباً ۱۲۰ متره کار مو عبث کړى و اوله زندان څخه بيخي

بلي خوا ته كاربه تللي وو، بيا مور له انټرنېټ څخه د زندان نقشه راويسته او هغې ته موكتل ورسره مو له فاصله پيژندونكو آلوده كار اخيسته چې، بيا مور ته كوم مشكل نه وو، ستاسوپه خبره رښتيا هم زموږ تر همدې پورې په مخ كې ډير ځايونه دي، لومړي دهرات - كندهار لوى سړك له هغه وروسته يوه داوبو وياله تيره شوې او بيا په محبس كې د توقيف خانې بلاك، جنايي بلاك او سياسي بلاك دي مور د الله ج په نصرت تردغو ټولو نقطو تير شو لومړى مو د توقيف خانې مطلوب اطاق ته ځان ورساوه او وروسته د سياسي بلاك او نوم نمبر كوتې ته.

پوښتنه: د كابل د گډوډاگۍ ادارې استخباراتي كسانو وويل چې دغه سراي چې د تونل كار پكې پيل شوي و دوه نيمې مياشتې مخكې د پوليسو لخوا تلاشي شوي و ددوي دا ادعا تر كومه ځايه سمه ده؟

جواب: دا خبره بلكل بې اساسه ده په دې څه كم شپږ مياشتې كې د تلاشي او يا نورې پلټنې لپاره نه په بنكاره او نه د كومې پلمې لمخې څوك راغلي دي، كه څه هم دې ځاي ته شا وخوا د زندان د امنيتي كسانو ځاي ډير نژدې و، او دې ځاي ته به عام كسان هم راتلل، خو مور د اكار دومره په احتياط كاوه چې هيڅ څوك نه پوهيدل چې دلته كوم كار روان دي چې كار به پايته رسیده سمدستي به مور د تونل خوله پټوله او فرش به مو پرې اواراوه، عجيبه داده چې دې كوتې ته چې تونل خوله وه پكې كله كله به پوليس راغلل يا به يې اوبه او يا به يې له مور سره چاوي وڅښلې، مگر الله ج هغوي كاڼه او رانده كړي وو په هيڅ نه پوهيدل.

پوښتنه: د تونل كار خو څه كم شپږ مياشتې واخيستي او درې مياشتې وړاندي د ژمي موسم و، نو په هغه وخت كې تاسو ددې خطر نه احساساوه چې دلنډ بل له امله به دا تونل كښيني او يا به ونړيږي؟

جواب: يو خو داتونل ترمخكه دوه نيم متره لاندي پيل شوي و او دوهم سړ كال په ژمي كې دنورو كالونو په نسبت دومره بارانونه نه وو چې داوبو نو دې ډير لاندي لار شي، خوبيا هم پر كومو ځايونو چې مورډيريدلو چې زيم ونكړي او يا لاندي كښته نشي، لكه د كندهار - هرات سړك چې ډير درانه موټر پرې تيريزي او تردې مخكې يوه وياله ده، دې ځايونو ته مويو ډول تختې وركړې چې هغه ځايونه يې بنه محكم نيولي وو.

پوښتنه: له عامو خلگو سره داسوال دي چې په دې دومره اوږده او تنگ تونل كې تر ۵۰۰ دزياتو كسانو راتيريدل ډير مشكل كار دي ضرور دهوا د كمبود له امله نفس تنگې رامنځ ته كيږي او كه لږ لږ نفر انتقالوي نو بيا وخت كم دى يوازي څو ساعتونه دي چې تاسو بايد خپل كار پايته رسولای واي كه په دې اړه لږ توضيحات راكړئ؟

جواب: يوازي دالله حضرت وو چې مورډيې په دې مشكل امتحان كې كامياب كړو، او ددې كار په بنه ترتيب سره د انجامولو لارې يې راوښولې، لكه مخكې چې مو وويل دگيس درامنځ ته كيدو او دهوا تازه كيدو لپاره مورډهوا دپمپ لپاره دتونل په خوله كې يوه اله نصب كړې وه چې د(بنې) په واسطه يې هوا پمپ كوله، او له دې سره سره مو دتونل بل سر او په منځ كې څو ځايه برقي پنكې اېښې وې، او بل دټولو بنديانو انتقال په يو ځل نه وو، په محبس كې دننه له پلانه خبردارو مجاهدينو به دهرې كوتې بنديان راوښولول لږ لږ نغربه يې لغم ته شوه (داخل) كول په تونل كې دغځيدلې ټليفون په واسطه به دتونل له سر سره تماس نيول كيده چې دهغې ډلې سر به هلته ورسيد نو دبلې كوتې بنديان به راوښندل او تردې دمخه يوه كوټه هم په بله كوټه نه وه خبره چې څه تيريزى ځكه كه خبر شوى واى ضرور شور، اوناړې جوړيدې او مشكلات يې راپيدا كول، چې په دې ترتيب سره مورډه هېڅ مشكل سره نه يو منځ شوي.

پوښتنه: کله چې د اتونل هغې کوټې ته ورسيد چې ستاسو مدنظر و، د دې کوټې فرش او غولۍ خو سيميټې او ډير کلک و، پردې چې د کلنگ وړ کيږي حتما رغ او درب کوي کيدای شي امنيتي پوليس خبر شوي واي، دا سميټه تاسو څنگه مات کړې؟

جواب: هو ستاسو خبره سمه ده کله چې مور نور تونل پایته ورساوه او يوازې دا گانگريټي غولۍ پاته و، په دې وخت کې مويو قسم لويې او سپينې پايې سميټې فرش ته ورکړې اولاندي مو دموتېر جيک ترلاندي کړ او سوکه سوکه مو حرکت ورکاوه چې له دې سره درب نه رامنځ ته کيده او دکوټې فرش لوړ پورته کيده ترڅو يو مخ دا سميټه واوبست او دلغم خوله مو پرې کړه.

پوښتنه: دبنديانو انتقال له محبس نه په څو بجې پيل شو، او چې کله دباندې راوتل بيا يې له هغه ځايه په څه ډول انتقال وشو؟

جواب: دمجاهدينو انتقال د شپې پر لس بجې پيل شو او تر ۳ بجو پورې ټول د الله ج په نصرت راوتل، کله چې بندي مجاهدین دباندې راوتل لږ اندازه يې په پښو تگ کاوه او وروسته بيا څو عرادې لوي مويو ولاړو و کوم مجاهدین چې په ښار کې نه وو بلد او دلرې سيمو وو هغوي په مويو کې انتقال شول او کومو کسانو چې په ښار کې شناخت درلود هغوي ته اجازه ورکړل شوه چې ځان خپله تر محفوظ ځايه ورسوي، دانو داسې وخت وو چې دبناړي مويو يوه اندازه عبور او مرور پيل شو مور ته معلومات کيده چې تردې دمه لا دښمن نه وو خبر چې مور تعقيب کړي، يوه خبره بايد ياده کړو مور ددې په خاطر چې تر وخت مخکې دښمن خبر نشی او يا بندي مجاهدین بې باکي ونکړي دټليفون په واسطه دوستانو ته حال ورنکړي، ددې په خاطر مو داسې پلان جوړ کړي وو، هر بندي چې به له تونله راوتی هغه به کلک

تلاشي كېده او ټول شيان به ترې اخيستل كيدل يو ازي دو مره پيسې وركول كيدې چې هغه تريو ځايه ځان په ورسوي.

پوښتنه: كه دمجاهدينو دراو تلو په وخت كې دښمن خبرشوي واي بيا به تاسو څه كول؟

جواب: موږ ددې خطر لپاره مخكې تر مخكې لا تصميم نيولي و، دمحبس په شاوخوا كې مو وسلوال او فدايي مجاهدين ځاي پر ځاي كړي وو كه دښمن خبر شوي واي او دراو تلو كوشش يې كړي واي ناڅاپي حملې به پرې كيدلي او مخه به يې نيول كېده.

پوښتنه: څرنگه چې دا ډير عظيم كارو ځيني خلك گومان كوي چې كيداي شي په دې كار كې دنورو كړيو لاس وي او دهغوي له لوري به مجاهدينو ته ډير پر مختللي وسايل په واك كې وركړل شوي وي په دې هكله تاسو څه وياست؟

جواب: داڅو هيڅ پټه خبره نه ده هغه وسايل چې موږ كار ترې اخيسته ټول هلته پراته دي چې هغه عادي وسايل كلنگ او بيلچې دي چې هلته پاته شول، او په دې كې نور دهيجا لاس نشته يو ازي داسلامي امارت مجاهدين وو چې د امارت دمشرانو تر قوماندې او مشورې لاندي يې دا عظيمه كارنامه ترسره كړه.

پوښتنه: ځيني خلك شك كوي چې دو مره طويل المدت پلان دمحبس دامنيتي كسانو او شاوخوا دپرتو پوليسو له همكاري پرته نه شي ترسره كيداي ضرور په دې كې امنيتي كسانو مرسته كړې ده؟

جواب: له موږ سره كه اجيرې اردو، پوليسو او نورو كسانو مرسته كولاي نو بيا دا دو مره مشكل كار ته څه ضرورت وو نورې ډيرې طريقې وې يوه بله لنډه لاره به مو كتلي واي، كه دمحبس امنيتي كسانو

همكاري كولای نو بيا دا دومره لوی مزله ته اړتيا څه وه؟، هغوي كولای شواي چې دمحبس دروازه په يوه حكمت خلاصه كړي، او يا دننه بنديانو ته وسایل وروړي چې بنديان خپله په لنډه لار وتلي واي، مگر داسی نه وو هغوي هيڅ همكاري نه ده كړې، او بل په دې كې موږ له هيچا مرسته نه غوښته ځكه چې په هغه صورت كې بيا دا پروگرام داسی پټ نه پاته كيدو لكه اوس، حتما به تروخت دمخه موږ افشا كيدلو.

مجاهدينو يوازي دالله په نصرت سره دې كار ته كلکه اراده وكړه اودا وعده مو سره كړې وه چې راز به ساتو او خاص دالله درضادلاسته راوړلو لپاره به داكار كوو، په ډير لوړ عظم مو دا كار پيل كړ، بايد ووايم چې په دې كې له مجاهدينو پرته دهیچا لاس نشته.

پوښتنه: دتونل خوله خو په يوه كوټه كې راخلاصه شوي مجاهدينو ددې نورو كوټو دروازي څرنگه خلاصې كړي ځكه دشپې له خواخو د بلاك هره كوټه ځانته بنده وي؟

جواب: نه داسي نه ده، دمحبس دعمومي بلاك لويه دروازه بنده وي دهميشه لپاره مگر دنورو كوټو دروازي نه بنديري ځكه دشپې لمخې دتشناب او اودس كولو ضرورت پيښېږي په وطاقونو كې دننه تشنابونه نه دي اماده.

پوښتنه: په راخلاصو شويو بنديانو كې مهم قومندانان هم موجود وو؟

جواب: هو دټولو ازادشويو بنديانو تعداد ۵۴۱ تنه وو په دې كې ۱۰۶ تنه قومندانان، دلگي مشران او سرگروپان وو، چې ازاد شول، دا كسان زموږ ډير دكار خلگ دي، چې تربند دمخه يې په جهادي امورو كې ډير ښه فعاليتونه ترسره كول، زه الله ج ته اميد لرم چې په راتلونكې كې به هم الله تعالي ددين دخدمت په لار كې ښه كار ترې واخلي.

پوښتنه: د کندهار د ګوډاګې ادارې امنيتي کسانو ادعا وکړه چې له زندانه د تللو مجاهدينو له جملې نه يې ۷۱ تنه بنديان بيرته نيولي دي، ددوي دا ادعا ترکومه ځايه سمه ده؟

جواب: لله الحمد مجاهدين ټول ترخپلو ځايونو په خير ورسيدل، امنيتي کسان اوس د خپلې کمزوري دپټولو او دخلگو دتوجه اړولو لپاره يوازې په درواغو تبليغات کوي، د ښار په مختلفو برخو کې بې گناه ملکي وگړي چې دمزدوريو او کار او بار لپاره له اطرافو او ولسواليو څخه ښار ته راغلي وي، گرفتاره وي او د بنديانو په نامه يې معرفي کوي، زه تاسو ته په اطمینان وایم چې مجاهدينو کافي وخت درلود چې ترخپل ټاکلي هدفه پوري ځان ورسوي ځکه د ښمن هغه ورځ سهار له لمړختو وروسته خبر شو چې په دې وخت کې مجاهدين ترډیره حده تللي وو، او بل د ښمن امنيتي کسان لويو لارو ته متوجه ول، ولي مجاهدين اکثر ددې سيمو بلد خلگ وو په ټولو پياده لارو او کوچو کې شناخته وو پر هغو لارو يې ځانونه وايستل.

پوښتنه: ډير محترم مجاهد وروره! مجاهدينو او اولس ته څه پيغام لرئ؟

جواب: ترهرڅه مخکې ټولو مجاهدينو او دافغانستان غيرتمن مجاهد اولس ته ددې وروستيو سترو کاميابيو مبارکي وایم الله ج دي د مجاهدينو قربانۍ قبولي کړي.

مجاهدينو وروڼو او ټول اولس ته يوازې داويل غواړم چې انشاء الله اوسني يرغلگر به دروسي يرغلگرو غوندې ستاسو د قربانيو په نتيجه کې له ماتې سره مخ کيږي، يوه خبره کول غواړم، هغه دا چې له ښمن سره مقابله او د ښمن ته ماتې ورکول يوازې په حوصله کيږي مور

او تاسي بري ته يوازي په کلک عزم او ټينگه اراده رسيدلی شو، اشغالگر د بنمن او دهغوي گوډاگيان نور انشاالله له ماتې سره مخ دي لږ وخت حوصله غواړي او په اخلاص سره د بنمن مقابلې ته ودريرئ. مجاهدين وروڼه بايد خپلو مسوليتونو ته متوجه شي، د بنمن دسيسو او شومو پلانونو ته زيرک و اوسي، خدای مکره چې د مجاهدينو د بې غورۍ له وجې د اټولې کاميابۍ له لاسه ورنکړو او د قربانيو ثمره مو بې ځايه ولاړه نشي.

الاماره: ډير محترم وروړه! الله ج دي ستاسو ټولې قربانۍ چې په دې لاره کې مو ورکړي قبولي او منظوري کړي، دا چې له موږ سره مرکې کولو ته آماده شوي ستاسو نه يوه دنيا مننه کوو

— تاسو ته هم کور ودانۍ وايو چې زموږ او از تر نورو رسوي

(له الاماره ويب پاڼې نه په مننه)

زه دوهم ټن وم چې را ووتلم

ليکوال: حبيب مجاهد

۲۳ کلن محمد ادریس چې د کندهار ښار او سيدونکی دی، او له څو کلونو راهيسې يې د اسلامي امارت تر سرپرستۍ لاندې د کندهار ښار په ښاري چريکي عملياتو کې دنده ترسره کړې ده، له اوس څخه اووه مياشتې وړاندې د بنمن له خوا په کندهار ښار کې ونيول شو او د کندهار زندان ته وليږل شو، نوموړی وايي چې تراوسه يې محاکمه نه وه شوې، او د نيولو له مهاله بيا تراوسه د کندهار د لوی محبس په نهم اطاق کې له ۱۵ تنو نورو مجاهدينو سره اوسيده، نوموړی د کندهار له زندانه

دراخلاصو شويو سلگونو بنديانو په جمله کې دوهم کس و، چې له ايستل شوي تونل څخه ووت او هماغه معلوم کورته يې ځان ورساوه، نوموړي خپله نوره کيسه داسې راته تېره کړه.

د کندهار زندان جوړښت داسې دی، چې سياسي بلاک په منځ کې يو جلا ازاد ځای يا صحن لري د ټولو کوټو دروازې همدې ځای ته راپرې دي، نودلته يوازې د دې بلاک عمومي دروازه تړلې وي او د بلاک دننه د اطاقو دروازې هميشه خلاصې وي، چې له همدې امله بنديان د يوه اوبل اطاق ته ازادانه ورتلای شي، دغه رقم لمانځه ته هم ټول رايوځای کيږي.

ددوشنبې په شپه د زندان په همدې اطاق کې (چې وروسته د تونل سوری ورته راووت) زمونږ بندي مجاهدينو ملگرو نورو ملگرو ته ميلمستيا کړې وه، او له ټولو اطاقو يې يو يو يا دوه کسان ميلمانه کړي وه، دې ميلمستيا ته، د همدې بلاک د مسجد امام (چې يوبندي مولوي صاحب و) هم رابلل شوی و، اوزمونږ د اطاق په نمايندگي زه ورغلی وم، نوموړې ډوډی ته ورغلو ډوډی وخورل شوه، او وروسته مولوي صاحب خبرې شروع کړې، له لږ نصيحت نه وروسته مولوي صاحب حاضر ملگري دخلاصيدو له پلان څخه خبر کړل، چې تردې مهاله ملگري ترې خبر نه وو، هغه په خبرو کې په همدې کوټه کې ناستو ملگرو ته وويل چې نن شپه زمونږ دخلاصون عمليات ترسره کيږي، نوښه داده چې ورته اماده يو، ده وويل هرڅوک چې ووتل اصول دادي، چې سبا ترغرمې پورې به لومړی کوشش کوي چې تيلفون خلاص نه کړي، بيا که په تيلفون خبره کوي هم دا به نه وايي چې موږ داسې راخلاص شوو، له دې خبرو وروسته هغه ناستو ملگرو ته وويل چې ټول په پوره اخلاص دالله تعالی ذکر شروع کړي، ترڅو الله تعالی داپروگرام کامياب کړي، بيا موږ ټولو اذکار پيل کړل، تقريبا نيم ساعت به ټول ملگري په همدې اذکارو

مشغول وو، وروسته هغو ملگرو چې له دې پلان څخه خبر وو، دکوتې په يوه برخه کې توشکې او فرش ايسته کړل او غولې يې لغړ کړې، لږ وروسته له لاندې خوا څخه همدا ځای راوتکول شو، اولږ وروسته موږ ورته کتل چې لاندې ملگرو له همدې ځايه (جیک) لاندې کړې، او په زور ورکولو سره يې دکوتې سيمتي فرش راپورته کړ، څرنگه چې دا ځای ډير ژور و، نو دجیک دزور درسيډلو لپاره يې څو محکمې پایې ورته جوړې کړې وې، همدا پایې به يې دجیک په سر کيښودلې، او بيا يې زور ورکاوه، دوی درې واړه يې بيا هم جیک ورکړ، ترڅو يې په سيمتي غولي کې ښه ازاده خوله پرې کړه.

له دې وروسته لاندې ملگرو خپلو پاسنيو ارتباطي ملگرو ته، څوميله توپانچې، برچې او خنجران، او يو بکس راپورته کړ، په بکس کې مایوه دځمکنی تيلفون دستگاه (غوږی) او يوه فلم اخیستونکي کامره وليدل ځینی نور شيان هم و چې ماسهې نه کړل، په دې مهال چې مالاندې تونل ته وکتل دوه مجاهدین مې وليدل، چې يوه يې داشيان را کړل او وروسته دواړو واپس له تونل څخه بلې خواته ووتل، دلته نودبنديانو د ايستلو کار په زندان کې همغو څو تنو معلومو کسانو ته وسپارل شو، دوی دتيلفون يومزی چې دتونل له بل سر څخه يي راتير کړی و، دتيلفون له غوږې سره وصل کړ او په دې طريقه دتونل دواړو خواوو ترمنځ ارتباط قايم شو.

له دې وروسته ارتباطي کسانو په خپلو منځو کې توپانچې او برچې سره وويشلې او څو تنه خپل نور اعتمادی ملگري يي هم ورسره ملگري کړل، څرنگه چې له موږ سره په دې بلاک کې يوه دوه اطاقه جنایي قيديان وو، دغه رقم په ځينو کوټو کې حکومت خپل جاسوسان هم دبنديانو په نامه راسره اچولي وو، نومجاهدينو ويل که هغو څه

جنجال جوړاوه يا يې غالمغال کاوه، نو په دې وسلو او چرو به يې له منځه وړي، دغه رقم دوی وويل چې دا بيخي يو له انتظاره لرې پروگرام ده، کيدای شي ځيني مجاهد ملگري به باور ورباندي نه کوي او نه به وزي، چې په دې صورت کې په زور ايستل کيږي، دغه وخت نو همدې ارتباطي ملگرو مور حاضر و کسانو ته تونل ته له بنسکته کيدو مخکې وويل چې کله له تونل څخه بل سرته وزئ هلته زمونږ نور ملگري مجاهدين ولاړ دي، هغوی له تاسو اضافه پيسې، تلفونان او نور شيان اخلي، دغه راز تاسې خبرو او تلو ته نه پريږدي نو تاسې به له هغو ملگرو سره جنجال نه کوئ، او هر څه چې درته وايي هغه به منئ، مور ورته وويل سمه ده، نو په دې وخت کې دناستو کسانو له جملې لومړی يوبل ملگري تونل ته ورکوز شو او دوهم زه پسې وربنسکته شوم، تونل ازاد و، خويومخ هم ازاد نه و، يعنې په ټيټه ملا او خاپوړو سړی بڼه هوسا په کې تللای شواي، خوتونل مجاهدينو ډير عجيبه جوړ کړی و، په لسو پنځلسو مترو کې يې يوه بتۍ لگولې وه چې له امله يې تونل بيخي رڼاو، دغه رقم د هوالپاره مجاهدينو د تونل له يوه سره تر بله پورې تقريبا شپږ انچه غټ پایپ تير کړی و، د تونل په بهرني سر کې يې يو ماشين چالو کړی و، چې هغه په دې پایپ کې هوا پمپوله، بيا دننه يې په مختلفو ځايونو کې په همدې غځيدلي پایپ کې سوري کړي وو، چې له همدې امله تونل هيڅ نفس تنگي نه درلوده، دغه رقم په تونل کې دوه لينه هم تير شوي وو، چې يوڅو د تيلفون و او بل نه پوهيږم د برق و که د څه شي لين و، نوموړې په تونل کې تقريبا ۱۵ دقيقې مزل وکړ ترڅو بل سرته ورسيدو، له مانه يوکس مخکې و او تر شامې نور هم ډير کسان په تونل کې راروان وو، دلته چې د تونل خولې ته را ورسيدو نو دلته هم تقريبا لس پنځلس تنه مجاهدين له وسلو سره ولاړ وو، دوی له تونله راوتونکي ټول کسان

سخت تلاشي كول، له هر كس څخه يې ټيلفون او سيمكار ت اخيست، دغه رقم كه به له چا سره پيسې وې، نوله درې زره روپۍ زياتې پيسې يې هم چاته نه ورپريښودلې، دوى همدلته يو څادر نيولى و او له درى زره اضافه روپۍ يې له ټولو كسانو اخيستې او هغه څادره ته يې غورځولې، داددې لپاره كه به له كومو نورو بنديانو سره پيسې نه وې، اويا به له درى زره نه كمې پيسې ورسره وې، نودوى له همدې څادره څخه درى زره روپۍ ورپوره كولې، چې دا دټولو ملگرو دچلښت او پيسه دار كيدلو لپاره يو ډيره ښه لاره وه، نودلته چې راووتلو په دې كسانو كې څو نفره يې زما شناخته مجاهدين وو نوهغو زه هم په خپل كار كې ورسره ملگرى كړم، دلته په دې سراى كې پنځه شپږ لوى دسپارلى موټر ولاړ وو، نوموړ ته ملگرو هدايت وكړ چې كوم كسان له تونل نه راوړي، له تلاشي وروسته يې موټرو ته پورته كوئ او ورته وايئ چې خبرې او غږ به نه كوي يوازې دي خفيه اذكار وايي، ځكه دلته د زندان يو برج دې سراى ته بيخې نږدې و، او دوى ويل چې كه شور وكړئ د عسكرو راپام كيږي، نوپه دې طريقه بنديان له تونل نه راوتل او موږ په موټرو كې كينول، كوم موټر به چې ډك شو په هغه به موټر راكش كړ، وروسته چې ټول كسان راووتل مطلب راپوره شول، نوبيا ملگرو وويل چې په موټرو كې ډير ځاى نشته ځيني ملگري چې په همدې منطقه كې ښه بلد دي ښه داده، چې دمحله جات په خوا پياده ولاړ شي، نوددې سراى مخ خوا خود محبس په خوا خلاصه وه، نودسراى شاخوا چې دمحله جات په خوا خلاصه علاقه ده، دسراى دغه ديوال مو سوري كړ، وروسته هغه څو كسه ملگري چې غوښتل يې محلله جات ته ولاړ شي، هغه له همدې سوري نه ووتل او پياده دمحلله جات په خوا لاړل، زه او څلور ملگري مې چې دنبار وو، موږ مشوره سره وكړه چې دا موټر به خدايزده كومې خوا ته ځي، ښه داده چې

مور د بنار په خوا په خپله ولاړ شو، په همدې وخت کې دغه له بنديانو ډک موټر هم له سرای نه ووتل، مور پنځه ملگري لږ وروسته همدې عام سرک ته راووتو، د سرک په غاړه مو لږ انتظار وکړ لږ وروسته يوټکسي موټر راغی چې د بنار په خوا روان و، موټر ته مو لاس ورکړ او ټول په کې سپاره شوو، دغه وخت د سهار تقريبا څلور بجې وې، د بنار خواته چې راتلو په دند چوک باندې پوليسو موټر ته بتی راړنا کړه، او اشاره يې وکړه چې ځئ، دغه رقم په مدد چوک يې هم موټر ته بتی راړنا کړه، مگر نور غرض يې نه وکړ، نو بيا په دې طريقه بنار ته راغلو او الله تعالی مو نجات په نصيب کړ.

يوه خبره چې بايد ويې کړم داده چې د کندهار په محبس کې خويو همدا د سياسي بنديانو محبس دی، چې تقريبا ټول مجاهدين په کې بنديان و ورسره نږدې د توقيف خانې په نامه يو بل جلا بلاک هم شته، په دې توقيف خانه کې هم زمونږ د ملگرو (مجاهدو بنديانو) يوه کوټه وه، د دې تونل کيندو نکو مجاهدينو د توقيف خانې هغې کوټې ته هم له همدغه تونله يو جلا تونل ورايستلی و، چې په دې طريقه لله الحمد له توقيف خانې څخه هم لس پنځلس تنه مجاهدين ملگري را خلاص شول.

په بنار کې چې دورځې زه گرځيدلم، او يامې له سيمي نه معلومات کاوه، تر اتو بجو پورې عسکر نه وو خبر چې بنديان تېنډيدلي دي، ځکه تردې وخته په منطقه کې هيڅ تلاشي نه وه، له اتو بجو وروسته د دوی منډې شروع شوې، ځنگه چې عسکرو موږ په ورځ کې دوه ځلې شميرلو يو ځل سهار اته بجې او بيا ماسپينين، نوزما په گومان په اته بجې چې دوی سياسي بلاک ته ورغلي دي، نوبه يې ليدلي وي چې بنديان نشته، اوله هغه وروسته يې کونښن شروع کړ.

ماچي هلته معلومات وکړ په سياسي بلاک کې يو تن مجاهد بندي هم نه دی پاته شوی، يوازي هلته يوه کوټه وه، چې په هغه کې ليوښان بنديان وو، هغه ليوښان پاته شول، نور د سختو مريضانو او زخميانو په شمول ټول بنديان راويستل شول، تردې چې يوتن زخمي بندي چې په پښو کې يې سيخونه لرل، په تونل کې دمزله په وخت له ډيره درده بې هوښه شو، مگر ملگرو د بې هوښي په حالت کې له تونل څخه راويوست او په موټر کې يې انتقال کړ.

(له لراوبرويب پاڼې په مننه)

طالبان د ټولې ستراتيژۍ ننگوي

سيد سعيد

د ۲۰۱۱ز، د اپريل پر ۲۵مه نيټه رسنيو خبر ورکړ چې طالب سرتېرو په مټکه کې دننه په سلهاوومتره لارو هلې او بالاخره تېره شپه خپل مقصود منزل (د کندهار د عمومي محبس سياسي خانگي) ته رسيدلي دي. هېښونکې يې داچې هلته ته يې خپل «پنځه سوه» بندي ملگري په همدې پټه لار (تونل \ اسمخه) کې له ځان سره راايستلي او په همدې شپه کې يې خوندي ځايونو ته بيولي دي. طالبانو د کندهار د محبس له جنوب څخه تر زندان پورې د پنځو مياشتو کار او زيار وروسته ۳۶۰ متره لار پرې کړې او زندان ته يې سوري کړې ده. په داسې حال کې چې د زندان چارواکي تر لمرختو پورې خبر هم نه وو. د کندهار چارواکي د زندان له يادې شوي پيښې هغه مهال خبر شول چې ژورناليسټانو د طالبانو له خوا د پيښې

د جزئياتو تر نشر وروسته معلومات ځني و غوښتل. د دغه زندان څخه د سياسي بنديانو په دوامه لوي شمېرکي وتل لومړی ځل نه دی، د امریکايانو د نيو اک راهسي دوه واري نور هم په گڼ شمېرکي مجاهد زندانيان ترې په تينسته بريالي شوي دي. لومړی ځل په ۲۰۰۳ز، کال کي په دغه زندان کي بندي طالبان و توانيدل چي د زندان د دننه څخه نغمه د باندې و باسي او د طالبانو يو مشهور قوماندان شهيد عزيز اغا د څه باندې څلويښتوانو بېوالانو په گډون ترې سلامت ووت. دوهم ځل د ۲۰۰۸ز د جون پر ۱۳مه نيټه طالبانو د يو منظم بريد په پايله کي د دغه بدنام زندان څخه ترزر (۱۰۰۰) تنه ډير زندانی ملگري راخوشي او خپلو مرکزونو ته ورسول. دا (درېيم) ځل خويې په ټلوالې او حکومت داسي بې ساري گذار او کانه وکړه چي هغه د چا خبره «پزېرېکړي که شرم درلودای نو د چرې نوم به يې نه اخیست» يانې نور نونه بنا يې چي ټلواله اولاسپوڅی رژيم يې د تېر په شان تشي ادعاوي وکړي چي له طالبانو څخه يې پراخي سيمي نيولي دي، د و مره مجاهدین يې نيولی دي او هو مره په اصطلاح د دولت سره يوځای شوي دي. مجاهدین پر يرغلگر د بنمن نه تنها په پوځي برخه کي برلاسي دي بلکي په سياسي، فرهنگي او اجتماعي ډگرونو کي يې هم غلیم پر گوند وکړی دی. خو په لاندې کړنو کي يې د همدې نامراده غلیم له خوا صرف د زندانيانو سره دو حشت بېلگه بيزانځور ته تم کيږو.

د بشردو ستو !! انسان د بنمني :

د ۱۳۸۰مريز کال د ميزان د مياشتي د پنځلسمي نيټي راهيسي چي نړيوالي صليبي تروريستي ټلوالې د امریکا په مشرتابه، دخپلو استعماري او استثماري موخو او اهدافو د تحقق په خاطر د افغانستان پروياړلې خاوره ظالمانه او وحشيانه يرغل کړي دی، د افغانستان مظلوم او پردین مین ملت يې د کمونستانو د وحشتونو په څير د ډيموکراسۍ په

نامه د بشرد حقونو د اعيانو!! په لاس درندو بمباريو، وژلو، تړلو، نيولو او راز، راز و حشتونو په گرداب کي رابنکيل کړي دي. په افغانستان کي د امريکايي بنکېلاک د مظالمو يو ه بېلگه د لسهاوو زرو هيوادوالو نيول او د شبرغان، گوانتانامو، بگرام، کندهار او د پلي چرخي په زندانونو کي په داسي وحشيانه او غير انساني ډول ساتل دي، چي د جرمني د نازي زندانونو څخه هم په همدي امريکايي محبسونو کي د زندانيانو حالات ډير بېرېوونوکي او بېروونکي دي، حتی د بشریت په تاريخ کي بنيادم (انسان) ته د ډول شکنجواو تعذيبونو دور کولو مثالونه بيخي کم ترسترگو کيږي. که څه هم او بامادولسمشرۍ د ټاکنو په ځغاستو کي په پرله پسې توگه د اژمني تکرارولې چي ټول بدنام و حشي زندانونه په ځانگړي ډول گوانتانامو او..... به ترې ځکه د امريکا اعتبار ته يې په نړيواله کچه تاوان رسولی دی. ولي متأسفانه چي تراوسه لاگن شمېر افغانان صرف د يرغلگرو سره د مخالفت د شک او شهبې پربنسټ د گوانتانامو، بگرام او نورو پټيو او بنکاره زندانونو په تورو تيارو کي د هر ډول قانوني، حقوقي او بشري نورمونو او ارزښتونو خلاف له کلونو کلونو راهيسي بې پوښتني - گرو بړني پراته دي چي نه يې دکابل رژيم چي ځان ته د منتخب دولت نسبت هم کوي په اړه څه کولی شي اونه يې هم په درځنونو د بشري حقونو د دفاع په نوم ټولني غم خوري.

د بگرام زندان :

بي بي سي د بگرام د زندان څخه د ځوازاد شوو افغان بنديانو له خولې خبر ورکړ چي: د امريکايانو له خوا په هغه زندان کي ساتل شوي وو چي د تور زندان په نوم شهرت لري. دوی وايي چي: هلته په جلا- جلا سړو خونو کي د بنديانو ساتل، په شپو شپو بې خوبه کول، له

چتونورا څوړندول، په سپيوداړل، په وسلو ډارول، لڅ درول په اوبو کي غوټه کول او برېښنايي شارټونه ورکول معمول (قانون) دی. پردغو بنديانو د طالبانوسره د همکارۍ تورو، مگر پريوه يې هم ثابت نه شو. دا هغه بدنام زندان دی چي په ۲۰۰۲ زکال کي دوه تنه بنديان د امريکايي عسکرو له خوا دراڅوړندولو او وهلوله امله پکي شهيدان شول.

Le Nouvel Observateur ورځپاڼه د بگرام څخه د دروتنوازا د شوو افغان بنديانوله قوله ليکي چي د کابل ولايت اوسيدونکي دي په تېرو څلورو کلونو کي يې اسمان نه وليدلی اوس ورته عجيب ښکاري، هغوی د بگرام د تياره زندان په بندو پخو وکوټو کي په داسي قفسونو کي اچول شوي وو چي نه يې خوب پکي کولی شوی اونه هم سم پکي دريدلی شوی. د دغوازا د شوو بنديانوله ډلي څخه احمد هغه څوک دی چي کورنۍ يې فکر کاوه هغه (احمد) پخوا لامر شوی دی، خو خبرنه وو چي احمد اوس هم ژوندی او د امريکايانوسره د بگرام په زندان کي بندي دی. يوبل ازاد شوی تن حاجي گل رحمان دی چي دمخ غاښونه يې څو کاله مخکي د امريکايي عسکرو له لوري د وهلو ټکولو پر مهال مات شوي دي. هغه وايي: کله چي په لومړي ځل د بگرام زندان ته بوتلل شونو د امريکايانوله خوا په يڅچال ته ورته سره کوټه کي په ځنځيرونو ترلی تر ډول ډول شکنجولاندي ساتل کيده په داسي حال کي چي د بگرام د ساړه ژمي تر ټولو سختي سرې شپې او شپې وې. گل رحمان وايي: دهغې حادثې له امله چي له ده سره يونيول شوی بندي د زندان د ساتونکو له خوا تر څلورو ورځو پرله پسې راڅړولو وروسته ساه ورکړه سخت څوريرې. نوموړې ورځپاڼه ليکي چي د اسيرانوسره دا ډول بې رحمانه کړني په امريکايي زندانونو کي ديو منل شوي معيار په توگه ترسره کيږي. د بشري حقونو د ټولنو د تازه څيړنوله مخي د بگرام په

زندان کي دامهال شاوخوازر (۱۰۰۰) تنه افغانان د طالبانو سره د اړیکو درلودو په شک بنديان دي او د هر ډول قانوني برخورد څخه بې برخي زندان د تورو تمبوشاته د نامعلوم برخليک په غبرکي پراته دي. بلخو ايبا ويل کيږي چي امريکا د بگرام زندان چاري افغان ملگرو (گوډاگيانو) ته سپاري گويا چي ونيې افغانستان يو خپلواک هيواد دی هر څه يې افغانان پخپله ترسره کوي که څه هم امريکايي ځواکونه وايې چي د بگرام زندان واک به افغانانو ته ورکوي خو فکر نه کيږي چي د نوموړي زندان ټولي چاري دي دکابل ادارې ته حواله کړي. د بېلگي په توگه د افغانانو د نيولو، بندي کولو او بيا يې تر اورېدو مودې پوري په همدې تعذيبخايونو کي د دساتلو واک او اختيار به بيا هم د بهرنيانو په لاس کي وي نه د افغانانو.

مخفي او شخصي زندانونه :

په افغانستان کي د غربي ډيموکراسۍ په تېره يوه لسيزه کي په څرگندو امريکايي او دولتي زندانونو سربيره په پلازمينه کابل او نورو ولاياتو کي، د مخفي او شخصي زندانونو شميره هم خورا اوچته ده. ويل کيږي چي د زندانونه د کرزي د مشاورينو، د پارلمان د غړو، وزيرانو، واليانو، او يوشمير قومندانانو پوري د تړلو کسانو له خوا اداره کيږي او هغوی له شواهدو او اسنادو پرته ځان ته د هر مشکوک کس د نيولو حق ورکوي، حتی ډير ځله خويي يوازي د پگړۍ اورپري درلودو په تور هيوادوال نيولي، خپل زندانونه يې پرې ډک کړي او بيا يې د پروپيسو په بدل کي خوشي کړي دي. متاسفانه کوم زندانيان چي پيسي نلري، هغوي په عمري قيد او اعدام محکوم شوي دي، چي ښکاره بيلگي يې په ۲۰۰۷ز، او ۲۰۱۱ز، کال ډله ييزا اعدامونه دي. په دې

وروستيو کي رسنيو د بگرام په هوايي اډه کي د مشهور بدنام زندان څخه علاوه د يوبل پټ توقيف ځای د موجوديت خبرداری هم ورکړ. د نړيوال سره صليب ادارې چي د څه وخت راهيسي امريکايان په بگرام کي د نيول شوو افغانانو نومونه ورکوي، منلې چي په بگرام کي د مشهور زندان تر څنگ يوبله پټه بنديخانه هم شته. دغه راز کندهار هم د کابل او نورو ولايتونو په څير يوله هغو ولايتونو څخه دی چي د عمومي محبس څخه پرته نور زندانونه هم پکي موجود دي. د کندهار پخواني والي او اوسني تنظيمه ريس اسد الله خالد، د ولايتي شورويو ژل شوي ريس ولي کرزي او د پارلمان اوسنی لومړی مرستيال خالد پښتون ځانگړي او جلا، جلا زندانونه او تحقيقاتي څانگي دلودي، چي وخت په وخت به يې هيوادوال له مجاهدينو سره د ملاتړ په تور نيول، او په مياشتو، مياشتو په دی زندانونو کی ساتل. وروسته به يې ځيني اسيران د ډيرو پيسو په بدل کي خوشي کول او کومو کسانو چي به پيسې نه درلودې نو هغوی بيچاره گان به يې د څرخي پله او د کندهار د مرکزي زندان تورو غيروته سپارل.

د کندهار زندان :

د کندهار مرکزي زندان د ښار په لويديځه دروازه کي د سرپوزي غره ته مخامخ، د کندهار-هرات پر لويه لار واقع دي، چي د مستبدي شاهي کورنۍ د ابادۍ او بيارغوني سمبول بلل کيږي. د زندان د ثور له کودتا څخه وروسته د کمونستانو په کرغېړنه دوره کي په افغانستان کي د څرخي پله د محبس څخه وروسته دوهم مشهور زندان وو، چي د بنديانو د نوکانو ايستلو، په پښو او لاسونو در اړولو او حتی غرغره کولو کړني او کيسې يې هيوادوالو ليدلي او اوريدلي دي. د دغه بدنام زندان په اړه

د کاناډا او تاو اټايمز ورځپاڼي ليکلي چي: کاناډا يې پوځيانو په سلهاوو افغان بنديان تر پلټنو وروسته د دغه زندان چارواکو ته سپارلي چي بيا د زندان د چارواکو له لوري سخت شکنجه شوي دي، حتی د کاناډا يې پوځيانو يوې افسري اعتراف کړي چي زيات شمېر بنديان يې ليدلي چي د کندهار ادارې له خوابه د شپې په تياره کي د دوی مرکز ته نژدې په مرميو ويشتل کيدل. دا خبري هغه مهال راسربيره شوې چي تير کال کاناډا يې ډيپلومات ريچارډ کولفين د کندهار څخه ترستيدو وروسته هلته (د کاناډا) د پارلمان دفاعي کميټې ته وويل: شواهد او اسناد لري چي د کندهار ادارې د دوی له لوري بري شوي او بيا ورسپارل شوي زندانيان کړولي او شکنجه کړي دي. د کاناډا يې پوځيانو او ډيپلوماټانو د يادو شوو خبرو په غبرگون کي د کندهار د محبس پخواني رئيس ډگرمن عبدالله باور کنيو سيټ ورځپاڼي ته ويلي چي: هو! بنديان شکنجه شوي او يو شمېر يې سخت وهل شوي چي لاسونه او پښې يې مات شوي وو. په ۲۰۰۸ز، کال د کندهار په مرکزي زندان کي اسيرانودنه خوړلو په اعتصاب لاس پوري کړ او د دوو سوتنو په شمير زندانيانو خپلي شونډي گنډلي وي. هغوی د چارواکو د ناوړه کړنو څخه سرټکاوه او ويل چي: «تر هغو پوري به دنه خوړلو اعتصاب ته دوام ورکړو، ترڅو چي زموږ په دوسيو باندې له سره غورو نشي، دا څنگه دولت!! دي چي يوه ډله قاضيان مويي گناه او بري اعلانوي او نور مويي يه شل کاله قيد او اعدام محکوموي!! له نيکه مرغه چي د همدې کال د جون پر ۱۳مه نيټه چي، دا اعتصاب لاپاي ته نه و رسيدلي، د دي معصومو زندانيانو نارو هسک څښتن (جل جلاله) واوريدله او د مجاهدينو له خوا پر همدې زندان بريد ترسره شو، چي په پايله کي يې ټول بنديان ازاد او خوشي کړاي شول او د زندان د تورو شپوله

توروتيارو څخه د ازادۍ په سپين سهارۍ هر کلي ته خواږه نسيم په خوشبويه او معطره فضا کې د مبارکۍ پيغام ډالۍ کې، ملاتړ ته يې دليري ختيځ له هسکه ځلانده لمربي شميره پلوشي را وليږلي او د ازادې بلبلان ټي تر خپلو جونگرو په اتنو بدرگه کړل.

پوښتنه داده چې يرغلگرو او د کندهار لاسپوڅي ادارې په سيمه کې د پراخ موجوديت سر بيره، د جاسوسي افرادو او ډلگيو او راز راز پرمختلليو اسبابو د شتون سره سره په مرکز (بنار) کې دننه د طالبانو د ومره دوامداره او مهم پلان (زندان ته سوږه) مخه ونشوي نيولی، نو د بنار څخه د باندي په ولسواليو کې به بيا څرنگه د طالبانو زور مات او نفوذ له منځه يوسي؟! بنايي ډاډول پوښتني د ډيرو سره مطرح وي په تېره بيا هغه مهال چې د ټلوالې قوماندانان او په ځانگړې توگه جنرال پيتر ايبس ادعا کوي، چې د طالبانو څخه يې پراخي سيمي لاندي کړي دي او نور نشي کولی چې سرخوږی ورته جوړ کړي.

واقعيت دا چې مجاهدينو د هيواد په لراو برکي پر نيو اکگرو او دهغوی پرافغان ملاتړو د اسي هيښنده بريدونه تر سره کړل چې د ولسواليو او مهمو مرکزونو تخليه کولو ته يې اړايستل، د بېلگې په توگه په نورستان او کونړ کې د ولسواليو او مهمو مرکزونو تخليه، لغمان او کابل دفاع وزارت کې دننه بريالي بريدونه او په کندهار کې د محبس ياده شوې حيرانونکې پيښه يادولی شو چې د ټلوالې او يارانو يې ټولي د پرمختگ ادعاوي رد کړې. په ټوله کې سړی په زغرده ويلی شي چې طالبانو په خپلو سياسي او پوځي لاسته راوړنو سره د ټلوالې نوي اوزرې طرحي او ستراتيجۍ و ننگولې.

زندانونه ماتوونكو اتلانو د (صاحب الثقب) ياد راتازه كړې

ليكوال: حامد

د سرپوزې د دې اوسني محبس نه د فندهار ښار لورته نږدې په يوه كور كې تورن اسماعيل خان او سيدى او ديوه تن د غداري په پايله كې هغه له دې كوره په تېښته بريالى شو كاش دهغې پېښې په اړه په هغه وخت كې خپرې شوې مركې نن له ماسره وای ترڅو د بېگانې پېښې په اړه له كيدونكيو مركو سره مو پرتله كړې وای. په هر صورت دهغه وخت د مرکه كوونكيو دايوه خبره په خوله وه چې طالب چارواكي نا اهلې او دواك د كنترول وړتيا او صلاحيت نلري ځكه عجيبه خبره ده چې د دوى له مركز كندهاره نه څنگه يو سړى كولى شي له بنده و تښتي !! هغه مرکه كوونكي او س ماته ندي معلوم چې څوك او څوك و خو په يقين سره ويلى شم چې ډيرى به يې د كرزې د ادارې مامورين او لوړپوړي چارواكي وو ځكه هغه مهال دا خلک د طالبانو د مخالف صف كسان و او په طالبانو پسې د تبليغاتو له پاره يې د بې بى سى او نورو لويديځوالو راډيوگانو مايكونه په اختيار كې لرل. زموږ په عامو مجلسونو كې چې كله يو څوك غټه خبره او په چا پورې تمسخر و كړي نو يونيم ورته ووايي: دومره غټه خبره مې كوه په سربه دې ماته شي يعنې بيا به دې زيرې سترگې نيولې وي او په خپله به له داسې سرنوشت سره مخامخ شوى يې دومره لويه خبره ښه نه وي.

خامخا به هغه مهال هغو مرکه كوونكوته يو چا دا نصيحت كړې وي خو دوى به بابيزه گڼلې وي او د تيرې دوشنې په بېگا چې د كندهار په محبس كې كومه پېښه رامنځته شوه او ۵۴۱ مجاهدين دخپلو څو پاكو او مخلصو وروڼو په يوه عجيب پلان سره د صليب او د صليب

د چوپړيانو له محبس نه وويستل شول مور په دې ارتباط دانه وايو چې دادكرزي دادارې بيكفائيتي او نا اهلليت په ډاگه كوي ځكه هغوى خوله اصله د بې كفائيتو او نا اهللو ټولۍ ده او د مصر دمبارك او د تيونس دزين العابدين سرنويشت ته دې شپې شماري حتما به دهغوى له سرگزشت سره مخامخ كيږي.

اصلا د طالبانو دې ستر برياليتوب د متحده ايالاتو او ناتو ټول اهليتونو او وړتياوې له خاورو سره خاورى كړې هغه مجهزاو په نوي تكنالوژۍ سمبال ځواكونه نن د طالبانو له خوا له داسې ماتې سره مخامخ كيدونكي دي چې مورخين به يې خامخا په يواځيزه توگه ليكنو ته اړ كيږي يعنې بي طرفه مورخين به د دومره ستر ځواك په داسې ډرامايي شكل ديوه كمزوري خو په ايمان مسلح ځواك په لاس د ماتيدلو په مهال خامخا د طالبانو لورى كوي چې رښتيا دا خلك ديوه ستر ځواك (الله) په مرسته دې سترې سوبې ته رسيدلي وو.

ځينى مغرض اولاسپوڅي ليكوالان د طالبانو ډيرى پيښې په يوه مشخص لوري پورې تړي او هغوى چې كوم برياليتوب ترلاسه كړي نو دا دنورو لوريو د مداخلي له برکته يادوي او د طالبانو پر خلاف خپلې پوچې او بې اساسه تبصرې ليكي خوزه له بيگارا هيسې ددې پيښې په اړه دهغوى غبرگون نه وينم ځكه دغه ډله ليكوالان ددې سپين حقيقت ترشا ديوچا لاس لرلو ته هيڅ بهانه نشي پيدا كولى له دې حقيقت نه ليدونكو افغانانو نه خوزما په اند هغه دواشنگتن پوست ليكوالان هم بنه دي هغوى په داسې وخت كې كله په دومره لوى حقيقت پښه نشي اړولى. نن سبا هغه سترې او تاريخي ورځې دي چې په معنوي توگه د بنمن او دهغه لاسپوڅي دگرددې نړۍ پر وړاندې دومره شرمنده اوبيسيكه بنكاري چې كله هم پخوانه وه ليدل شوى دوى له دې سترې

شرمندگۍ او ماتې وروسته د دنيا په وړاندې سرونه ځوړند اچولي او د سوي په خير خپلې پښې مچوي د خدای ستر پيغمبر صلی الله عليه وسلم وايي: اتقوا فراسه المومن فانه ينظر بنور الله.

هوکې، د جهاد د سنگر هغه څو سپيڅلي مجاهدين چې دا تونل يې وهلی او دا ډيره موده يې دخپلو وروڼو دخلاصون له پاره په ډيره ځيرکتيا سره خپل کار پرمخ بيولی او د دوشنبې په شپه يې په تام او مکمل برياليتوب سره خپل کار پای ته ورساوه هغه مومنان دي چې بايد د بنمن يې د دې نبوي لارښوونې په رڼا کې وگوري د دوی له فراست او ځيرکتيا دې وييره وکړي او نور دې د دې ولس له زورولو لاس واخلي. هوکی! دا مجاهدين زه د اسلامي تاريخ دستر سرخيل او نوميالي مشر محمد بن مسلمه رحمه الله دلښکر له هغه ستر مجاهد سره پرتله کوم چې په تاريخ کې په (صاحب الثقب) سره يادېږي هغه چې د قسطنطنيې «لويه کلا» چې له څو مياشتو محاصرې وروسته هم فتحه نه شوه بالاخره نوموړي گمنام مجاهد هغې کلا ته په پټه په يوه تونل کيندلو سره فتحه کړه او هغه ستره سوبه يې ترلاسه کړه چې دا کارنامه يې په اسلامي تاريخ کې په زرينو کرښو ليکل شوی ده. خو دې مجاهدينو ته زه يوه توصيه لرم او هغه دا چې دوی هم بايد دا ستر عمل اخرت ته وساتي لکه هغه ستر مجاهد صاحب الثقب چې خپل لوی عمل اخرت ته ساتلی وهغه داسې چې کله هغه کلا فتحه شوه نو د مجاهدينو لوی سالار محمد بن مسلمه رحمه الله به هره ورځ نارې وهلې چې دا سوري چا جوړ کړي و هغه دې ماته ځان را وښيي څو ورځې وروسته دا مجاهد د شپې له مخې دخپل مشر محمد بن مسلمه څيمې ته ورغی او ورته ويې ويل: اي مشره! ته ولې دخلکو پردې څيروې؟! زه به هغه مجاهد په څو شرطونو درښيم خو

ته لومړی وعده وکړه چې دا شرطونه به مني هغه ومنل او مجاهد خپل شرطونه داسې ورته بيان کړل:

دې مجاهد ته به کوم انعام نه ورکوي.

دهغه دنوم پوښتنه به نه کوي! صاحب الثقب مجاهد له مخ نه نقاب لرې کړ او ځان يې وروښود، تاريخ ليکې چې محمد بن مسلمه رحمه الله به ترمرگه په دعا کې ويل:

اللهم احشرنى مع صاحب الثقب اى الله ما داخرت به ورځ له صاحب الثقب (هغه نغم کيندونکي) سره راپورته کړه!

نو اوس هم دې سترو مجاهدينو ته لومړی ددوی ددې شاهکاري مبارکي وایم چې په خپله هيښونکي کارنامه سره يي د اسلامي تاريخ ديوه زرین باب د قسطنطنيې دفتحي ياد راتازه کړ او په دې توگه يي د اسلامي تاريخ ديوه گمنام خو ستر غازي (صاحب الثقب) په قدم گام کيښود په مبارکي سربيره مې له دې سترو مجاهدينو نه غوښتنه داده چې دوی دې هم دهغه ستر مجاهد په خير خپل دا دروند عمل اخرت ته وساتي په والله که په ټوله نړۍ کې دومره ارزښت وي چې ستاسو ددې ستر عمل عوض وگرځي نو ددې دنيا له نوم او عوضونو تيرشئ او دا لوی عمل اخرت ته وساتئ او مورچي ستاسودا عمل ستايو او له تاسو سره خواخوږي لروپه همدې نيت الله ته داسې سوال کوو لکه محمد بن مسلمه به چې کاوه:

اللهم احشرننا مع اصحاب الثقب آمين و صلى الله على نبيه الكريم

له الاماره ويب پاڼې په مننه

د کندهار د سرپوزې زندان له ماتېدو وروسته چې په نړيواله توگه د مجاهدينو ستره بریا او د دښمن بې سابقې رسوايي وبلل شوه، دښمن هڅه پيل کړه، ترڅو د بې ځايه تبليغاتو له لارې ورپيښې رسوايي جبيره کړي، په دې لړ کې دښمن ادعاگانې پيل کړې، چې نږدې پنځوس تنه له زندانه وتلي زندانيان يې بيرته نيولي دي، خو څرنگه چې دې خبرې هيڅ بنياد نه درلود دښمن يې د ثبوت لپاره هيڅ شواهد وړاندې نه کړای شول، دغه راز د اسلامي امارت له خوا د دښمن دا ادعاء په کلکه رد او بې اساسه وبلل شوه.

په کندهار کې زندانيانو د بيانولو د پوچې ادعاء په اړه د اسلامي امارت د وياند څرگندونې

د تيرې دوشنبې په شپه د اسلامي امارت قهرمانو مجاهدينو د يولړ برياليو تاکتيکي عملياتو په پايله کې وکړای شول، د کندهار له زندان څخه ټول (۵۴۱) تنه زنداني مجاهدين را خلاص کړي، بايد څرگنده کړو چې له پيله د دې عملياتو د کاري پلان يوه مهمه برخه له زندان څخه در او تليو مجاهدينو په سالمه توگه له سيمې د انتقالولو عمليه وه، چې لله الحمد له پلان سره سم د سهار له راتگ نه مخته د خلاصون د عملياتو دا وروستۍ برخه هم په بریا سره پایته ورسیده او بنديان ټول خوندي سيمو ته انتقال شول. له دې عملياتو وروسته کله چې خبره مطبوعاتي شوه، او په نړيواله کچه د کابل د رژيم لپاره يوه نه جبيره کيدونکي شرمندگي وبلل شوه، دښمن له پيښې شوې رسوايي

د تېښې دوروستې هڅې په توگه يو ځل بيا خپل پخواني تاکتيک عملي کړ، د کندهار د لړزیدلې ادارې مشر د بنديانو د بيانيولو پرله پسې ادعاگانې پيل کړې او تيره ورځ يې وويل چې نږدې شپيته تنه بنديان يې بيرته نيولي دي.

د کندهار تش په نام والي وايي چې دوی دمجاهدينو د بيرته نيولو لپاره په کندهار ښار او ولسواليو کې پراخ عمليات پيل کړي دي، او دده په وينا دا چې بنديان په (بايوميتريک) سيستم کې ثبت شوي دي، نو نيول يې ورته اسانه دي.

په دې اړه بايد ووايو چې تيره ورځ رويټر اژانس راپور ورکړ چې د امريکا د دفاع وزارت وياندي (ډگرمې اليزابيت روبينز) ويلي دي، چې تراوسه ځکه امريکايي ځواکونو دخلاص شوو مجاهدينو د بيا نيولو په عملياتو کې گډون نه دی کړی چې د کندهار چارواکو ترې غوښتنه نه ده کړې، نو چې بهرني ځواکونه په دې عملياتو کې برخوال نه وي، د کندهار د ځايي ځواکونو عملياتي مورال او اراده خو کله هم د دې وړ نه ده چې په مجاهدينو پسې دې لري پرتو سيمو ته دورتگ جرأت وکړي يا دې د پلټنې عمليات ترسره کړي، دغه راز بايوميتريک سيستم چې د کندهار لاسپوڅي والي يې بيا بيا يادوی هم د بهرنيو اشغالگرو ځواکونو له خوا کاريدونکی سيستم دی، چې تراوسه داخلي عسکر ورته لاسرسی نلري، او که بالفرض ويې هم لري دا له امکانه بعیده ده، چې ديو ميليوني ښار کندهار ټول اوسيدونکي دې په دې سيستم معاینه کړای شي او يادې دغه خلاص شوي کسان دومره زړله ولسواليو څخه ښار ته ورشي.

لور حقايق څرگندوي چې د بنمن داخل خورا خندوونکي دروغ وايي، چې هر د عقل څښتن پرې پوهيدلی شي، دوی چې تراوسه د ځينو اجيرو رسنيو له لارې د نيول شويو په نوم دوه درې کسان غږولي دي، هر څوک يې جعليت درک کولای شي، له دې پرته دوی دخپلې لويې ادعا د اثبات لپاره مطبوعاتو ته هيڅ قناعت کونکي شواهد نه دي وړاندي کړي او نه هم عقل دا خبره مني چې د مرگ له خطر سره مخامخ خلاص شوي کسان دي بيرته په هغو لارو ورشي په کومو کې چې د بنمن څارکوي البته مورې موثق معلومات لرو چې د کندهار ښار امنيتي او استخباراتي چار واکې دخپلو بادارانو او مشرانو د غولولو او له هغوی څخه د امتيازاتو د ترلاسه کولو په موخه د ښار بې وزله او سيدونکي او په ښار کې د ديني مدارسو شاگردان په همدې نامه نيسي او هغوی ته يې د بنديانو په نامه وړاندي کوي.

مورې چې دخلاصو شويو مجاهدينو د بيانولو په اړه د بنمن وروستۍ ادعاگانې په کلکه ردوو، خپلو وطنوالو او درستو مطبوعاتو ته ډاډ ورکوو چې لله الحمد تراوسه پورې زموږ ښار را خلاص شوی بندي هم بيرته د بنمن لخوا ندی نيول شوی، مطبوعات بايد د بنمن دې وروستي دروغجن کمپاين ته متوجه واوسي، او له بنمن څخه دخپلو ادعاگانو سپيناوی وغواړي، ترڅو خدای مکره، بدنام شوی د بنمن دخپلې شرمندگۍ په پټولو کې د ازادو مطبوعاتو له اعتبار څخه استفاده ونه کړي.

د اسلامي امارت وياند
قاري محمد يوسف احمدي

دکندهار زندان د ماتېدو په په اړه خو شاعرانه کلامونه

زندان رضوان الله فيضاني

پل په پل ماتيږي هر وحشي زندان
وار ده د بـاگرام او د خرخي زندان
نه شو نور زغملی د وحشت پنجـري
داد سـتمو او بربريـت پنجـري
نور به نروو هر طاغوتي زندان

ډيـري دي حيرانـي زولـني راتـه
داد سـرو کفارو جيل خانـي راتـه
مونږ ته نه ټنگيږي فولادی زندان

نه کـوو بالکل دولچکـو پـروا
نشته خيال کـي زمونږ د ځنځيرو پـروا
تل به ماتوو هر فرعوني زندان

بيا هر يو زلمي کولنگ راخيستي ده
هم يـي تبر، بـپل په څنگ راخستي ده
نه پريدي نور دلته د غربي زندان

وايي فيضاني چـي تو کـل کـوو
مونږ د ابراهيم پـر پـله مزل کـوو
رنگ به کړو نن هر يو نمرودي زندان

وحشي زندان دکندهار وگوره

صحاح

غليم كه هر خو كوششونه وكړل
 د بي گنا او وي قتلونه وكړل
 چي په غريبانولمې بلې نه شي
 خونگاري سترگې به بدلې نه شي
 دوى داسلام شمع وژلئ نه شي
 زموږ ذهنونه بدلولئ نه شي
 ددوى مقصد پوره كيدلاى نه شي
 اوس راگير شوې خلاصيدلئ نه شي
 د ابې له شكه يى رښتياوولي
 بڼه يې په ډاگه بر ملا ويلي
 چي زندانونه به ماتيري اخير
 دغه قيديان به را خلاصيري اخير
 وحشي زندان د قندهار وگوره
 مات ديوالونه يى بار بار وگوره
 ډير په سلگونو طالبان خلاص شوي
 دغه په فضل د سبحان خلاص شوي
 داسي زندان هم د بگرام به مات شي
 ابو غريب كيو با تمام به مات شي
 دغه د ظلم جام نسكور به شي نور
 ختم دوران د ظلم اوزور به شي نور
 نظام دعادل خامخابه راشي
 همدرده فضل د الله به راشي

زلمي خو لاپړل زولنو ته ژاړه

ملا عبدالرحمن معتصم

زندانه اوس خپلو تيارو ته ژاړه
زلمي خو لاپړل زولنو ته ژاړه

اوس نو داته او دغه ساندي دويړ
دو حشــتــونو جنازو ته ژاړه

چي بياد در ولويدي انگړ ته
نن وهغو سپينو وړانگو ته ژاړه

ته خو دنور وپه عذاب ژوندي وي
نن دخپل تن شاپړو زخمو ته ژاړه

نه دي پريبردي هيچ جنتي کندهار
لري شه لري دوزخو ته ژاړه

معتصم ستا په وړ کيدو راضي يم
خپلو بي رحمو ستو ته ژاړه

دریم فصل

کامل مسلمان څوک دی؟

لیکوال: مؤمن اقبال

په اوسني مهال کي که اسلامي ټولني ته وکتل سي نو مسلمانان دوه ډوله دي يو شعوري مسلمانان او بل مورثي مسلمانان دي هريو بېل، بېل شرحه کړو؛ خو مخکي به ووايو، چي کفري نړۍ د شعوري مسلمان سره د بنمني او هم داشعوري مسلمانان له منځه وړل غواړي.

شعوري مسلمان:

هغه مسلمان دی، چي دخپلو عقايدو درناوي، عملي کېدل او دخپراوي لپاره هڅي دخپل ژوند يوه برخه گرځولي وي، يعني داچي تل په دې فکر کي وي، چي د مسلمان کوم تعريف دی هغه په رشتيني ډول پرځان باندي عملي کړي آن تردې، چي خپلو عقايدو ته ترځان او مال هم وړاندي حق ورکوي، دخپل رشتيني حق د ترلاسه کولو لپاره د اصحابانو رضي الله عنهم پيروي کوي، هغوی رضي الله عنهم دځان لپاره استادان او لارښوونکي ټاکي لکه عبدالله بن رواحه رضي الله عنه، چي د حقيقي گټي د ترلاسه کولو لپاره يې بې ساري قربانۍ ورکړي دي او يوه نمونه به يې دلته ذکر کوو:

رسول الله ﷺ و مختلفو پاچهانو ته د اسلام د بلني ليكونه واستول، چي په هغو كي يې يو د حضرت حارث بن عمير ازدي ﷺ په لاس د بصرا پاچا ته ولېږه حارث بن عمير ﷺ، چي كله موته ته ورسېد د قيصر د حاکمانو څخه يو کس، چي شرحبيل غساني نومېدو دغه مبارک قاصد يې وواژه او حال دا چي د قاصد وژل د ټولو قومونو په اصطلاح كي يو ناروا کار بلل کېده پر نبي ﷺ باندي دا خبره گرانه پر بوتله نو درې زره کسيز لښکري يې تيار کړي، حضرت زيد بن حارثه ﷺ يې ورامير کړي، بيا يې ورته وفرمايل: که زيد بن حارثه ﷺ شهيد سي نو بيا دي جعفر بن ابي طالب ﷺ امير سي، که دی هم شهيد سي نو بيا دي عبد الله بن رواحه ﷺ امير سي، که دی هم شهيد سي بيانو د مسلمانانو، چي هر څوک زړه غوښتی هغه دي امير کړي يوه يهودي دا خبري واورېدې او وې ويل: د اکسان به خامخا شهيدان کېږي ځکه د لومړنيو انبياوو عليهم السلام د دغه ډول خبرو څخه مطلب هم داسي و. رسول الله ﷺ يو سپين بيرغ جوړ کړي، حضرت زيد ﷺ ته يې ورکړي، بيا رسول الله ﷺ د دوی د يوې ډلي سره د دوی درخستولو په اراده د ښار د باندي راووت د ښار د باندي، چي مجاهدين رخصتېدل پاته خلکو دعا ورته کوله، چي الله ﷻ دي تاسو کاميابه کړي او په خير او سلامتيا سره مورب تعالی جل جلاله بېرته راوله؛ او الله ﷻ دي تاسو د هر ډول بدۍ څخه و ساتي. حضرت عبد الله بن رواحه ﷺ د دوی په جواب كي درې بيتونه وويل، چي مطلب يې داسي و: زه د خپل رب څخه دگناهونو بحېسنه غواړم او يوه داسي توره وي چي په هغې سره زما د وينو داري رواني سي؛ او يا په يوه داسي نېزه ووهل سم، چي زما تر کولمو وينې ووزي څيري يې کړي کله، چي څوک زما د قبر سره تيريرې نو ووايي: الله ﷻ دي تالارښود او کاميابه کړي رشتيا هم ته لمر او کامياب وي. ددې څخه وروسته دوی

مباركان روان سول. شرحييل ته هم ددوی د روانېدو خبر ورورسېد. د شرحييل سره سل زره فوج دمقابلې لپاره تيار سو. كله چي اسلامي پوځ مخكي ولاړ نو ورته معلومه سوه، چي دروم پاچا هرقل هم د سلو زرو پوځيانو سره مقابلې ته راروان دئ ددې خبرپه اورېدو سره اصحابان رضي الله عنهم فكر من سول، چي ددې دومره لوی طاقت مقابله شروع كړې او كه رسول الله ﷺ ته خبرو كړي په دغه حال كي عبدالله بن رواحه رضي الله عنه په لور او ازوويل: اي خلگو! تاسو د كومي خبري څخه و بريږئ؟ تاسو د كوم مقصد لپاره راوتلي ياست؟ ستاسو مقصد شهيد كېدل دي موږ هيڅ كله د قوت او د سرو د ډېروالي په زور نه يو جنگېدلي بلكي موږ يوازي د هغه دين په زور جنگېدلي يو چي د هغه دين په وجه الله جل جلاله موږ ته عزت راكړی دئ. مخ په وړاندي ځئ ددوو كاميايو څخه به يوه خامخا لاسته راوړئ يا به برياليتوب وي او يا به شهادت وي. مسلمانانو، چي دا خبره واورېده مېړانه يې و كړه پر مخ روان سول آن تر دې، چي موته نومي ځای ته ورسېده؛ او جنگ شروع سو. حضرت زيد رضي الله عنه بيرغ په لاس كي واخيست د جنگ ميدان ته ورغی؛ او په مشرۍ يې زورور جنگ شروع سو. دلږ وخت په تېرېدو سره د شرحييل ورور ووژل سو؛ او ملگري يې و تېنښتېدل خپله شرحييل هم و تېنښتېد په يوه كلا كي پټ سو. هرقل ته يې د مرستي لپاره استازي ولېږه هرقل دوسوه زره پوځيان راو لېږل جنگ په زيات زور سره شروع كېدو، چي زيد رضي الله عنه شهيد سو دستي حضرت جعفر رضي الله عنه بيرغ په لاس كي واخيستي دخپل آس پېنې يې په خپله پرې كړې، چي بېرته تگ يې د زړه څخه ووزي يو څو اشعار يې وويل، چي مطلب يې دادئ: اي خلگو! جنت څومره ښه شی دئ او جنت ته نژدې كېدل څومره ښكلي دئ؛ او د جنت اوبه څومره يخي دي. دروم پرخلگو عذاب راغلی ماته په كار ده، چي هغه ووژنم، دا شعرونه

يې وويل توره يې واخيسته كافرانو نسي لاس ځني پرې كړ بيا يې بيرغ په چپه لاس كې ونيو كافرانو چپه لاس ځني پرې كړی ده مبارك بيرغ په مټو كې ټينگ كړ، په خوله يې كلك ونيو، يو سړي د شاله خوا څخه گوزار پرې وکړ، دی مبارک ولویدا او دستي شهيد سو. عبد الله بن عمر رضي الله عنه فرمايي: مور، چې كله شهيدان را ټولول حضرت جعفر رضي الله عنه چې مو را پورته كړی په بدن كې يې (۹۰) زخمونه وو. حضرت جعفر رضي الله عنه، چې شهيد سو ځلگو عبد الله بن رواحة رضي الله عنه ته اواز وکړ، ده مبارک په دغه وخت كې د جنگ په يو طرف كې د غوښي يو ټوټه خوړله ځكه ددرو ورځو څخه يې هيڅ شی نه و خوړلي، ده چې اواز او وړېد دستي را پورته سو او وې ويل: حضرت جعفر رضي الله عنه شهيد سوئ دئ ته په دنيا اخته يې دستي راغی بيرغ يې را پورته كړ، سخت جنگ يې شروع كړ، گوته يې زخمي سو په وځړېده ده مبارک دا ځړېدلې گوته په پښه ونيوله لاس يې كش كړ، گوته يې پرې سو ليري يې وغورځوله. په سخت جنگ او خفگان كې فكر من سو، چې نه د مقابلې توان سته او نه همت سته. لږ وخت ددې فكر تېرسوي و، چې خپل زړه ته يې وويل: اې زړه! اوس د څه شي شوق او مينه درته پاته ده؟، چې ته يې له خطرې وېرېږي د بي بي شوق غواړي؟ هغه په درې طلاقه طلاقه ده، د غلامانو شوق غواړي؟ هغه ټول ازاد دي د باغ او پيسو شوق غواړي؟ هغه ټوله د الله جل جلاله په لاره كې صدقه دي ددې څخه وروسته يې يو څو اشعار وويل، چې ديو طرف څخه د حملې اواز راغلی، دی مبارک يې په مقابل كې سخت و جنگېدی؛ او تر شهيد كېدو پوري يې توره وچلول. (۱)

(۱) وحدثنا ابن اسحاق، حدثني... قال: أمر رسول الله صلى الله عليه وسلم على الناس يوم مؤتة زيد بن حارثة،... فعبد الله بن رواحة، فان اصيب عبد الله... ان جعفر بن ابي طالب حين قُتل دعا الناس عبد الله بن رواحة، وهو في جانب العسكر، فتقدم... ثم قال: يا نفس

نه يوازي، چي عبداللہ بن رواحہ رضي الله عنه يوه عاشقانه جذبہ درلوده بلکې ټول اصحابان رضي الله عنهم د قرباني احساس درلودونکي وو بلکي د اصحابانو رضي الله عنهم هر کس زمري او شعوري مسلمان و، په تېره قصه کي تاسو دنورو اصحابانو رضي الله عنهم نومونه وليدل، چي دهغوی سره د عبداللہ بن رواحہ رضي الله عنه په خېر جذبہ او د دين عشق و. همدا ډول نور اصحابان رضي الله عنهم لکه عمار بن ياسر رضي الله عنه، بلال رضي الله عنه، ابوسلمة رضي الله عنه، ابوجندل رضي الله عنه، ابوبصير رضي الله عنه، د حبشي په لومړي او دوهم هجرت کي تلونکي اصحابانو رضي الله عنهم ټولو امت ته د پوره پوهاوي لپاره عملي درس ورکړي دي، ټول مبارکان د دې امت غوره او په زړه پوري استادان دي، دوی مبارکان خپله هم د حقيقي گټي لپاره ستړي سوي دي او نورو ته يې هم لارښودنه کړې ده همدا وجه ده، چي الله جل جلاله د مبارکو اصحابانو رضي الله عنهم ستاينه په قرآنکريم کي کړې ده او فرمايي:

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ رُكْعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي
وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ
كَرَّعٍ أُخْرِجَ شَطْعُهُ فَفَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سَوْقِهِ يُعْجَبُ

اي شيء تتوقين؟ الی فلانة - امراته - فهي طالق. والی فلان وفلان - غلمان له - فهم احرار، والی معجف - حائط له - فهو لله ورسوله... ثم اخذه عبد الله بن رواحة فقاتل حتى قتل شهيداً... اسد الغابة في عنوان (عين) باسم عبد الله بن رواحة

الرُّزَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ۗ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣﴾

ژباړه: محمد ﷺ د الله ﷻ رسول دئ کوم کسان، چي دده سره ملگري دي سخت دي پر کافرانو؛ او په خپل منځ کي رحم لرونکي دي ته به ويني، چي رکوع او سجده کوونکي دي د الله ﷻ فضل او رضالتونکي دي ددوی نبي ددوی په مخانو کي د سجدې اثر دئ هم دا ډول ددې مثال په توراۀ او انجيل کښي هم سته لکه يو تخم (چي لومړی راشين سي) نازکه پونگه راوباسي بيا زوروره سي نو ښه په قوت کي سي بيا پر خپله تنه باندي برابر سي (همدا ډول اصحابان ﷺ هم وو چي اول کمزوري وو وروسته الله ﷻ ورځ تربلي قوت وروبخښه او دا قوت الله ﷻ ځکه ورکړ)، چي پدې قوت سره کافران د حسد له امله وسوځي. الله ﷻ د هغو کسانو سره وعده کړې ده، چي ايمان يې راوړي دئ، ښک کارونه يې تر سره کړي دي، چي الله ﷻ به مغفرة ورته کوي او لوی اجر به ورکوي.

په همدغه سورة کي همداراز الله ﷻ فرمايي:

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٣٠﴾
وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٣١﴾ (3)

²: سورة فتح ، الاية: ٢٩

³: سورة فتح ، الاية: ١٨

ژباړه: بېشكه الله ﷺ راځي سو دهغه كسانو څخه چي ستاسره په سفر كي وو او ستا سره يې تروني لاندې بيعت وكړ. بيا الله ﷺ په هغه (اخلاص او صداقت) عالم و، چي ددوي په زړو كي و، نو الله ﷺ پر دوي باندي ارامتيا راواستول او دوي ته يې نژدې فتحه ورنصيب كړه (چي مراد ځني د خيبر فتحه ده) او الله ﷺ پر غنيمتونه ورنصيب كړه، چي دوي اخیستل او الله ﷺ غالب دئ؛ او زيات د حكمت څښتن دئ.

په بل ځاي كي الله ﷺ د اصحابانو ﷺ په اړه فرمايي:

رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٤٣﴾

ژباړه: په دې مؤمنانو كي داسي كسان سته، چي د الله ﷺ سره يې كومه ژمنه كړې وه په هغه كي رښتني وختل داسي دي، چي خپل نذر يې پوره كړ، (يعني شهيدان سول) او ځني د پوره كولو په موخه انتظار كوي او ددوي د ارادو په بدلولو كي هيڅ بدلون نسي راتلاي په بدلولو سره.

په بل ځاي كي الله ﷺ فرمايي:

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥١﴾

(4) سورة احزاب ، الاية: ٢٣

(5) سورة التوبة الاية: ١٠٠

ژباړه: کوم مهاجر او انصار (، چي په ايمان راوړلو کي تر نورو) مخکي دي او خومره خلگ، چي په اخلاص سره د دوی تابعداري کوي الله جل جلاله د دې ټولو څخه راضي دئ او دوی د الله ﷻ څخه راضي دي الله ﷻ د دوی لپاره جنتونه برابر کړي دي، چي د ونو (تر بناخو) لاندې به يې (ويالې) بهيري او هميشه به په جنت کي وي دغه هم لويه کاميابي ده.

په دغه آياتو کي الله ﷻ د اصحابانو ﷺ څخه خپله خوښي څرگنده کړې ده تردې به نو لويه خوشالي چيري وي حقيقي رب دهر څه مالک او خالق د چا څخه د خوشالي او رضایت څرگندونه کوي.

همدا ډول رسول الله ﷺ د مبارکو اصحابانو رضي الله عنهم د فضيلت او د ميني داظهار اړونده زياتي ويناوي فرمايلي دي د مثال په ډول رسول الله ﷺ فرمايي: چي زما څخه وروسته په ابو بکر ﷺ او عمر ﷺ پسي اقتدا کوئ. په يوه حديث کي راغلي دي: زما اصحاب ﷺ د ستورو په شان دي په هر يوه پسي چي اقتدا وکړئ سمه لاره به پيدا کړئ.⁶

⁶ « مثل اصحابي مثل النجوم ، من اقتدى بشيء منها اهتدى » رواه مسند الشهاب القضاعي ورقم الحديث: ١٢٤١ وايضاً رواه مسلم وكذا الامام احمد في مسنده. قال شيخ الحديث مولانا محمد زكريا رحمه الله في فضائل الصحابة التي ذكره في كتابه الحكايات الصحابة ان هذا الحديث قد تكلم فيه المحدثين ونقل قول الملا علي قاري رحمه الله في تأييده ولم اجد قول الملا علي قاري رحمه الله علي طريق الذي ذكر مولانا رحمه الله بل وجد بتغيير فلاجل التغيير نقلت قوله في كتابه المرقاة شرح المشكاة المصاييح: قال ملا علي قاري رحمه الله: ... وقال رسول الله اصحابي كالنجوم اي فاقتدوا بهم جميعهم او باكثرهم وان لم يتيسر فبايهم اقتديتم اهتديتم وانه اخذ من هذا بعضهم فقال من تبع عالماً لقي الله سالماً رواه زين قال ابن الربيع اعلم ان حديث اصحابي كالنجوم بايهم اقتديتم اهتديتم اخرجه ابن ماجه كذا ذكره الجلال السيوطي في تخريج احاديث الشفاء ولم اجد في سنن ابن ماجه بعد البحث عنه وقد ذكره

حضرت انس رضي الله عنه فرمايي، چي نبي صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: زما اصحاب رضي الله عنهم داسي مثال لري لکه په خوراک کي مالگه چي دغه خوراک به له مالگي ښه کېدای نسي. نبي صلى الله عليه وسلم فرمايي: زما د اصحابو رضي الله عنهم په اړه د الله جل جلاله څخه وويړيرئ دوی د ملامتيا ښه مه جوړوئ څوک چي ددوی سره محبت کوي هغه زما سره محبت کوي او څوک چي ددوی سره کينه لري هغه زما سره کينه لري چا چي دوی ته تکليف ورکړی هغه ماته تکليف راکړی چا چي ماته تکليف راکړی هغه الله جل جلاله ته تکليف ورکړی او څوک چي الله جل جلاله ته تکليف ورکړي د الله جل جلاله په راکشولو کي به راسي.

نبي صلى الله عليه وسلم فرمايي: زما اصحابو رضي الله عنهم ته ښکښل مه کوئ په تاسو کي که څوک د احد د غره سره برابر سره زر خيرات کړي نو د اصحابو رضي الله عنهم د يوه يا نيم مد ثواب نسي لاسته راوړلای. نبي صلى الله عليه وسلم فرمايي: څوک چي اصحابو ته ښکښل کوي پر دغه کس د الله جل جلاله، ملائکو او ټولو انسانانو لعنت دئ

ابن حجر العسقلاني في تخریج احاديث الرافي في باب ادب القضاء واطال الكلام عليه وذكر انه ضعيف واه بل ذكر عن ابن حزم انه موضوع باطل لكن ذكر عن البيهقي انه قال ان حديث مسلم يؤدي بعض معناه يعني قوله النجوم امنة للسماء الحديث قال ابن حجر صدق البيهقي وهو يؤدي صحة التشبيه للصحابة بالنجوم اما في الاقتداء فلا يظهر نعم يمكن ان يتلمح ذلك من معنى الاهتداء بالنجوم قلت الظاهر ان الاهتداء فرع الاقتداء قال وظاهر الحديث انما هو اشارة الى الفتن الحادثة بعد انقراض الصحابة من طمس السنن وظهور البدع ونشر الجور في اقطار الارض اه وتكلم على هذا الحديثان السبكي في شرح ابن الحاجب الاصيلي في الكلام على عدالة الصحابة ولم يعزه لابن ماجه وذكره في جامع الاصول ولفظه عن ابن المسيب عن عمر بن الخطاب مرفوعا سألت ربي الحديث الى قول اهتديتم وكتب بعده اخرجه فهو من الاحاديث التي ذكرها رزين في تجريد الاصول ولم يقف عليها ابن الاثير في الاصول المذكورة وذكره صاحب المشكاة وقال اخرجه رزين. المرقاة المفاتيح شرح المشكاة

المصابيح مؤمن اقبال

او ددغه سړي نه فرض قبلېږي او نه نفل. نبي ﷺ فرمايي: چي الله ﷻ توله انسانان راچن کړل د انبياو عليهم السلام خخه پرته په دوی ټولو کي يې دغه څلور کسان غوره کړه: حضرت ابوبکر ﷺ، حضرت عمر ﷺ، حضرت عثمان ﷺ او حضرت علي ﷺ او دوی يې زما پر ټولو اصحابانو ﷺ باندي بهتر و گرځول ابو سختياني رضي الله عنه فرمايي: کوم چاچي د ابوبکر ﷺ سره محبت وکړي هغه خپل دين سم کړ. چاچي د عمر ﷺ سره محبت وکړ نو د دين روښانه لاره يې پيدا کړه. چاچه د عثمان ﷺ سره محبت وکړ د الله ﷻ په رڼا سره روښانه سو او چاچي د علي ﷺ سره محبت وکړ دغه کس نو د دين رسي ونيوله. څوک چي د اصحابانو ﷺ ستاينه کوي دغه کس د نفاق خخه پاک دئ، څوک چي د اصحابانو ﷺ بي ادبي کوي منافق، بد عتي او د سنتو مخالف دئ زما سره دا ويره ده چي هيڅ عمل به قبول نسي تر څو د اصحابانو ﷺ سره محبت پيدا نسي او د دوی په اړه يې زړه پاک نسي. په يوه حديث کي راغلي دي چي نبي ﷺ فرمايي: زما د اصحابانو، زومانو او نورو اصحابانو په اړه زما لحاظ کوي څوک چي د دوی په اړه زما لحاظ وکړي الله ﷻ به ددغه کس په دنيا او آخرت کي حفاظت وکړي او څوک چي زما لحاظ ونه کړي الله ﷻ د هغه کس خخه بېزاره دئ او د چا خخه چي الله ﷻ بېزاره سي کېدای سي چي پر يو څه باندي ونيول سي دنبي ﷺ دا ارشاد هم دئ چي نبي ﷺ فرمايي څوک چي زما د اصحابو ﷺ په اړه زما لحاظ وکړي د قيامت په ورځ به زه دده محافظ يم. په يوه بل حديث کي راغلي دي چي نبي ﷺ فرمايي څوک چي زما د اصحابو ﷺ په اړه زما لحاظ ونه کړي حوض کوثر ته به رانه وستل سي ما به يوازي د ليري خخه وويني. سهل بن عبد الله رضي الله عنه فرمايي څوک چي دنبي ﷺ د

اصحابانو ﷺ تعظيم او درنښت نه کوي هغه پر نبي ﷺ ايمان نه دئ
راوړی. (7)

حاصل داچي څوک د اصحابانو رضي الله عنهم پر قدم باندي قدم
ږدي او دين خپل مقصود گڼي داسي مسلمان ته شعوري او کامل
مسلمان ويل کېږي، په دغه ډول مسلمانانو پسي هر چيري کافرانو
ليخي رانغښتي دي او هيچري دوی ته دخپل دين حق نه ورکوي؛ ځکه په
نړۍ کي يوازي دين د اسلام دين دئ، چي حتماً پر نورو بری پيدا کوي دا
حقيقت دوی درک کړی دئ، نور دينونه هيڅکله په معنوي زور سره بری
نه سي تر گوتو کولای نو ځکه کافران هغوی ته هيڅ نه وايي دهغوی
معتقداتو ته احترام کوي، هندوان، چي ځانونه په اور سوځي دې کار ته
د بشر د حقوقو خلاف نه وايي، عيسوي پاپان، چي کله رياضت کوي نو
کلونه، کلونه په څاهانو کي او سيږي خوراک نه کوي، دې کارونو ته
د بشر د حقوقو مخالفت نه وايي ځکه دوی ته معلومه ده، چي دهغوی دين
هيڅکله هغه نقطې ته نسي رسېدای، چي بيا پردوی کړي راتنگه کړي
د ټولو کافرانو هدف دادئ، چي يا ټول مسلمانان له منځه يوسي او يا
شعوري مسلمانان له منځه يوسي.

حاصل داچي شعوري مسلمان هغه چاته ويل کېږي، چي په لاندني
آيت يې عمل کړی وي، چي الله جل جلاله فرمايي:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً (سورة بقره الاية: ۲۰۸)

7: مرقاة المفاتيح، باب مناقب الصحابة رضي الله عنهم، مسند الشهاب القضاعي، باب
مثل اصحابي مثل النجوم، من اقتدى بشيء منها اهتدى، مسند احمد، باب مناقب
الصحابة رضي الله عنهم الصحيح مسلم، باب مناقب الصحابة رضي الله عنهم 711111112

ژباړه: اې مؤمنانو! په اسلام کي په تمامه معنا (په پوره توگه) داخل سئ. يعني د اسلام ټوله امرونه ومنئ، څه، چي د اسلام غوښتنه ده هغه پوره کړئ.

موروثي مسلمان:

هغه مسلمان ته ويل کېږي، چي تش د اسلام د لفظ سره دومره آشنا وي، چي زه د مسلمانانو په ډله کي داخل يم او د اسلام دين د يوې سياسي ډلې او يا يوه گوند په څېر دئ، چي زه هم پکښي داخل يم، په دې باندي پوه نه وي، چي د اسلام دين د مسلمان څخه غوښتني لري، د اسلام دين خدمت غواړي، اسلامي چوپړ بايد د يوه احساس له مخي وسي حال دا چي دغه مورثي مسلمان د اسلام غوښتني د يوه رواج په شکل پېژني؛ خو دا احساس له مخي يې نه ترسره کوي همدا وجه ده، چي همدا سي مسلمان په ذهن کي دا خبره لري، چي د ژوند څخه مقصد خوند او ترقي ده په هره طريقه، چي وي که د اسلام سره مخالفه طريقه وي او که موافقه وي ځکه دده له انده د اسلام اساسات تش درواج او دود بڼه لري که پاته سي څه خبره نه ده لکه د يو عادي رواج په پاتېدو، چي تاوان نه پېښېږي همدا ډول د اسلام کومه غوښتنه يا امر، چي پاته سي هم څه تاوان نه پېښېږي يا په بل عبارت، چي په اوس وخت کي داسي فکر ته سيکولريزم ويل کېږي. حاصل دا چي همدا ډول کس ځان د اسلام له مقصود څخه دباندې شي بولي.

ټوله نړۍ مسلمانانو ته متوجه ده، چي ټول مسلمانان په همدې مفکوره واړوي ځکه دوی ته، چي کومه ستونزه پېښېږي هغه يوازي دشعوري مسلمانانو څخه پېښېږي ددې بڼه مثال په تېره واقعہ کي تېر سو، چي دموته په غذا کي اسلامي پوځ مخکي ولاړی نورته معلومه سوه، چي دروم پاچا هرقل هم د سلو زرو پوځيانو سره مقابلې ته راروان دئ ددې خبر په اورېدو سره اصحابان رضي الله عنهم فکر من سول، چي

ددې دومره لوی طاقت مقابله شروع کړې او که رسول الله ﷺ ته خبر ورکړي په دغه حال کې عبدالله بن رواحه رضي الله عنه په لور او از وويل: اي خلگو! تاسو د کومې خبرې څخه وپېرېئ؟ تاسو د کوم مقصد لپاره راوتلي ياست؟ ستاسو مقصد شهيد کېدل دي موږ هېڅ کله د قوت او د سپوږمۍ په زور نه يو جنگېدلي بلکې موږ يوازي د هغه دين په زور جنگېدلي يو چي د هغه دين په وجه الله جل جلاله موږ ته عزت راکړی دی. مخ په وړاندې ځئ ددوو کاميابو څخه به يوه خامخا لاسته راوړئ يا به برياليتوب وي او يا به شهادت وي.

کافرانو هم دغه حقيقت درک کړی، چي مسلمانان که هرڅومره لږ وي برياليتوب تر څو توکوي ځکه دوی ته مرگ او ژوند دواړه په يو ډول اهميت لري مړيني ته شهادت وايي کاميابي يې بولي او ژوندي پاته کېدو ته غزا وايي هم يې کاميابي بولي ددې خبرې يو بل مثال د پېر معونه په سريه کې هم دی، چي اويا کسه داسي اصحابان پکښي شهيدان سول، چي ټوله يې د قرآن عالمان او حافظان وو په دغه شهيدانو کې د حضرت ابوبکر رضي الله عنه غلام عامر بن فهيره رضي الله عنه هم و دده مبارک قاتل جبار بن سلمې وايي: ماچي کله عامر بن فهيره رضي الله عنه په نېزه ووهی ده وويل: (وَاللّٰهُ فُزْتُ) يعني په الله جل جلاله مي دي قسم وي، چي زه کامياب سوم ددې څخه وروسته ما وليد، چي دده جسد و اسماني طرف ته پورته سو زه ډېر حيران سوم ددې څخه وروسته ما دخلگو څخه وپوښتل:، چي دغه سړی ما په نېزه ووهی دستي مړ سو خو بيا هم دی وايي، چي په الله جل جلاله قسم، چي زه کامياب سوم دده کاميابي نوپه څه شي کې ده؟ خلگو راته وويل: دده کاميابي په جنت کې ده پدې وجه زه مسلمان سوم. (8)

(8) ذکره مولانا محمد زکريا نور الله مرقدہ بحواله الخميس .

همدا وجه ده، چي كافران كوشش كوي، چي د مسلمانانو څخه دين بيخي له منځه يوسي او يا يې تش په نامه ورپرېږدي، حاصل دا چي تر هغه بريده مسلمانان برياليتوب نه سي ترگوتو كولاى شو، چي ځانونه يې شعوري مسلمانان نه وي جوړ كړي.